XXXV. ÉVFOLYAM, 13. SZÁM Ára: 2,80 Ft 1979. MÁRCIUS 29.

Ludas Matyi

EXKLUZÍV! EXKLUZÍV!
SZTÁROK - RUHA NÉLKÜL

Csongrádi Kata, Harangozó Teri, Karda Beáta, Kútvölgyi Erzsébet, Tordai Teri és Udvarias Katalin aktfotója a 14. oldalon

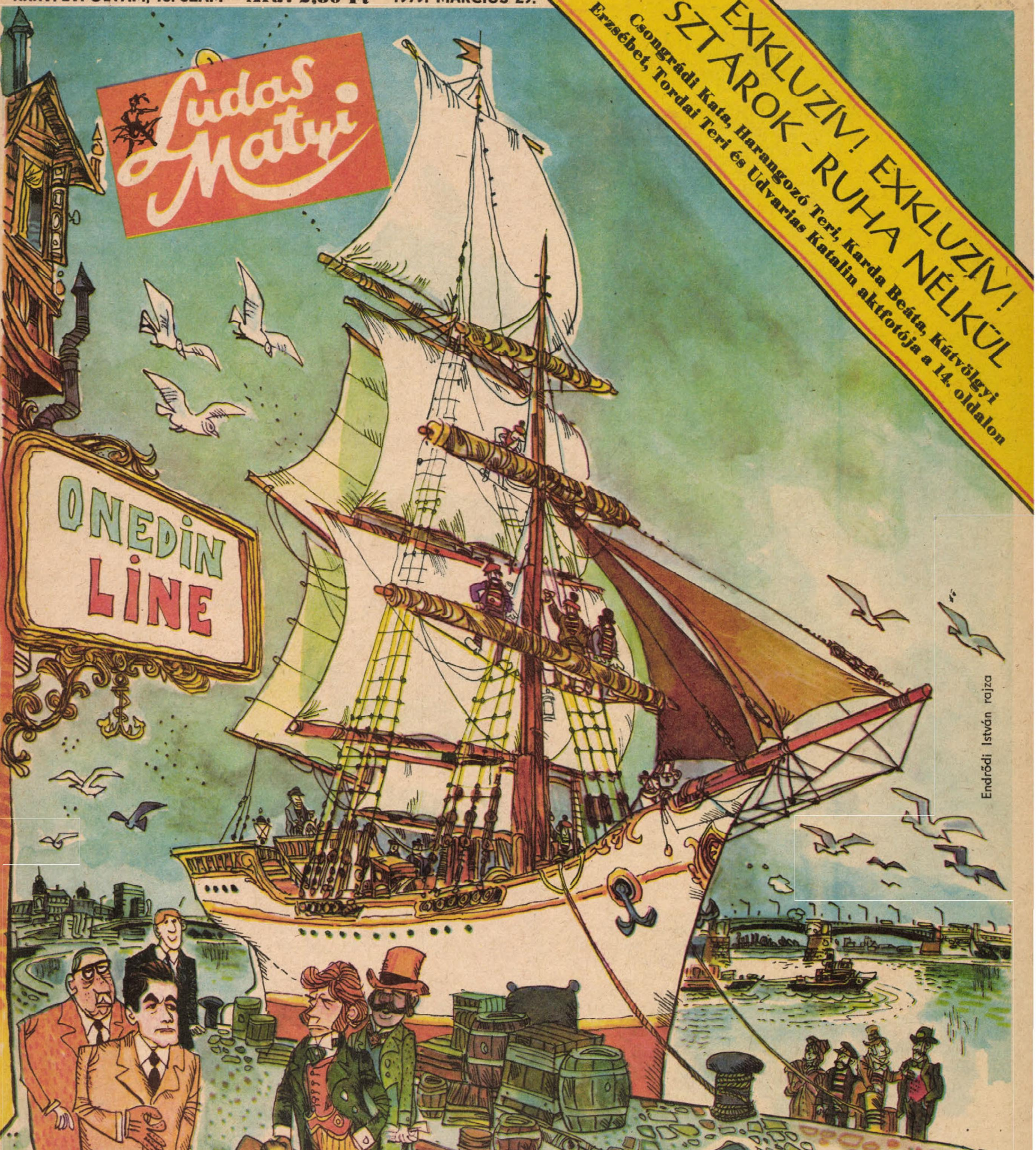
ONEDIN LINE
SZÉPVÖLGYI ZOLTÁN
ONEDIN
1979

Endrődi István rajza

— Van egy üzleti ajánlatom, Mr. Onedin: a Petőfi-híd átépítése alatt vállalja el az utasok fuvarozását ***Pest és Buda között...***

mondjuk a magunkét

Üzenet

Mostan az üzenet a divat.

Mindenki üzen valamit. Ezt hallom a rádió- és a tévériporterektől, olvasom a művészeket faggató újságírók interjúiban. Ezt nyilatkozzák maguk a művészek is: hogy az ő művük üzenet a nézőnek, olvasónak, közönségnek, az emberiségnek.

Özönlenek az üzenetek. Valamirevaló művészi elemzés el sem képzelhető az üzenet szó nélkül.

Korábban az „önkifejezés" járta, még régebben a „mondanivaló". Az önkifejezés szerény bátyókája volt az üzenetnek, belső művészi birkózásra utalt, ami vagy sikerült, vagy nem. A jó öreg, divatjamúlt „mondanivaló"-ról már ne is beszéljünk, azt undorral visszalökték az iskolai magyar órák unalmába.

Ez az „üzenet" egyszercsak felbukkant valahol, de aztán úgy elterjedt, mint a himlő. A nagy rendező csinál egy filmet, de az nem is film tulajdonképpen – amint hallom –, hanem egy üzenet. A kis rendező az kis üzenetet csinál. De üzen az operatőr is a kamerával, a novellista a novellájával és a kezdő író a kisregényével.

Az ember csak úgy kapkodja a fejét a sok üzenettől.

Volt hajdanán is üzenet, például Kossuth apánké, hogy mindnyájunknak el kell menni. Ady Endrééről is tudtam, az elbocsató, szép üzenetről. Meg egy cseh mártíréról is, aki az élőknek üzent. A bitófa alól.

Vagyis hát azelőtt is elhangzottak üzenetek. Indokolt esetben.

Most viszont boldog, boldogtalan üzeneteket küld. Nem is akármilyeneket. Mint mondják „kódoltakat", „rejtjeleseket", amihez a nézőnek, olvasónak különleges vevőkészülékkel, radarernyővel, chiffrekulccsal kell rendelkeznie. Akinek ilyen nincs, az magára vessen. Az ön készülékében van a hiba. Az üzenetben, sosem.

Ügyes kifejezés ez az – üzenet. A műalkotást olyan szférába utalja, ahová a közönséges halandó csak levett kalappal, áhítattal, bámész szemmel merészkedhet be. Mert egy filmhez, egy színdarabhoz, egy regényhez hozzá tudok szólni, de mi dolgom egy üzenettel? Nem vagyok boy-szolgálat.

Hanem, ha mindenkinek üzenete van, miért ne lehetne a humoristának is. Meg is kérdeztem a neves élcmestert, mi az üzenete az olvasóhoz. Így felelt:

– Csak az, hogy mosolyogjanak, nevessenek, bruhaházzanak, a hasukat fogják a röhögéstől.

Talán ez is üzenet – hadüzenet a nagyképűségnek.

Novobáczky Sándor

Kukorica

Néhány évvel ezelőtt megjelent boltjainkban a kukoricakonzerv. A dolgozó tömegek nem vásárolták, mert a magyar embernek az a véleménye, hogy a kukoricát egye meg a disznó, majd amikor már sonka lett belőle, akkor beszélhetünk róla. Az öregeknek meg eszükbe jutott a háborús emlék, a kukoricamálé, kukoricakenyér. Eleinte a szép dobozokat csak a horgászok vásárolták, csalinak állítólag kitűnő.

Szívós propagandával, egészségügyi felvilágosítással, a korszerű táplálkozásra szoktatással nagy nehezen fejünkbe verték, hogy a morzsolt, főtt kukorica jó, hogy a korszerűtlen, maradi, salátában, főzelékben szegény étrendünket változatossá teszi. Amikor az is köztudott lett, hogy a kukorica őshazája Amerika, és a tengeren túl igen divatos étel, továbbá amikor kitűnő receptek terjedtek el, és megtudtuk, hogy a kukoricából remek mártást lehet készíteni, és csodálatos salátákat, majonézzel, zöldborsóval, hónaposretekkel, fiatal hagymával – a kukoricakonzerv népszerű lett. Vettük, ettük, lelkesedtünk érte. És ekkor, természetesen, mi történt? A kukoricakonzervvel zsúfolt polcokról eltűnt a kedvelt csemege. Az utolsó darabig. A konzervipar nem választékot bővített, csak kukoricázott a fogyasztókkal.

Először megrémültem. Olyan rossz volt a kukoricatermésünk, hogy ember-táplálékra már nem futja? De nem. Kukoricakonzerv nincs többé, de megjelentek az új kukoricakészítmények. Tele vannak az üzletek sós, puffasztott kukoricával, édes, puffasztott kukoricával, csinos nylontasakba csomagolt kukoricaliszttel. Persze, még bizalmatlanul méregetjük az új ennivalófélét, még nem tudjuk, mire jó ez, mi a csuda ez. Még nem kell.

Az istenért, csak valahogy meg ne szeressük.

Fehér Klára

Erkölcsök romlása

Együttérzéssel olvastam háborgó hangú levelét, drága nagyságos asszony, mi tagadás, való igaz, a Ludasban egyre több a meztelenkedő nőszemély manapság. Nemrégiben például a tizenhatos oldalunk ilyesmikkel volt tele. A nyomdász kollégák jó ízlését is sérthette a dolog, ezért aztán úgy szétkenték, elmázolták a színeket az oldalon, hogy alig látszott valami azokból az illetlenségekből. De nem is erről van szó, hanem arról, amit írni tetszett: nem meri a gyerek kezébe adni a lapot. Bizony, ott tartunk, nagysasszony drága, hogy már egy képtárba se lehet elvinni a gyereket. Hogy azok a reneszánszok mit összepucérkodtak, az kész borzasztóság: Megvallom, én a kubistákban sem bízom, olyan élvetegen fetrengenek egymáson a kúpok, csonkagúlák, oktaéderek, hogy az nem lehet más, mint valami nagy-nagy bujaság... És mit tetszik szólni ahhoz, mennyire megromlottak a régi, tiszta, falusi erkölcsök? Annak pedig a vezetékes víz az okozója, semmi más. Hajdan a kútba ugrottak a megesett falusi lányok, azzal helyreállt az erkölcsi világrend, de kérdem én, hogy lehet egy hidroglóbuszba beleugrani?!... És ezt látjuk, tapasztaljuk az egész világon: erkölcseink végromlását. Nemcsak Nyugaton, a romló-bomló társadalomban! Az NDK-ban kiadnak egy magazint (és ezt nálunk is terjesztik!), amely tele van fedetlen keblekkel. S ha még csak a keblük volna fedetlen az illető női állampolgároknak! Romániában, a Fekete-tenger partján (ezt még nálunk nem terjesztik) nudista strandok vannak... Egyetlen pontja a világnak, ahol az erkölcsök szilárdulnak, a jó öreg Perzsia. Ott bezzeg nem mutogatják a női kellemeket, hanem tetőtől-talpig beburkolják abba a csador nevezetű göngyölegbe. Miatyánk, ajatollah, jöjjön el a te iszlámod, hozzánk is. De nem elég a jámbor óhajtás, cselekednünk is kell! Ön, nagyságos asszonyom, öltsön csadort, s úgy sétáljon a déli verőn a nagykörút hosszában. Én pedig harcos hitbuzgósággal terjesztem kollégáim között az iszlám tanításait: a szex és a fagyasztott hús elvetését. Magam járok elöl jó példával: itt és most, ünnepélyesen lemondok a fagyasztott húsról.

Radványi Barna

Sok vagy kevés?

Végre megindult Magyarországon is a vezetéstechnikai továbbképzés, mesterségesen csúszóssá tett pályán, oktatóval, veszélytelen körülmények között. Mivel monomániásan hiszek abban, hogy senkinek nincs kárára, ha megtanul jól autót vezetni, az Esti Hírlap „STOP"-rovatában üdvözöltem a dolgot.

Jó néhány olvasótól kaptam utána szemrehányást, amiért a vezetéstechnikai továbbképzés 2 órájáért fizetendő 120 forintot kevésnek minősítettem és a casco önrészesedéssel hasonlítottam össze. Ha Svájcban 35 frank a tandíj óránként, akkor – írták többen is – a svájci és a magyar fizetések tükrében kellene az összegeket összehasonlítani.

Talán valóban ez lenne a helyes. A svájci fizetéseket azonban nem ismerem, azt sem ismerem, hogy mennyi egy svájci család havi rezsije, azt azonban tudom, hogy arányaiban többet visz el a fizetéséből, mint egy magyar családnál.

Aki már járt turistaúton külföldön, nagyon jól tudja, hogy az árakat nem lehet egyszerűen, turistaárfolyamon átszámítani. Ha ezt tennénk, akkor olyan irrealitásokat kapnánk, hogy például Svájcban 200 forint körüli összegbe kerül egy közepes ebéd, egy olcsó gázöngyújtó pedig 10 forintba. Akkor már sokkal helyesebb, ha azt mondjuk, hogy Magyarországon két óra vezetéstechnikai továbbképzés tandíjából legalább négyszer lehet egy közepes vendéglőben megebédelni, Svájcban pedig esetleg háromszor.

Azt hiszem, egyetlen olyan „valuta" van, amely a svájci és a magyar autóst egyaránt érinti. Ez a benzin ára. Olyan autóst sehol a világon nem lehet találni, aki a saját országában olcsónak találná a benzint.

Két óra vezetéstechnikai továbbképzésért egy magyar autós 15 liter szuperbenzin árát fizeti ki, egy svájci autós kereken 70 liter árát. Egy magyar autósnak tehát lényegesen kevesebbet kell áldoznia azoknak a vezetéstechnikai fogásoknak az elsajátítására, amelyek a saját és családja életét védik.

Viszont Svájcban és Magyarországon is csak egyetlen életük van az embereknek, és az egyaránt drága.

Nádasi Antal

ÚJ TRIKÓ

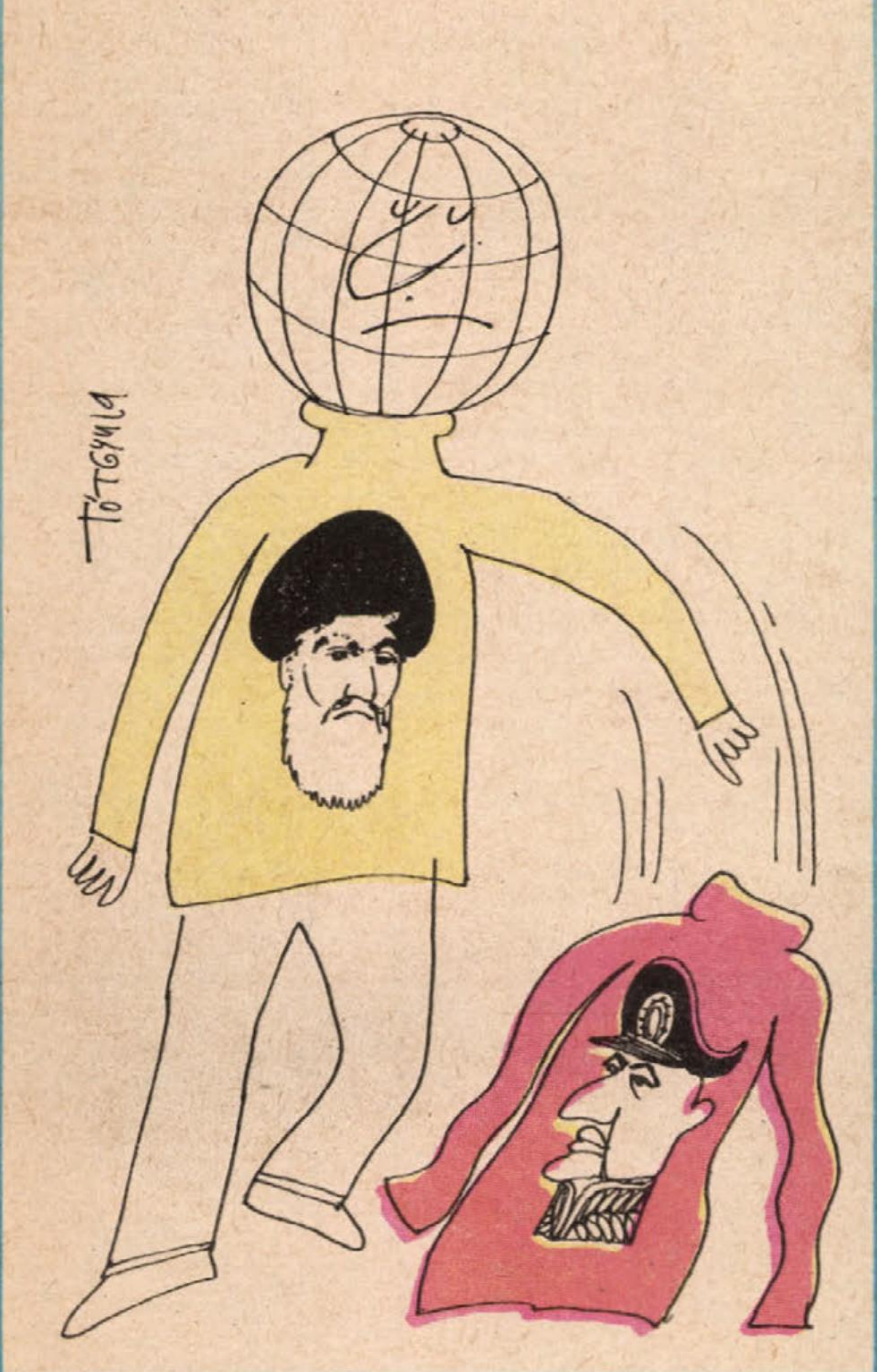

TEHERÁNI REKLÁM

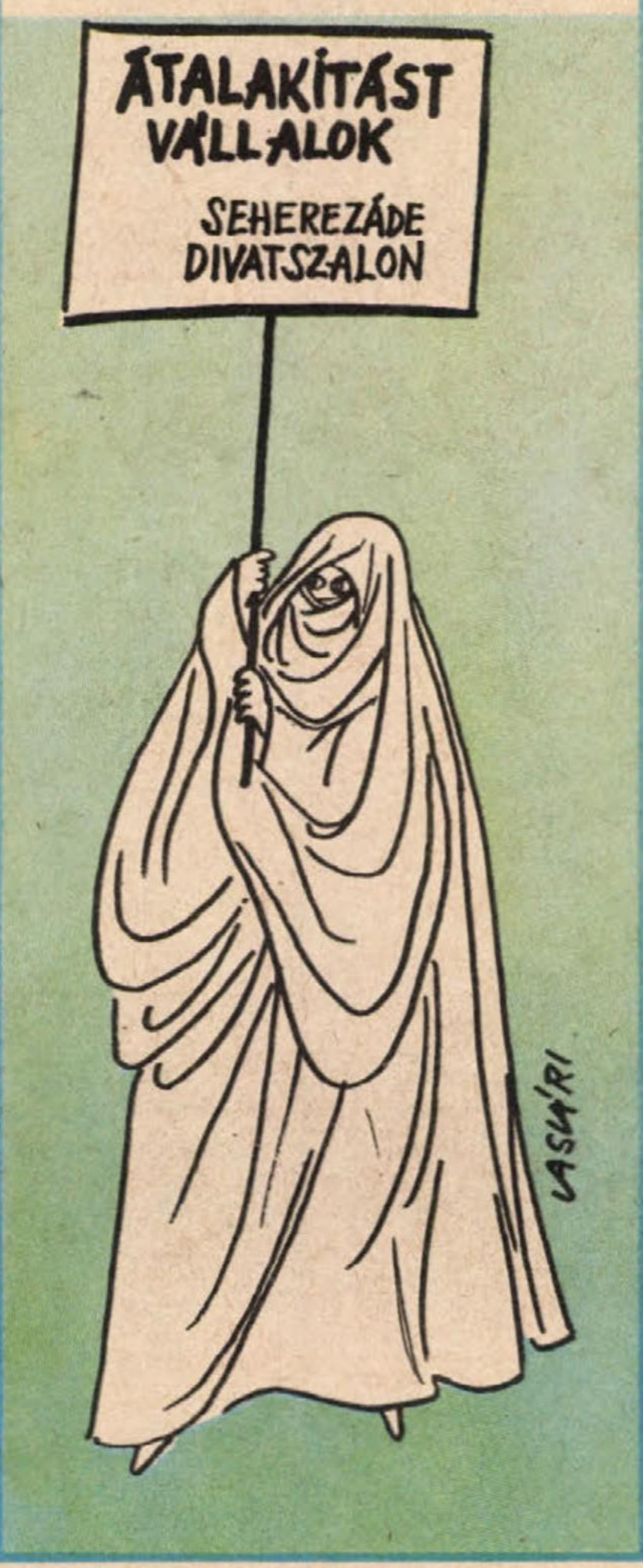

OLAJLÁZ

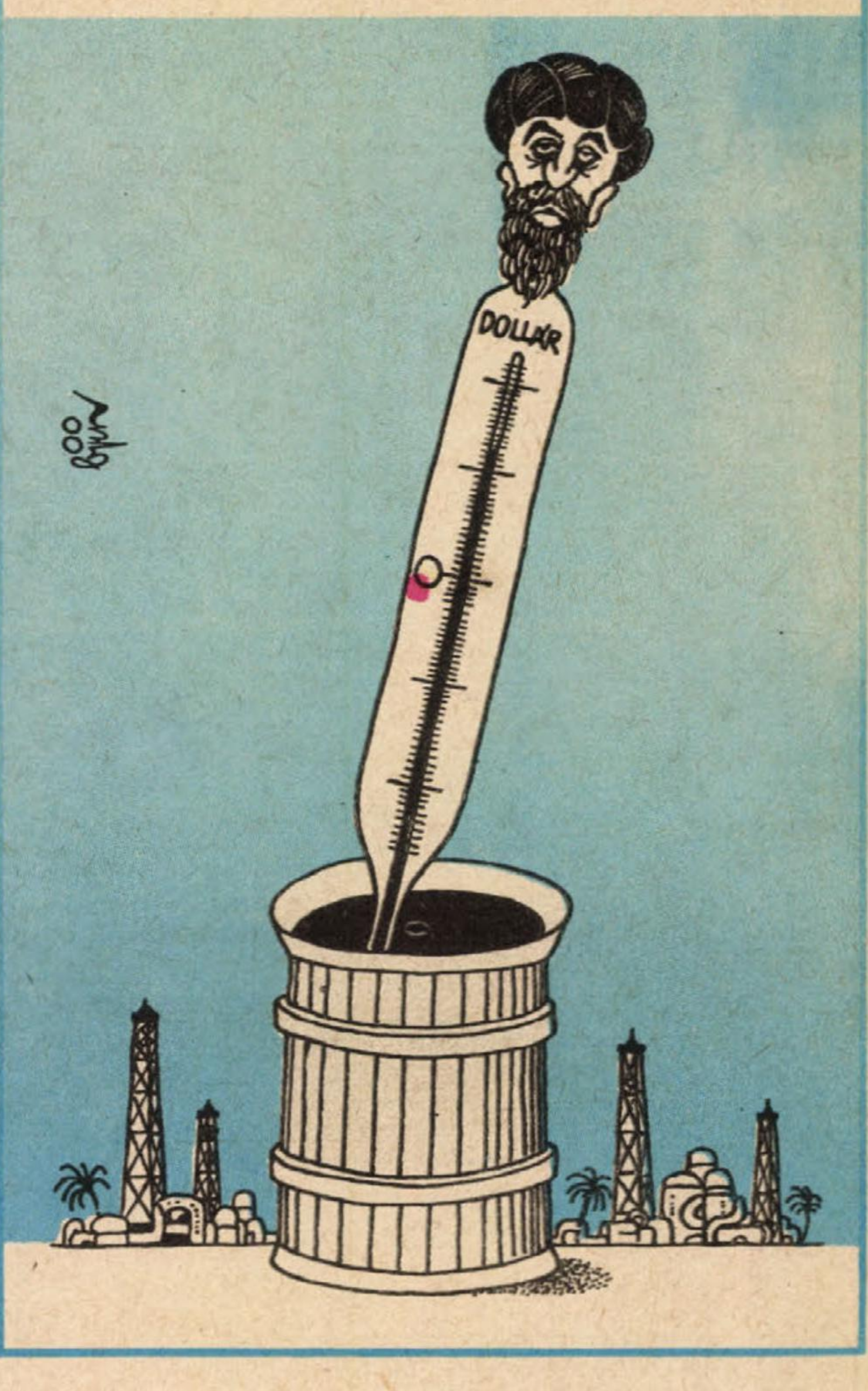

Madárvilág

Zendül a berek, cserregéssel és csivogással teli a pagony, az első napsütésre kidugták fejüket, hallatják hangjukat kedves kis barátaink, a pesti madarak.

Útszegleten, flasztersávon járatja már lábát, tépi csőröcskéjét ragadozó madárkáink legcsinosabbika, a sarki, vagy facér ordaskó. Élénk, mozgékony madár, torka tiszta fehér, testalja sötétebb. Pipeskedőn riszáló mozgásával kirí az egyszerű verebek közül, fejének tollazatát gyakran felborzolja, miközben lágy „lik-lik-lik” kiáltással hívja fel magára a figyelmet. Legszívesebben konvertábilis madarakkal költ.

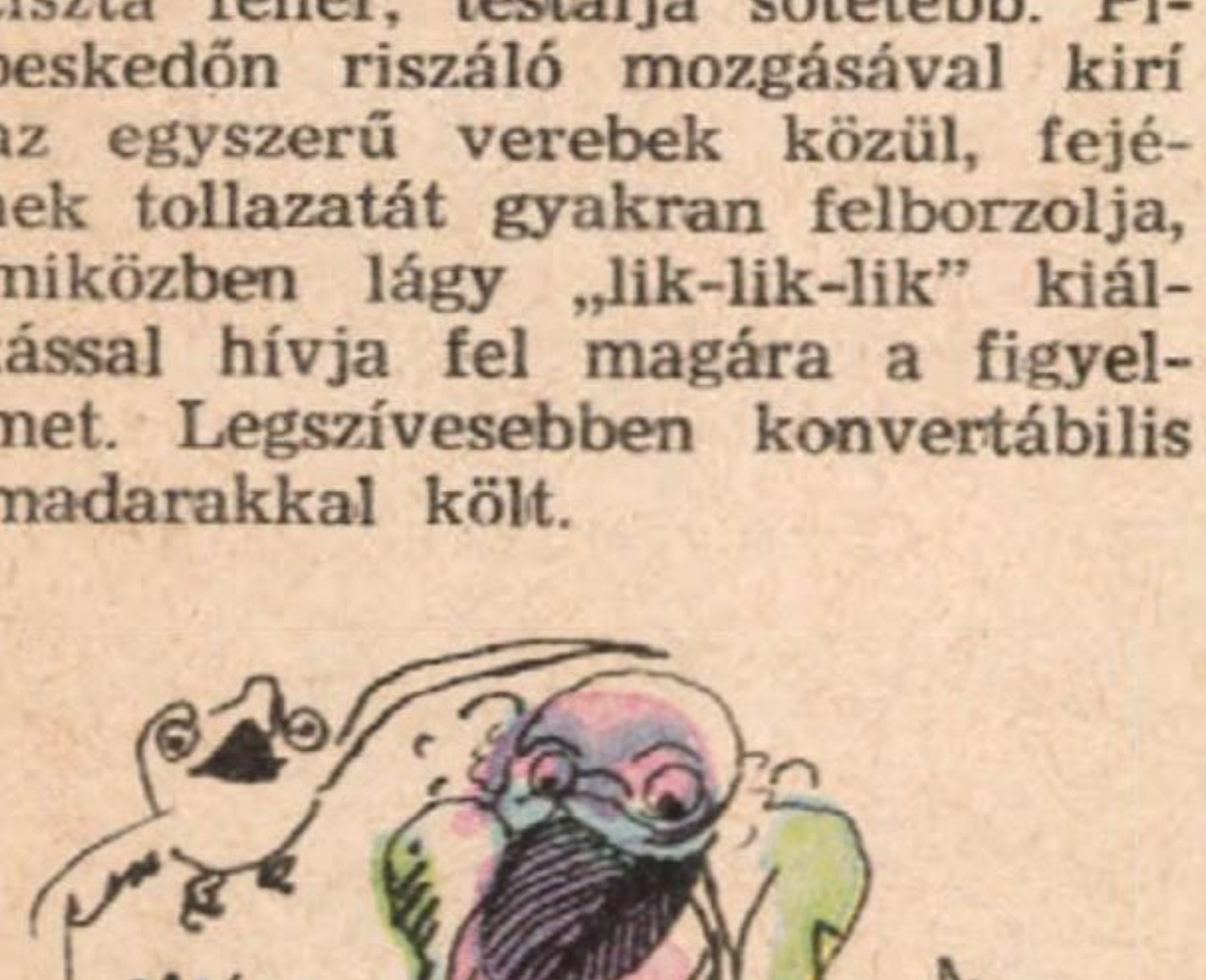

Felbukkant újra régi ismerősünk, ár- és bérterületeink jellegzetes gázlója, a nagy vészmadár (Puffinus Gravis) is. A hím fejteteje kopasz, apró szeme alatt kék karikák, csőre panaszosan alákonyul. Hangja az örökké érdes és vésztjóslónak szánt „ajvé, ajvé”. Örök bánata, hogy többnyire egy bátrabb madárfaj, a bánjakánya (Milvus Zágson) veszi körül és még a butuska kacagó gerle (Streptopelis Turtur) is kiröhögi.

És megérkezett ismét a pesti tavasz örök vendége, a jellegzetes hangú kanadai lúd (Branta Canadensis) is. Bevallott szándéka szerint rokonait, a pesti libákat jött látogatni, valójában azonban a bárzsingját kezelteti, mert az nálunk olcsóbb. Átható hangja különbözteti meg itthonmaradt ludainktól, úgy kiáltja a „gudbáj”-t, mintha nem is a józsefvárosi libaúsztató mellett bújt volna ki a tojásból. Néha még képzett ornitológusok is összetévesztik a tőkés récével (Anas Platyrchynchos), jóllehet a költést többnyire a pesti madarakra bízza.

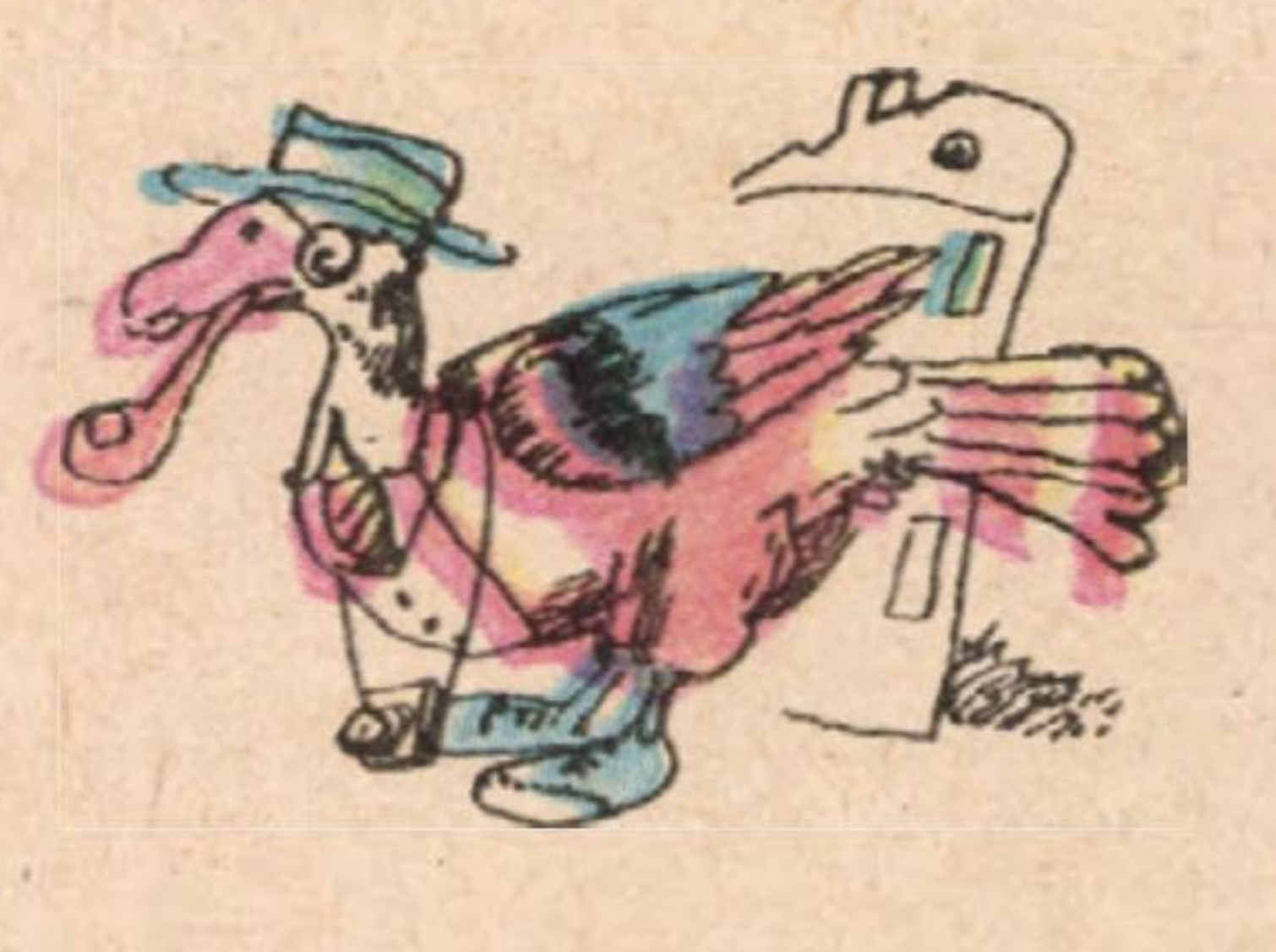

Megjelent s útfélen, vízparton, gáztájon újra végzi már buzgó tevékenységét kedves madárkánk, a kis kárókatona (Phalacrocorax Pygmaeus). Csapatosan jár, zöldesszürke tollazatával igyekszik belesimulni a környezetébe, s már kora hajnalban felzendül éneke, a több szólamban cserregő „hóóórukk”. Honi kakukkfajtáink antipólusának tekinthető. Sosem tojik idegen fészekbe, sőt, amíg más madarak a zsombékosban járják nászi táncukat, ő nemcsak fészküket, hanem utaikat, sőt metróikat is felépíti. Tollazatát kétévenként váltja.

Elhagyott területeken, esti csendben magányosan vagy párosával űzi elragadó kis játékait kedves rablómadárkánk, a közvágó csór. Óvatos gázlóléptekkel közelít meg idegen rendszámú gépkocsikat és szívet melengető „nyitnikék” kiáltással lát munkához, amíg csak néhány őrgébics (Lanius Minor) le nem csap rá. A kalitkában könnyen szelidül.

Italboltok, talponállók előtt újra nedvesíti már kis torkát ismert ázómadarunk, a rózsás gödény (Pelecanus Onocrotalus). Monoton „glugluglu”-ja nemcsak környezetét, hanem őt magát is álomba ringatja. Végül teljesen megszabadul ragadozó hajlamától, s még a rókabőrt is eldobja, miközben egészen más, jobb, előkelőbb madárnak, nemeskótyagnak érzi magát.

És harsogja már karcos danáját alkalmi üdülőhelyeink alkalmi bandáinak alkalmi énekese, a rozsdástorkú lappantyú (Caprimulgus Ruficollis), osztogatja éles parancsszavát főnöki íróasztalaink vándorvendége, a tüzesfejű királyka (Regulus Ignicapillus), műszaki áruházaink előtt meg ott rebegteti szárnyát a sunyi tekintetű simlis nepper. Közös madártani sajátosságuk, hogy adott esetben bármelyikük nagybukóvá (Mergus Mergenser) válhat.

Megjelent és dürrögni való bájjal teszi magát partvidékeink szívderítő jelensége, a kis vízicsibe (Porzana Parva). Csábos szavának — „hap-sikám... hapsikám... krrr-apek” — nehéz ellenállni. Minthogy azonban a kis vízicsibe már legkorábbi ifjúságában a teljesen fejlett madár formáját mutatja, befogása bizonyos bonyodalmakra vezethet.

Bízunk benne, hogy kis képes ornitológiánk nem volt hiába és a nyájas természetbúvár most már a pesti tavasz összes madarát tökéletes biztonsággal felismeri.

Mint a vöcsök. (Podiceps Cristatus).

Peterdi Pál

REPÜLŐGÉPES NÖVÉNYVÉDELEM

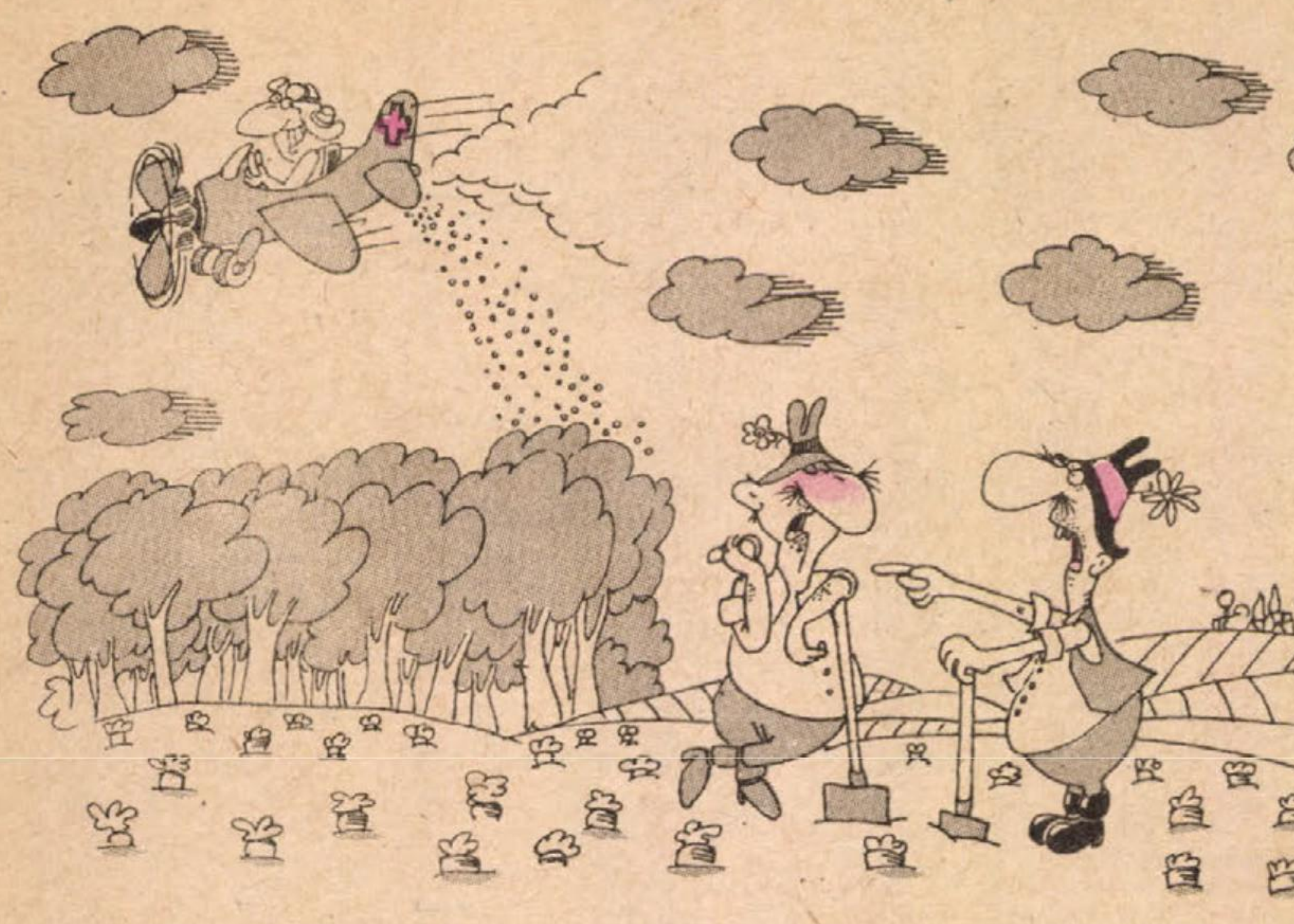

– Az erdőbe meg Bisecurint kellene szórni a kirándulóknak.

NEMZETKÖZI JÁRAT

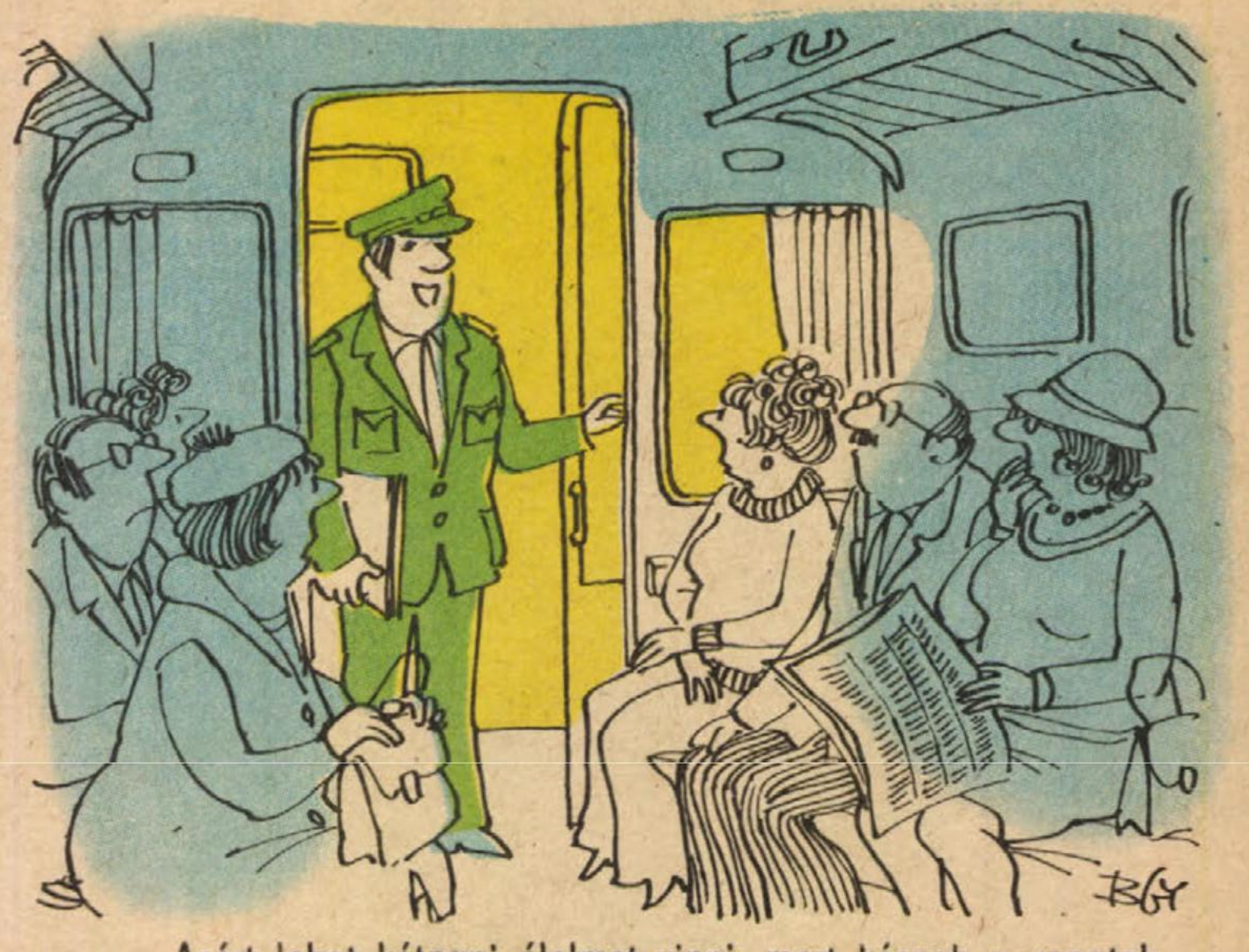

– Azért lehet kétnapi élelmet vinni, mert késnek a vonatok.

KALÓRIASZEGÉNY SZEGÉNYSÉG

Tag Árpád belépett az újjáalakított, minden igényt kielégítő, hipermodern „Sajtosroló" bisztróba, és egyből a tőkés relációból importált, nagy teljesítményű, programozott automatikával szabályzott ételvitrinhez ment. Szemével felhabzsolta a gusztusosabbnál gusztusosabb ételeket, majd kikérte az üzletvezetőt.

— Még jó, hogy nem a Hamupipőkét vagy a vásárlók könyvét kéri a kedves vevő! — mondta udvariasan a mandulaszemű eladónő, aztán kiküldte az iroda mélyéről főnökét.

— Na, mi van uram? — kérdezte udvariasan a védett korú üzletvezető Tag Árpádtól.

— Az van, hogy nincs semmi! — mutatott udvariasan az ételvitrinre az említett vendég.

— Hogy hogy nincs semmi?! — vicsorgott méregzöld szemmel udvariasan a már szintén említett illető. — Lángolt kolbász, kocsonya, tepertő, disznósajt, kenőmájas, téliszalámi, füstölt szalonna, olajoshal...

— Túró Rudi!

— Én?!

— Nem maga. De, amiket eddig felsorolt, azok kalóriaértéke már négyezer kalórián is túl van. Az én kalóriaszükségletem pedig csak napi kétezerhétszáz kalória. Túró Rudi van?!

— Túró Rudi nincs!

— Hát paprikás-hagymás krémtúró? Habosított tejszín? Karamellás tej?

— Sajnos nincs...

— Na látja! Magának halvány fogalma sincs a korszerű táplálkozásról! Ebben az ételvitrinben annyi kalória van, amely az éhségövezetben egy egész falunak elegendő lenne.

— Ne velem tessék veszekedni drága uram, én túl kishal vagyok ehhez!

— Kishal?! Abból száz gramm száz kalória. De maga legalább száz kiló! Vagyis százezer kalória.

— Azért ne egyen meg mindjárt! Van itt jó töltött húsos szendvics is.

— Látom. Tele van zsírral. És nincs benne hús, mivel zsírral telerakni olcsóbb. Azért egyem meg, hogy zsírfogyasztásban még előkelőbb helyre kerüljünk világviszonylatban?!

— Akkor tessék talán egy finom zöldborsósalátát fogyasztani!

— Finom zöldborsósalátát?! Fogadjunk, hogy a tegnapi zöldborsófőzelékből csinálták! A közétkeztetésű zöldborsófőzelékben pedig több a rántás, mint a borsó, mert a rántás olcsóbb. De jobban is hizlal!

— Maga nagyon nehéz vendég!

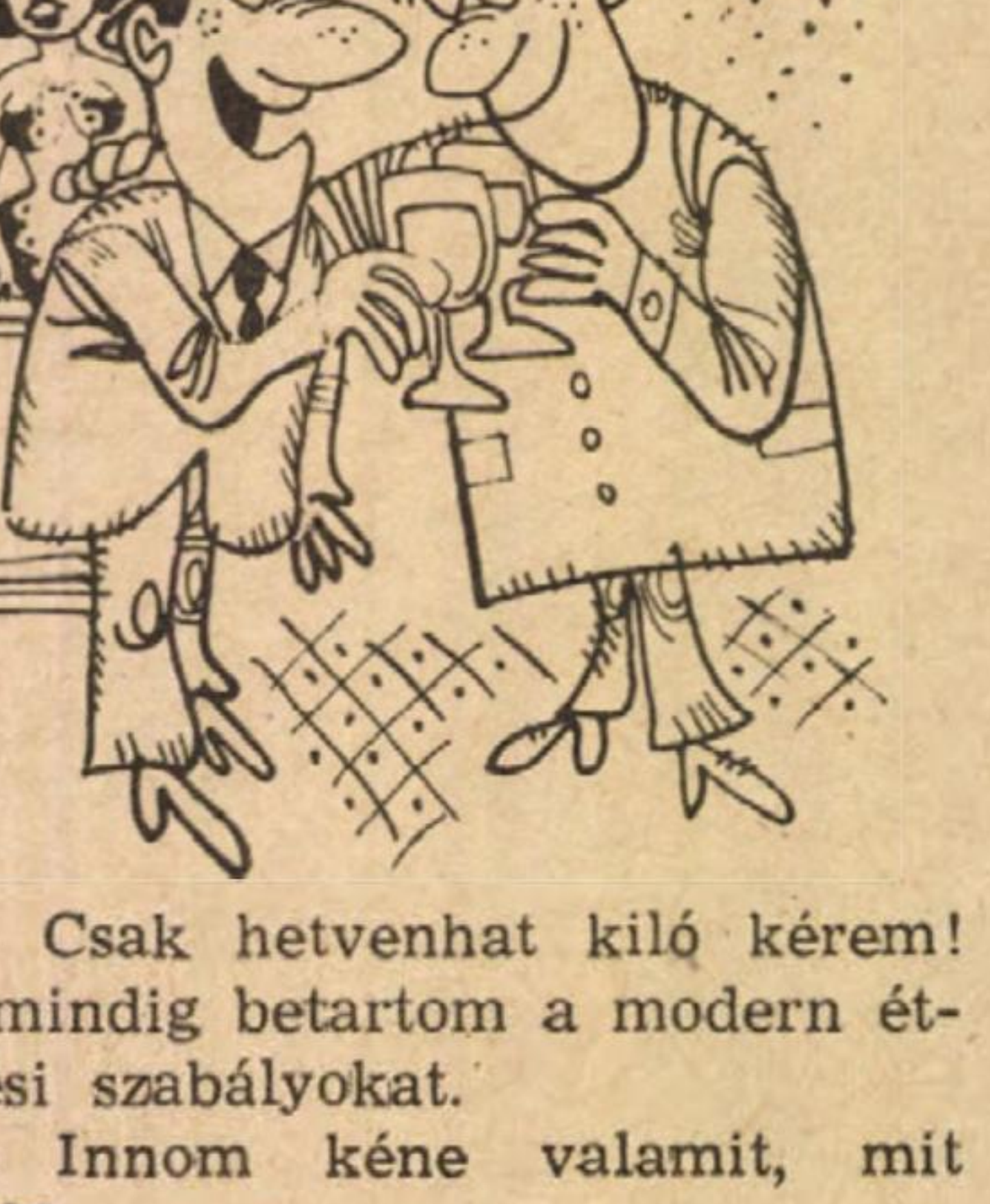

— Csak hetvenhat kiló kérem! Én mindig betartom a modern étkezési szabályokat.

— Innom kéne valamit, mit ajánl?

— Pepsi-Cola, Orange...

— Elég! Száztizenkét kalória, százhúsz kalória. Deit citrom nincs?

— Coca-Cola!

— Az is tele van cukorral. És vegye tudomásul, hogy magára évi negyven kiló cukorfogyasztás jut átlagosan, és akkor még nem is számolom, hogy pálinkát főz otthon, vagy feljavítja a kimért bort cukorral itt!

— De kérem, maga egy igen undok, kötekedő alak! — mondta udvariasan az üzletvezető.

— Maga pedig ezekkel az ételekkel és italokkal a civilizációs betegségeimet, a korai halálokaimat sürgeti! — kiáltotta udvariasan a vendég.

— Jobb, ha békét kötünk! — ajánlotta udvariasan az előbbi.

— Miért, diétás sör, alkoholmentes rum van?! — kérdezte udvariasan az utóbbi.

— Nincs, de ha maga még sokáig itt marad, akkor én nyugdíjba megyek! — hörögte udvariasan a védett korú szakember.

Aztán sírva fakadt.

Ez Tag Árpádot ráébresztette, hogy nem csak korszerű táplálkozás, hanem emberbaráti szeretet is van a világon. Kirendelt magának is, meg az üzletvezetőnek is hétezer kalóriát, és egymás vállára borulva édes-búsan csámcsogtak, szürcsöltek a mélyen gyökerező magyar táplálkozási szokások és hagyományok fölött. Nyolcszáz kalóriákkal koccintva mondták egymásnak:

— Egészségedre!

Tormai László

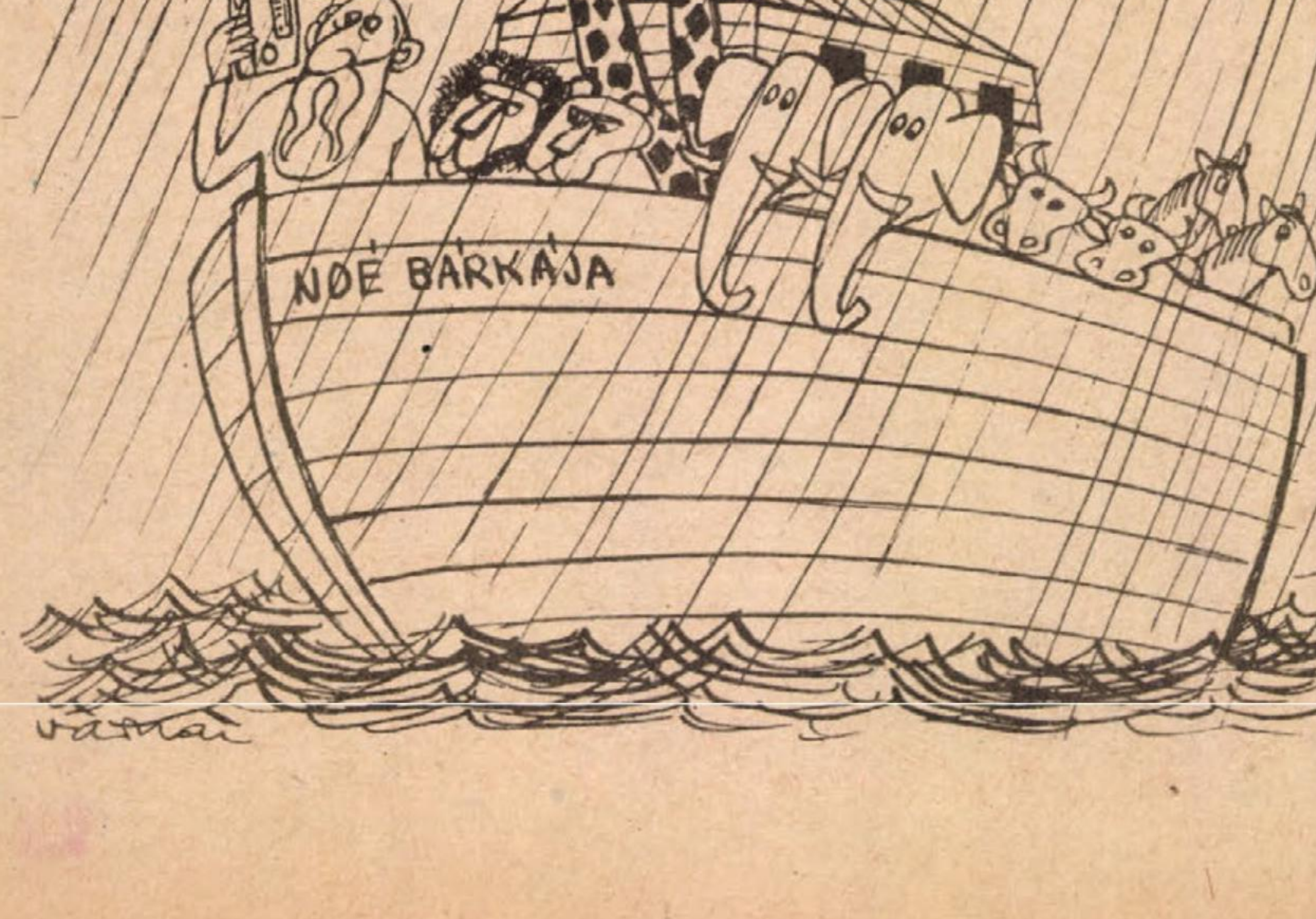
VILÁGSZERTE TART A SZÁRAZ NAPOS IDŐ
NOÉ BÁRKÁJA

AGGLEGÉNY A PATYOLATNÁL

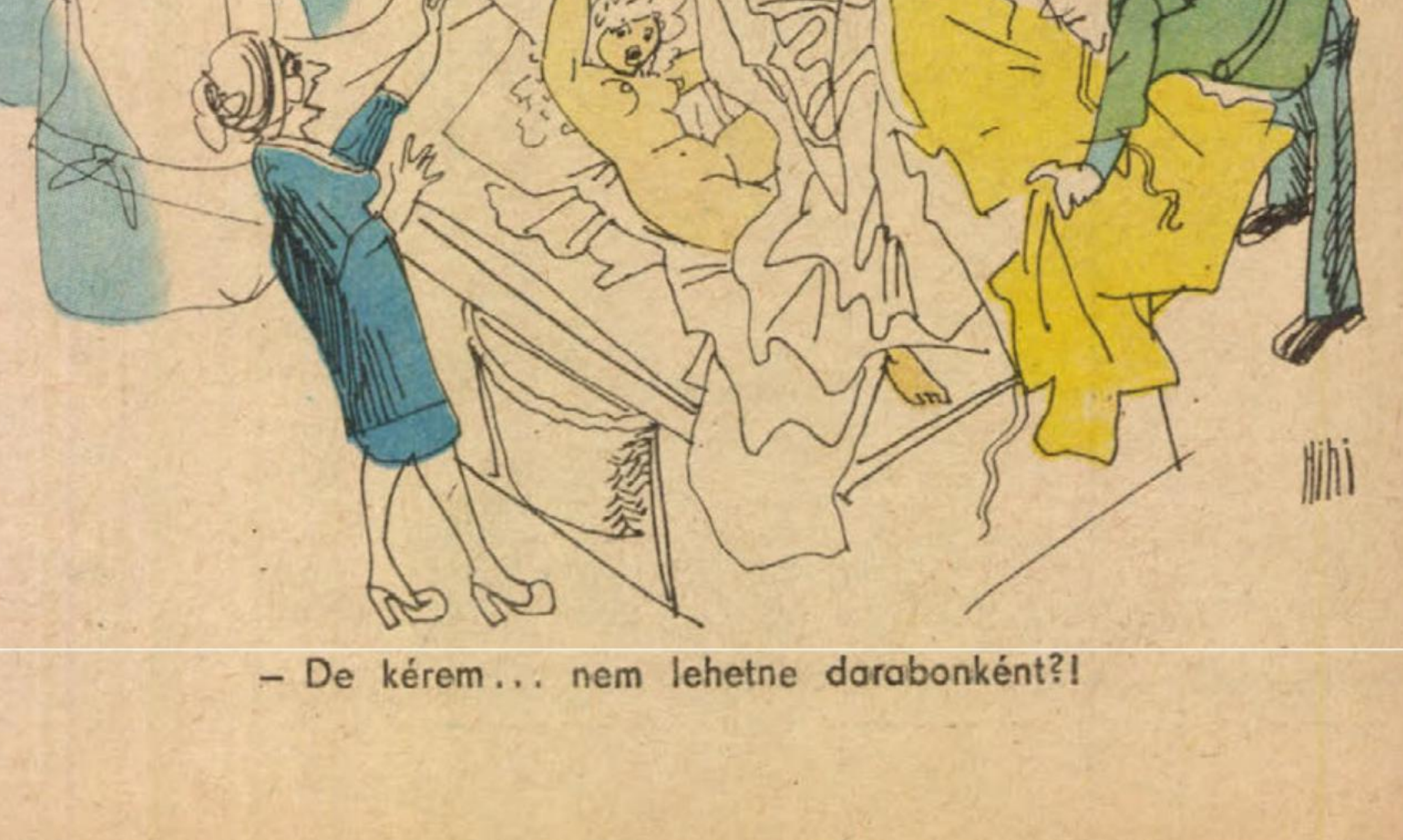

– De kérem... nem lehetne darabonként?!

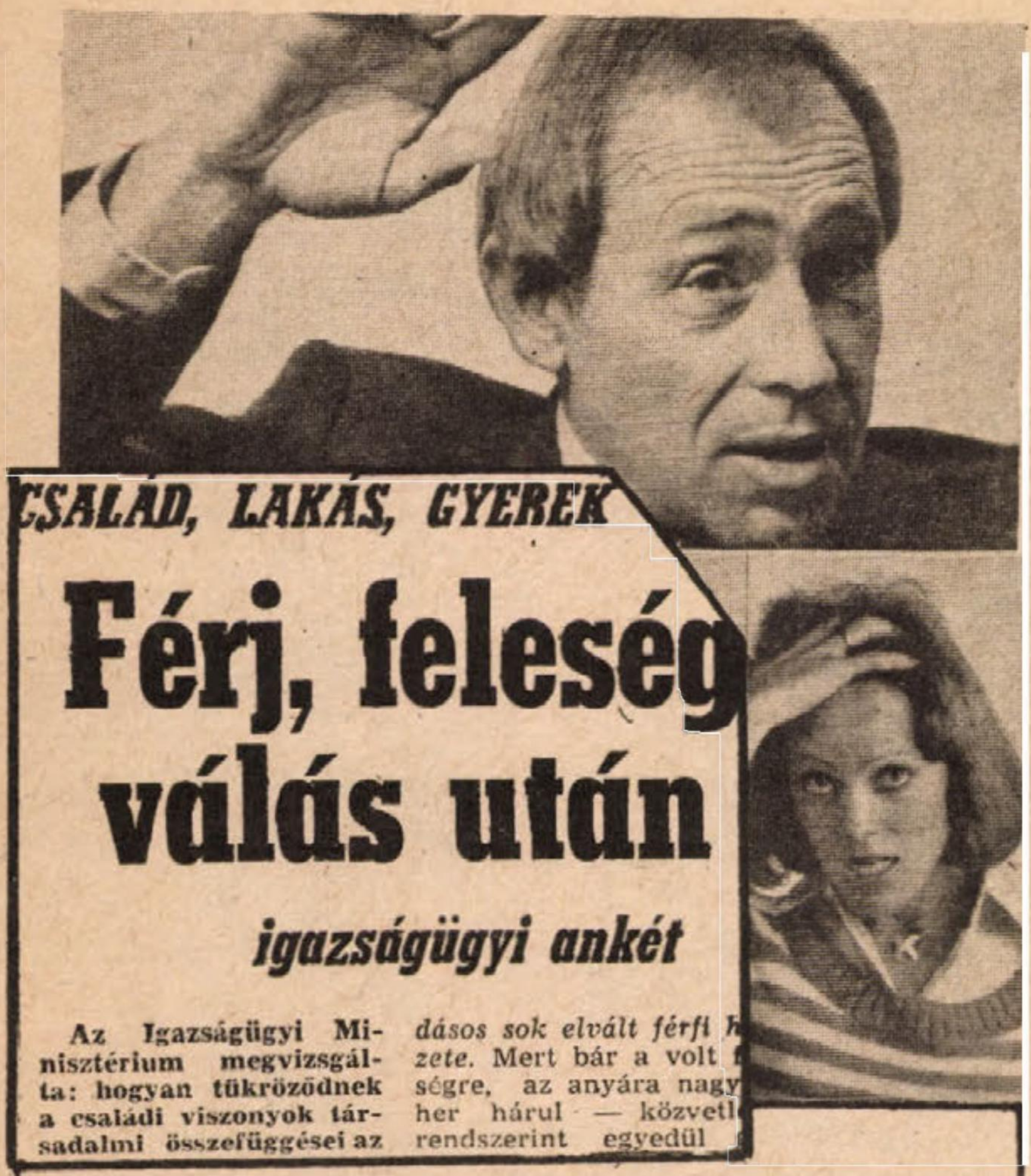

CSALÁD, LAKÁS, GYEREK

Férj, feleség válás után

igazságügyi ankét

Az Igazságügyi Minisztérium megvizsgálta: hogyan tükröződnek a családi viszonyok társadalmi összefüggései az *dásos sok elvált férfi h zete.* Mert bár a volt ségre, az anyára nagy her hárul — közvetl rendszerint egyedül

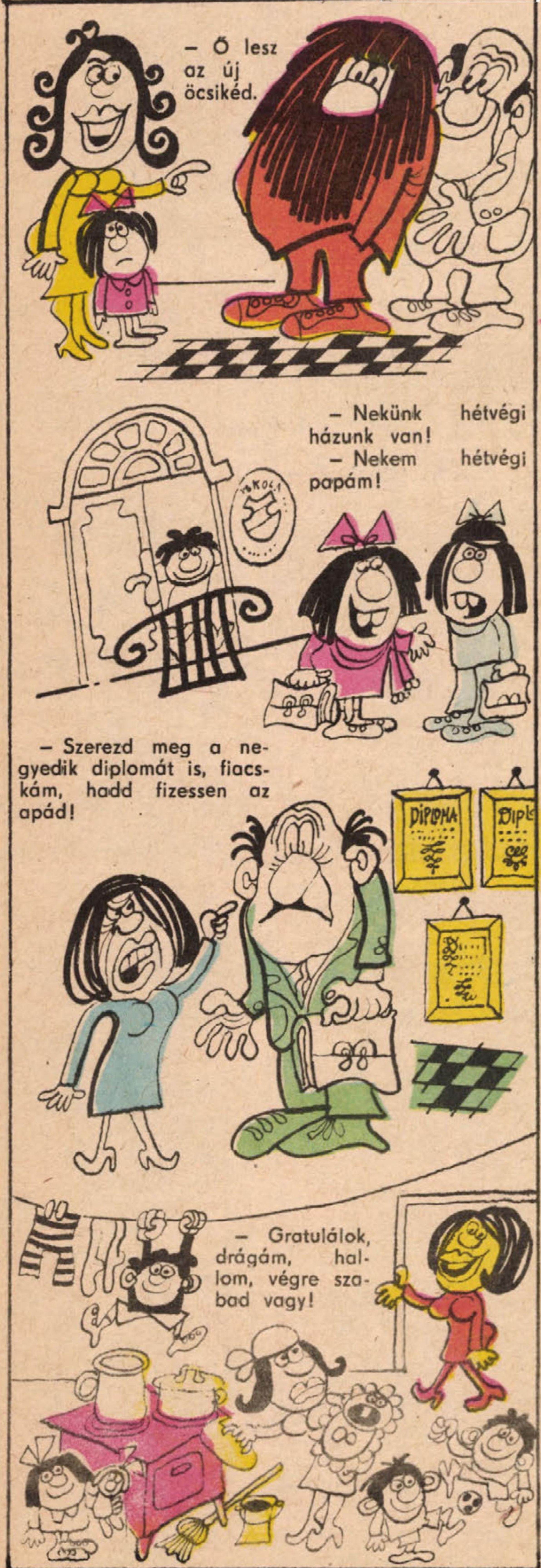
– Ő lesz az új öcsikéd.
– Nekünk hétvégi házunk van!
– Nekem hétvégi papám!
ISKOLA
– Szerezd meg a negyedik diplomát is, fiacskám, hadd fizessen az apád!
DIPLOMA
DIPL
– Gratulálok, drágám, hallom, végre szabad vagy!

AHOL ALÁÍRÁSRA FIZETNEK

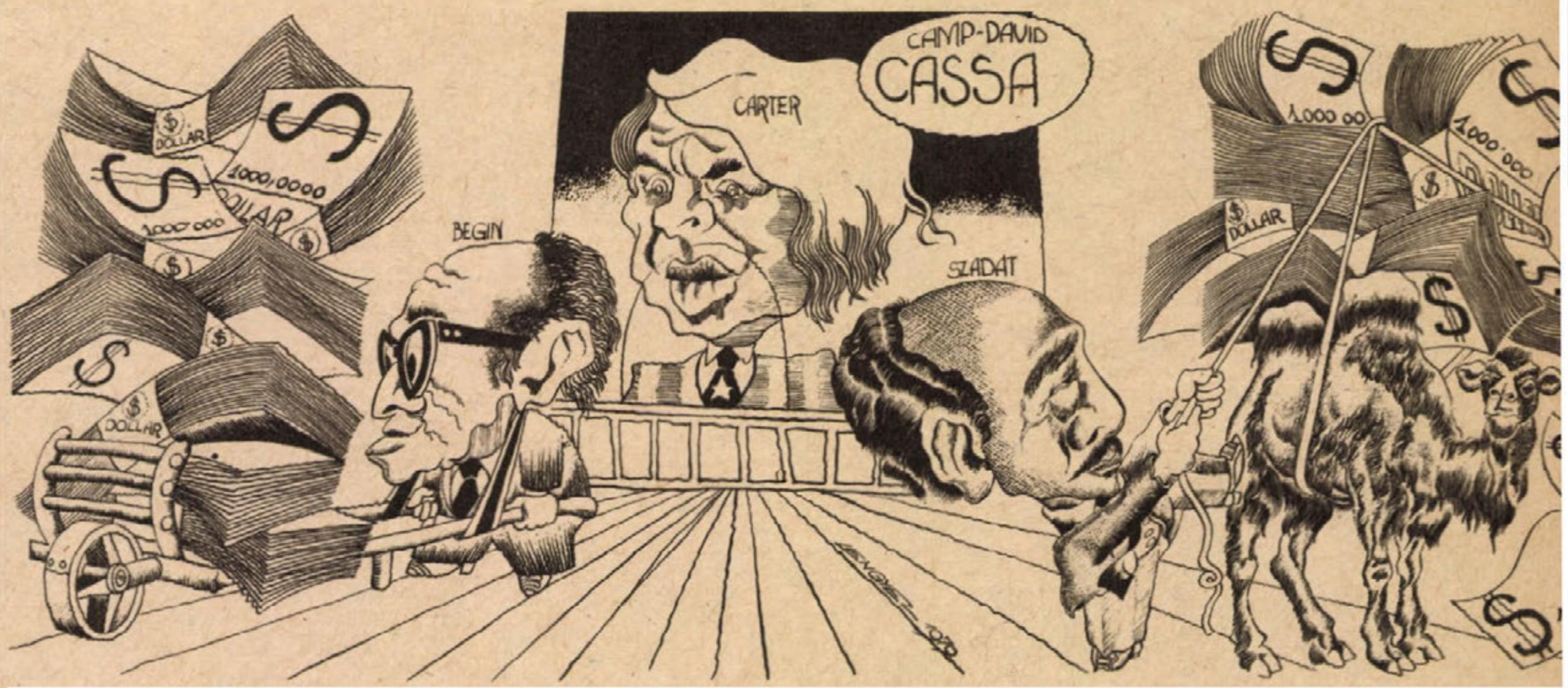

EGY SEPRŰ VALLOMÁSA

Ne lepődjön meg szerkesztő úr, hogy egy seprű beszélni kezd. Általában nem nagyon szoktunk beszélni, legfeljebb mi, seprűk, egymást között, de most muszáj valamit elmondanom, mert kikívánkozik belőlem. Kérem, hallgasson meg. Ígérem, hogy rövid leszek.

Amikor elkezdtem dolgozni a vállalatomnál, tele voltam lelkesedéssel. Mondták is nekem, hogy új seprű jól seper. Kérem, nekem elképzeléseim voltak. Ambícióim. Arra gondoltam, hogy kisöprök mindent, ami rossz, felesleges, mindent ami útban van, ami akadályozza a munkát. Kérem én végigjártam a vállalatot és rájöttem, hogy néhány embert ki kellene söpörni. És akkor azt mondta a partvis, hogy mit képzelek, mi vagyok én? Mondtam, hogy seprű vagyok, de gondolkodtam. Gondolkodom, tehát vagyok. Én jót akarok. Azt akarom, hogy szebb és tisztább legyen a világ. Ez a filozófiám alapja.

A partvis kiröhögött. Azt mondta, hogy nem vagyok normális. Ha ilyen céljaim vannak, nem sokáig leszek a vállalatnál. Előbb-utóbb kiselejteznek. De inkább előbb, mint utóbb.

Nem kedvetlenedtem el. Sepertem. Egy napon elmondtam a takarítónőnek, Bözsi néninek, hogy mik a terveim. Ha a vállalatnál befejeztem a munkát, átmegyek egy másik vállalathoz, aztán egy harmadikhoz. Amíg dolgozni tudok, seprek. Távolabbi terveim: tisztára söpröm a földgolyót. Ráfér. Mit gondol, Bözsi néni mit válaszolt? Semmit. Elájult, amikor beszélni kezdtem. Azóta betegállományban van.

Lapát kollégám azt ajánlotta, hogy fogjam be a pofámat. Egy seprű ne dumáljon és ne legyenek világmegváltó tervei. Maradjak csendben, a falhoz dőlve és aludjak. De én nem tudok tétlen maradni. Nem tudom befogni a pofámat. Sajnos.

Az igazgatóhoz is bementem. Volt egy-két konkrét javaslatom, hogy kiket kellene elküldeni, kiseprűzni a vállalattól. Az igazgató nem ijedt meg, amikor beszélni kezdtem, azt mondta, hogy ő már semmin sem csodálkozik, de ha mégegyszer beleszólok a vállalat irányításába, akkor régi seprűnek fog minősíteni és le is út, fel is út. Mehetek utcát söpörni.

A szerkesztő úrnak könnyű. Leül az íróasztalához, ír egy humoreszket és akkor történik valami. Jobbak lesznek az emberek, kedvesebbek lesznek az eladók, bővül a választék az üzletekben, a filmrendezők jobb filmeket készítenek, a focisták jobban futballoznak. Nem így van? Ezt nem tudtam. Azt hittem, hogy egy humoristának könnyebb. Arra gondoltam ugyanis, hogy a seprésről áttérek a humorra és megtisztítom a közéletet a karrieristáktól, a csalóktól, a hazugoktól, a szívtelen emberektől ...

Tudom, hogy ez nagy feladat lenne. Pláne egy cirokseprűnek, de én csak úgy tudok dolgozni, ha valamiért valakiért dolgozom. Ez a mániám. A partvis örül, hogy semmi dolga. Évente egyszer-kétszer veszik elő, akkor is csak ímmel-ámmal dolgozik. Nekem ez nem megy.

Nem is tartom fel tovább, szerkesztő úr. Köszönöm, hogy meghallgatott ... A viszontlátásra!

Mikes György

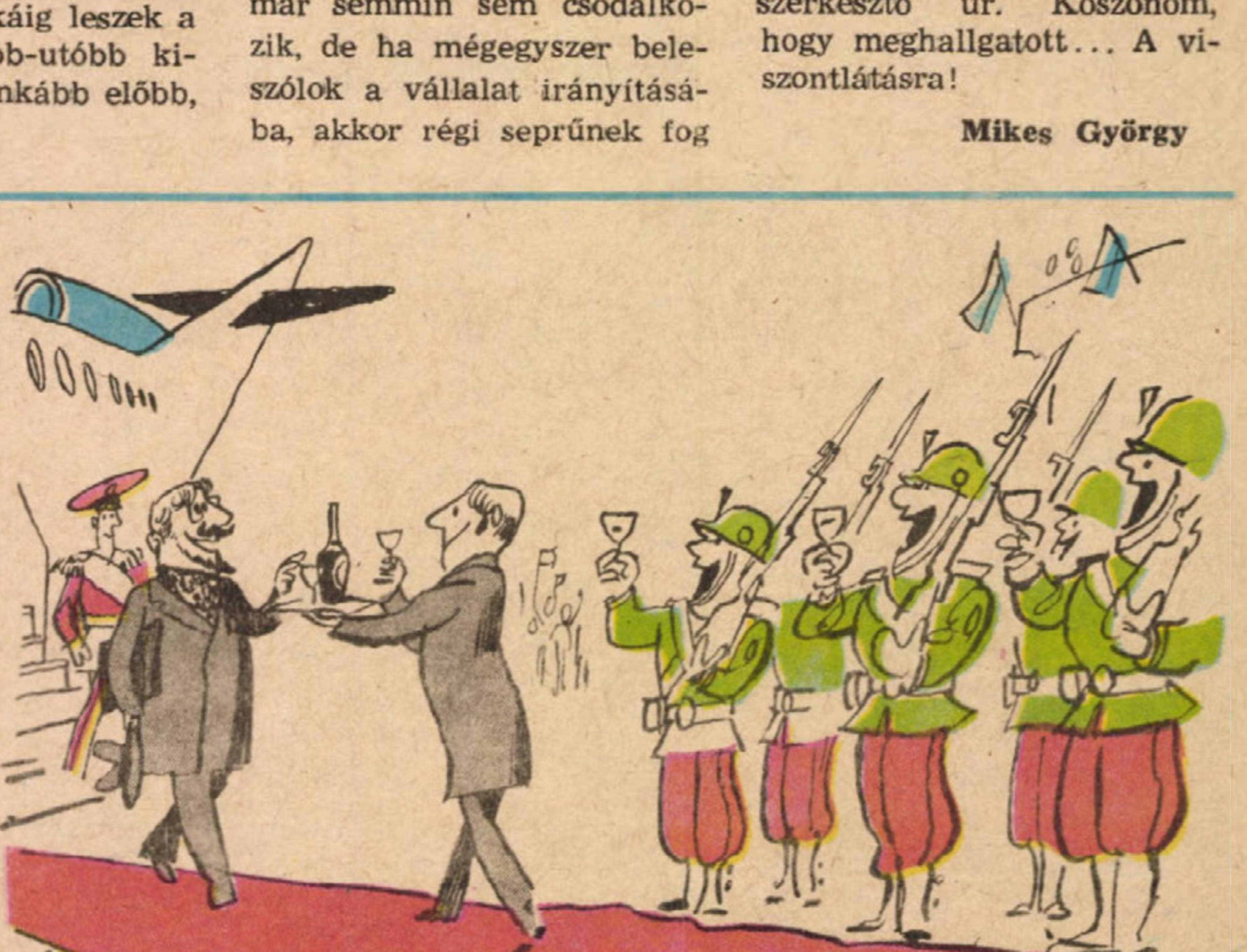

A LEG-SZÍVÉLYESEBB FOGADTATÁS

– Egészségére!

NAGY ÁLLAMI MEGRENDELÉS

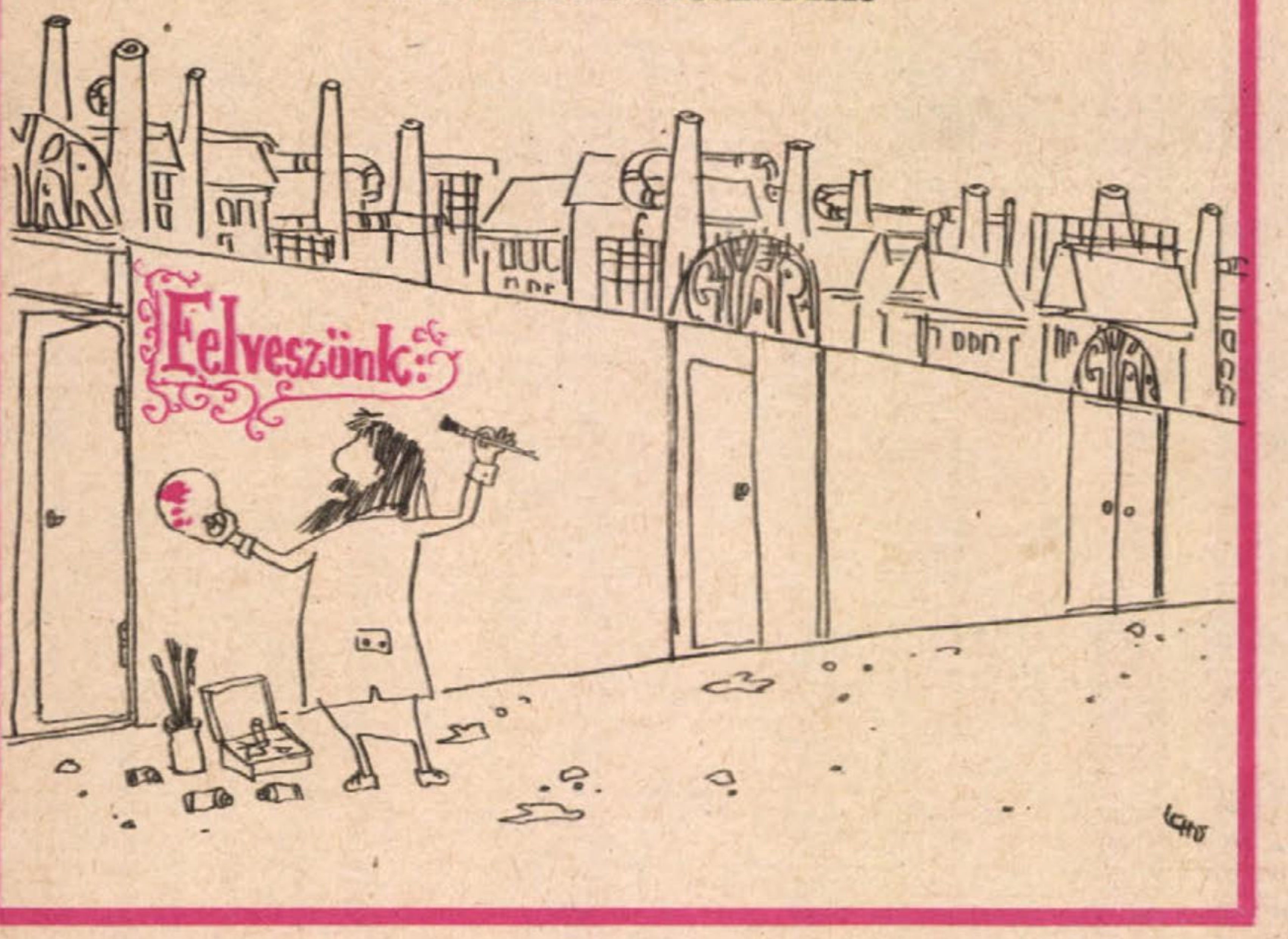

TRIBÜN

Al Oertert, a diszkoszvetés négyszeres olimpiai bajnokát megkérdezték, hogyan lehetne a közönség érdeklődését felkelteni e szép versenyszám iránt?

— Egy módon — volt a válasz. — Ha mostantól egymáshoz vagdalnánk a diszkoszt.

*

A szovjet kosárlabdaválogatott amerikai portyája során 91:76-ra verte a Louisville Cardinals csapatát. Darrel Griffith, a 221 centi magas szovjet középjátékost, Vladimir Tkacsenkot próbálta őrizni.

— Rémes volt — szörnyűlködött a meccs után. — A trikója hátán a 11-es szám akkora volt, mintha két gyorsvonat futott volna egymás mellett.

*

A Montreal Canadiens jégkorongozói egy szállodai szobában ünnepelték legutóbbi győzelmüket. Meglehetős hangerővel. Nemsokára bekopogott a szálloda egyik alkalmazottja.

— Kérem szépen — mondta —, nem lehetne valamivel csendesebben? A szomszéd szobában lakó úr üzeni, hogy nem tud olvasni.

— Mondja meg neki, hogy szégyellheti magát — mondta Scotty Bowman, a csapat mestere. — Én már ötéves koromban tudtam.

*

Az amerikai baseball csapat edzőjének felmondtak. Az egyik veterán játékos azzal próbálta vigasztalni, hogy az utóda bizonyára nem lesz olyan jó szakember, mint amilyen ő volt.

— Ugyan, ugyan — szabadkozott a távozó mester. — Már miért ne lenne?

— Én csak tudom — mondta a játékos. — Idehallgasson, én már öt edzőt szolgáltam ki ennél a csapatnál, és mindegyik rosszabb volt, mint az előző.

*

Müncheni történet. Egy kisfiú megszólít az utcán egy hölgyet.

— Asszonyom, tíz márkára volna szükségem, hogy rátaláljak az édesapámra.

A hölgy átnyújtja a bankjegyet.

— Miért fiacskám, hát hol van az édesapád?

— A futballmeccsen.

(p. p.)

ARBORÉTUM

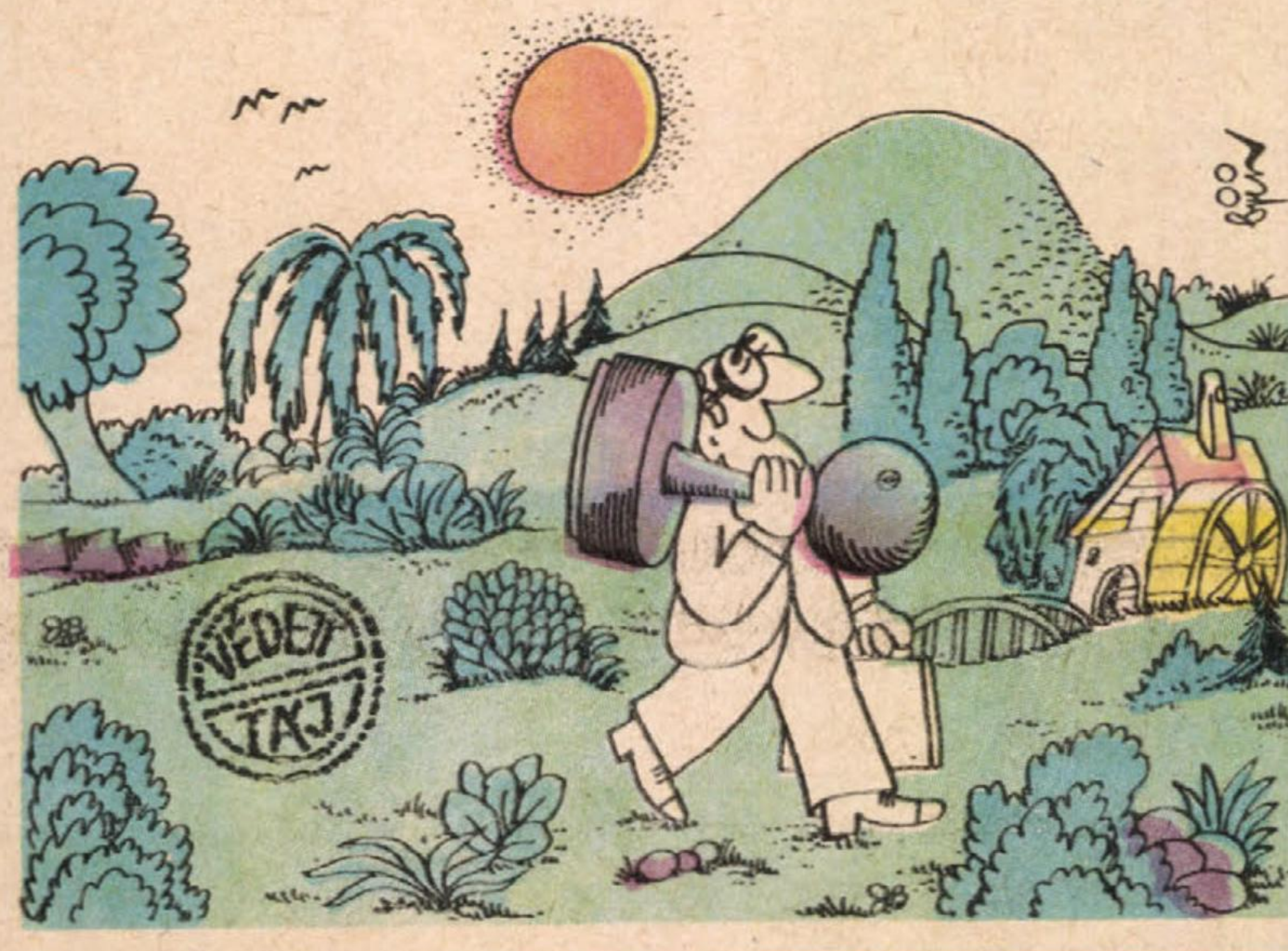

HATÁRMENTI VÁROS

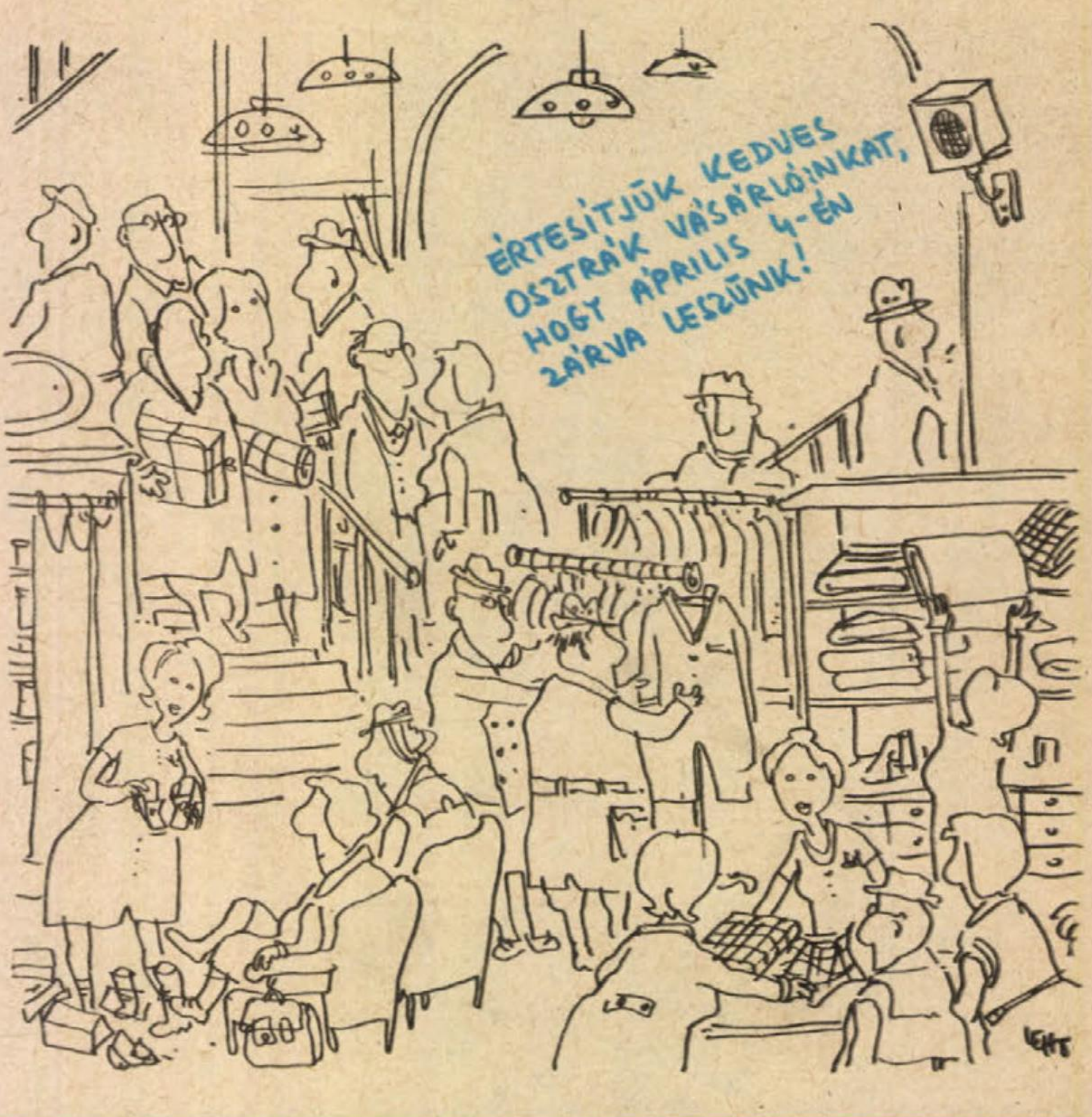
ÉRTESÍTJÜK KEDVES OSZTRÁK VÁSÁRLÓINKAT, HOGY ÁPRILIS 4-ÉN ZÁRVA LESZÜNK!

SORBANÁLLÁS

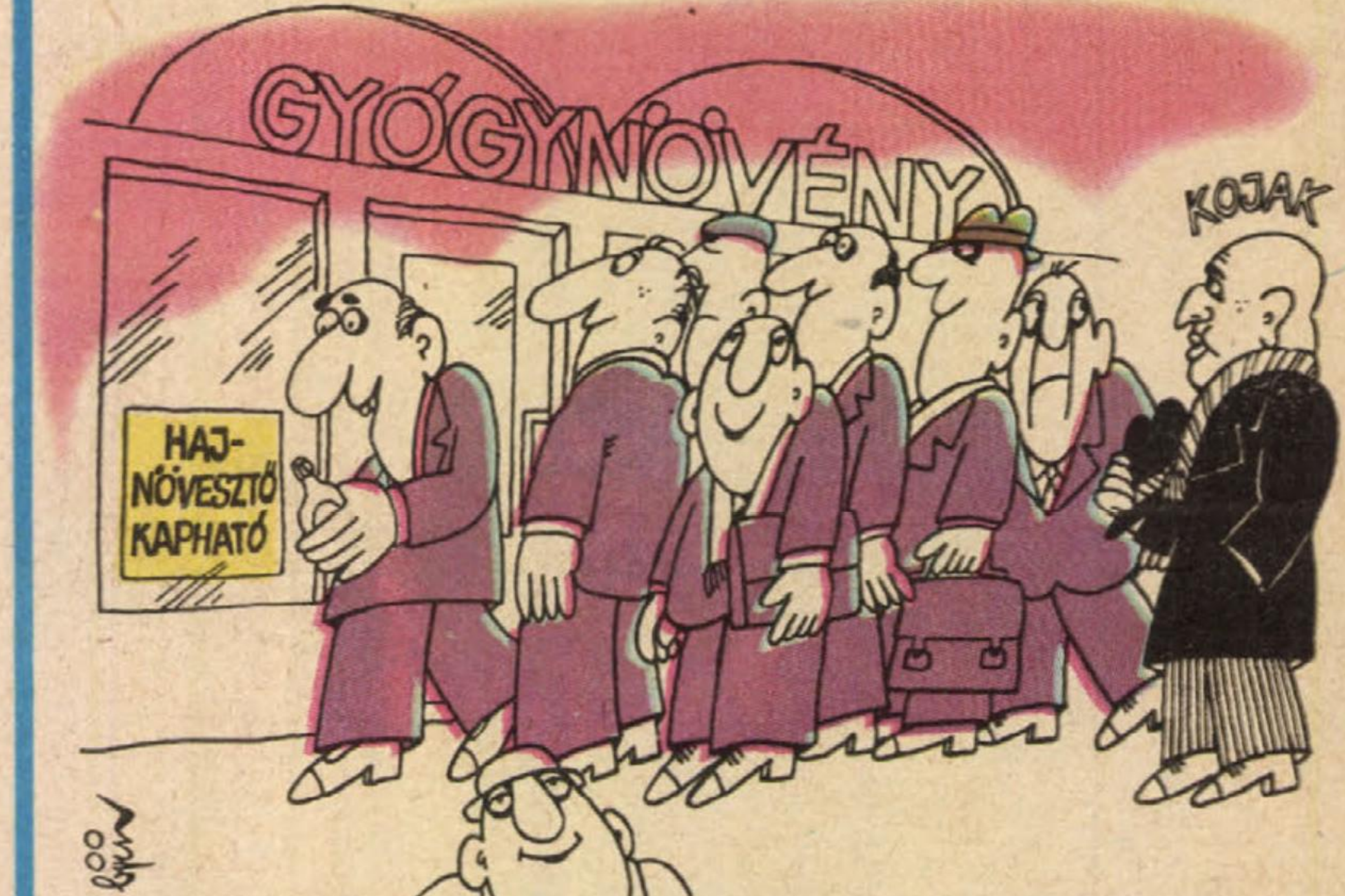

MŰEMLÉKVÉDELEM

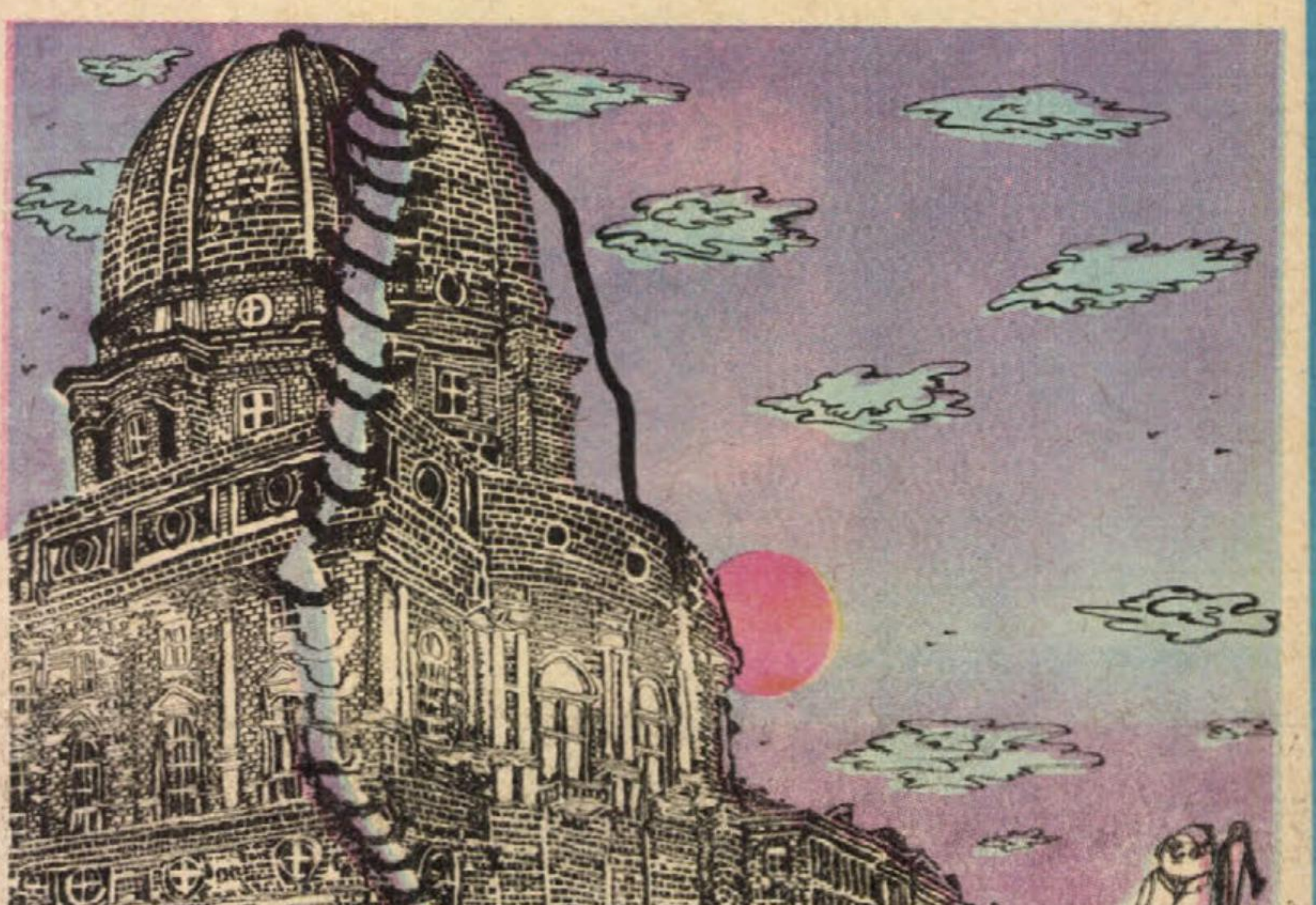

EGYSZERŰ

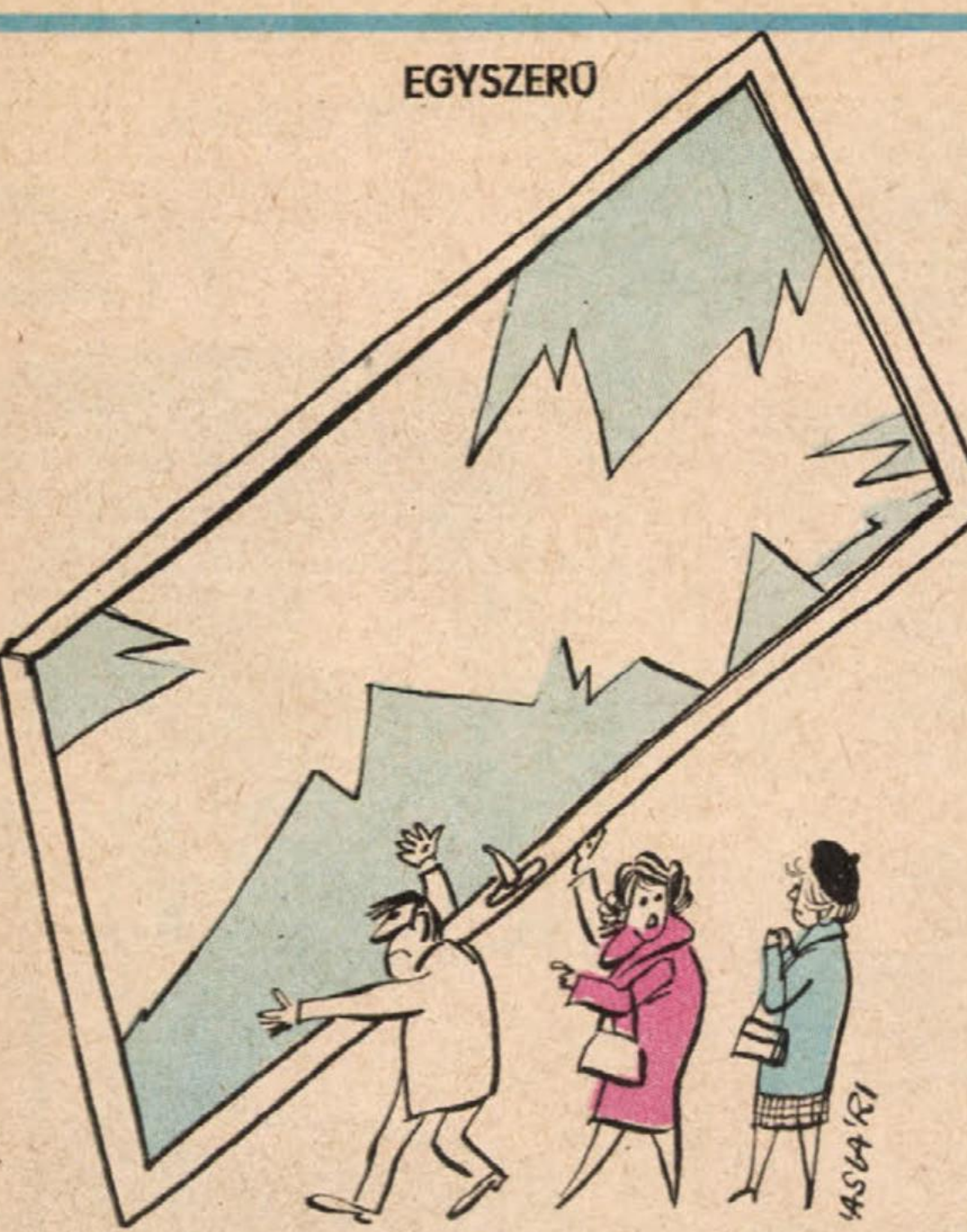

– Én befizetem a biztosítást, a férjem elviszi a maszekhoz az ablakot, Pisti hazahozza, Jolán elviszi a számlát a bitosítóhoz, Teréz felveszi a pénzt, és már minden rendben van.

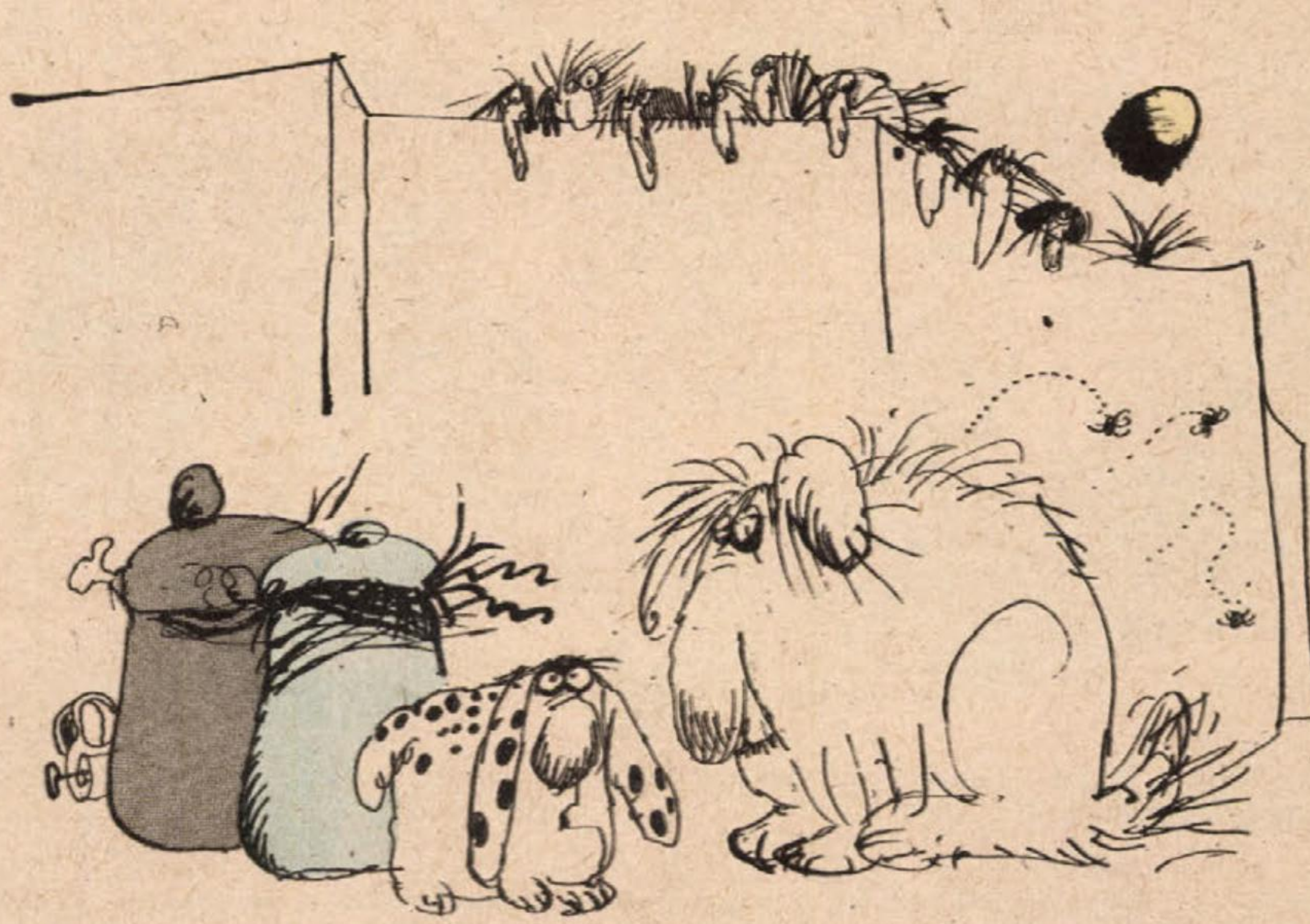

– A gazdám ki akar tagadni, mert nem vagy fajkutya!

22345678910

Erdei Tisztásné — férje öreg tengeri medve, anyósa nagyothall — bevetette magát egy működő utcai telefonfülkébe és izgatottan tárcsázott. A tizenegyedik csöngetésre vettem fel a kagylót, ez volt a megbeszélt jel.

— 22345678910 — súgta a membránba Erdei Tisztásné.

Rögtön értettem mindent.

— Te vagy az, Aranka? — kérdeztem, mert a telefonon át is megismertem a hangja szagát.

— Pszt! — intett óvatosságra ez a megtört asszony. — Mától kezdve egyszerűen 22345678910-nek kell szólítanod.

— Rendben van — mondtam, mert mindig ráhagytam a szeszélyeit. — Ha neked így jó, ám legyen.

A vonal másik végéről sírás hallátszott. Az öröm könnyei végigcsorogtak a kábelen, beáztak a vonalak, hetekig néma volt a telefon. Három hónap múlva újra hívott.

— Megkaptam az egységes személyi számomat — újságolta. — Még mindig hüppögött, ezúttal azonban nem lett semmi baj. — Olyan boldog vagyok.

Én is boldog voltam, de paláštoltam.

— Aranka — szólítottam meg ezt a jólelkű asszonyt —, mit jelentsen mindez?

— Hát nem érted? — kérdezte büszkeséggel és tájszólással a hangjában.

Eszembe jutottak az együtt töltött viharos tengerek, s kezdtem bizonytalanná válni.

— Jó számot hívott asszonyom — próbáltam kiugrasztani a nyulat a bokorból, miközben olyan fehérré váltam, mint a sakál, amelyik nekiment a frissen mázolt kerítésnek. — Kit tetszett hívni?

— Hát nem ismered meg a te 22345678910-edet? — kérdezte a neheztelő hang a vonal másik végén. — Ebben a században születtem és nő vagyok.

Kár volt mondania, úgy is tudtam.

— Elég egy pillantást vetned a személyi számom első számjegyére, s szinte mindent tudsz rólam — tette hozzá. — Ezentúl minden egyszerűbb és szebb lesz.

Nem akartam, hogy minden egyszerűbb és szebb legyen. Idáig is éppen elég egyszerű és szép volt minden.

— Nézd meg a második-hetedik számjegyet. Születésem pontos dátuma. Ezután soha többet nem feledkezhetsz meg a születésnapomról, most már semmi sem állhat boldogságunk útjába — mondta és újabb forintost dobott az érmével működő készülékbe.

— Értelek, Aranka — mondtam elgyötörten —, de ha már itt tartunk, mit jelent a nyolcadik, kilencedik és tizedik számjegy?

— Á, azok nem érdekesek, ugyanazon a napon születtünk csak az egy napon születettek megkülönböztetésére szolgálnak. Tegyük fel, hogy mi ketten és nem tudjuk eldönteni, hogy melyikünk kicsoda. E három szám segítségével tudjuk megkülönbözteni egymást egymástól.

Hirtelen heves fejfájás kezdett gyötörni, a cipőfűzőm beszorult a belső zsebembe, mégsem akartam megbántani ezt az áldozatkész asszonyt.

— Aranka — szólítottam ismét jól bevált nevén. — Nem beszélhetnénk másról? Úgy, mint régen, amikor még nem volt személyi számod?

— A tizenegyedik számjegy az előző számok sorrendjének és valódiságának a helyességét jelző technikai ellenőrző szám — felelte erre ez a nagyszerű asszony. — Ha nem érsz rá bemenni a személyi számodért, családod bármely nagykorú tagja elhozhatja. Csak a személyi igazolványodat kell odaadnod.

— Rendben van — mondtam — de most nem erről van szó. Merről fúj a keleti szél?

Ez volt ám az igazi jelbeszéd, nem az egységes személyi szám.

— Öt és hat között 35687968347-éknél leszek — mondta Aranka és sietve letette a kagylót.

Idáig általában Lajos bácsiéknál leltünk menedéket, de most teljesen elbizonytalanodtam. Tétován meredtem a telefonkészülékre, magamban egyre csak ezt az egyszerű tizenegyjegyű számot ismételgetve, ám az idő ezúttal nem oldott meg semmit.

Soha többet nem találkoztam ezzel a rendkívüli asszonnyal. Néha még eszembe jut a neve, de mire megjegyezném, újra elfelejtem.

Föld S. Péter

TAVASZ

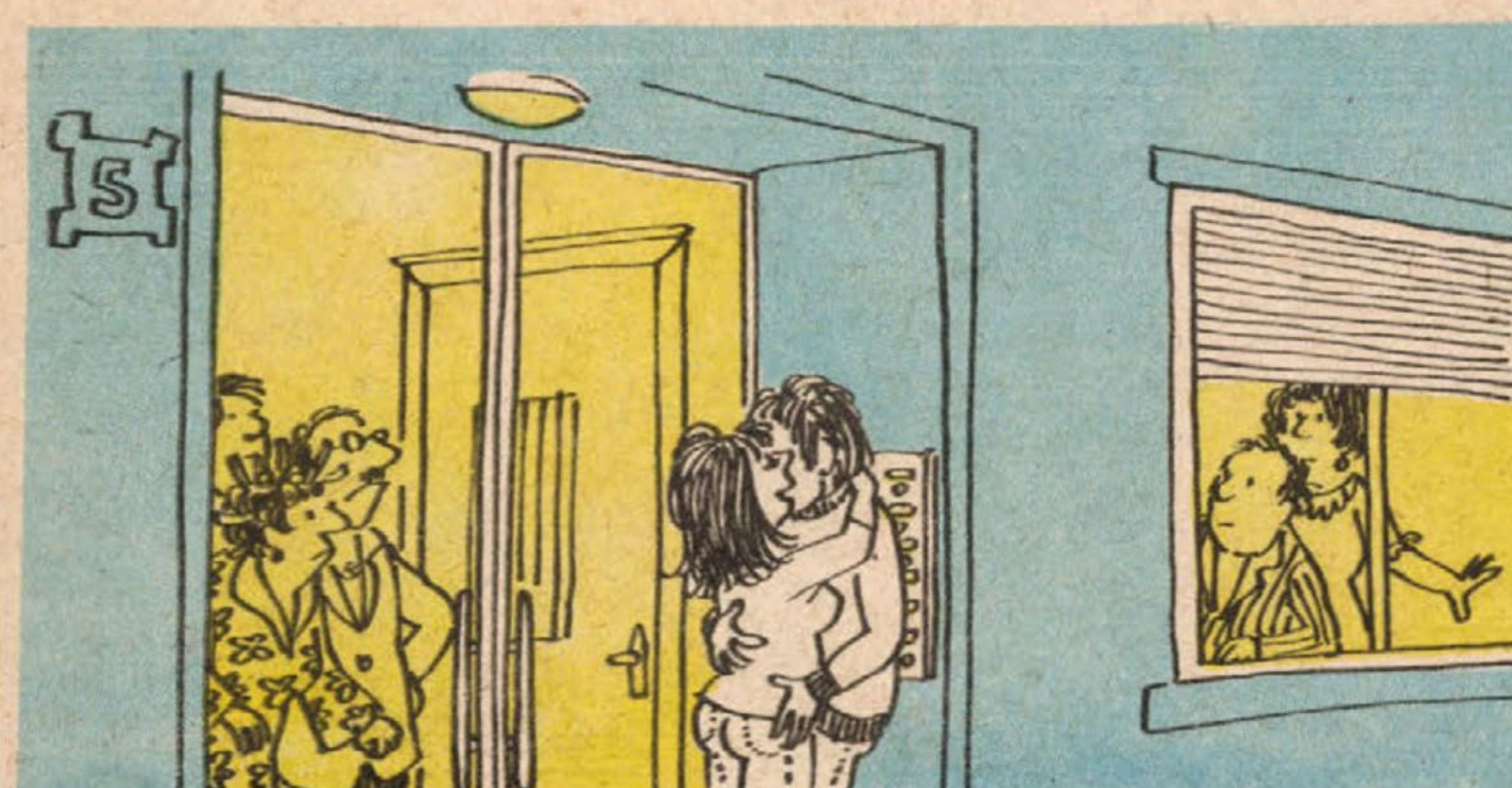

– Akkor úgy látszik, a boldogságtól hallok csengőszót...

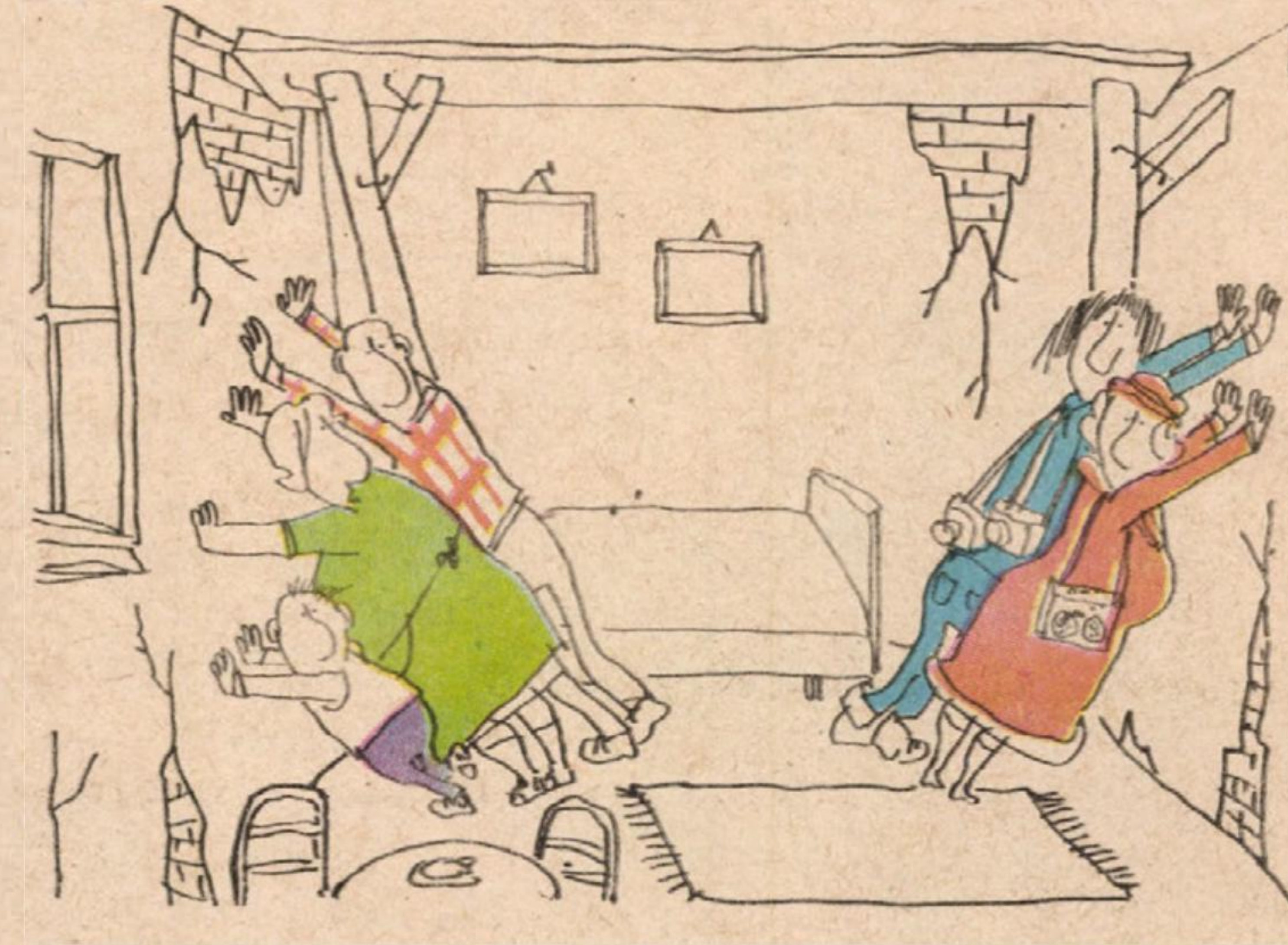

– Azért hivtunk ki riportereket, mert egyedül már nem tudtuk tartani a falakat!

BERENDEZKEDES

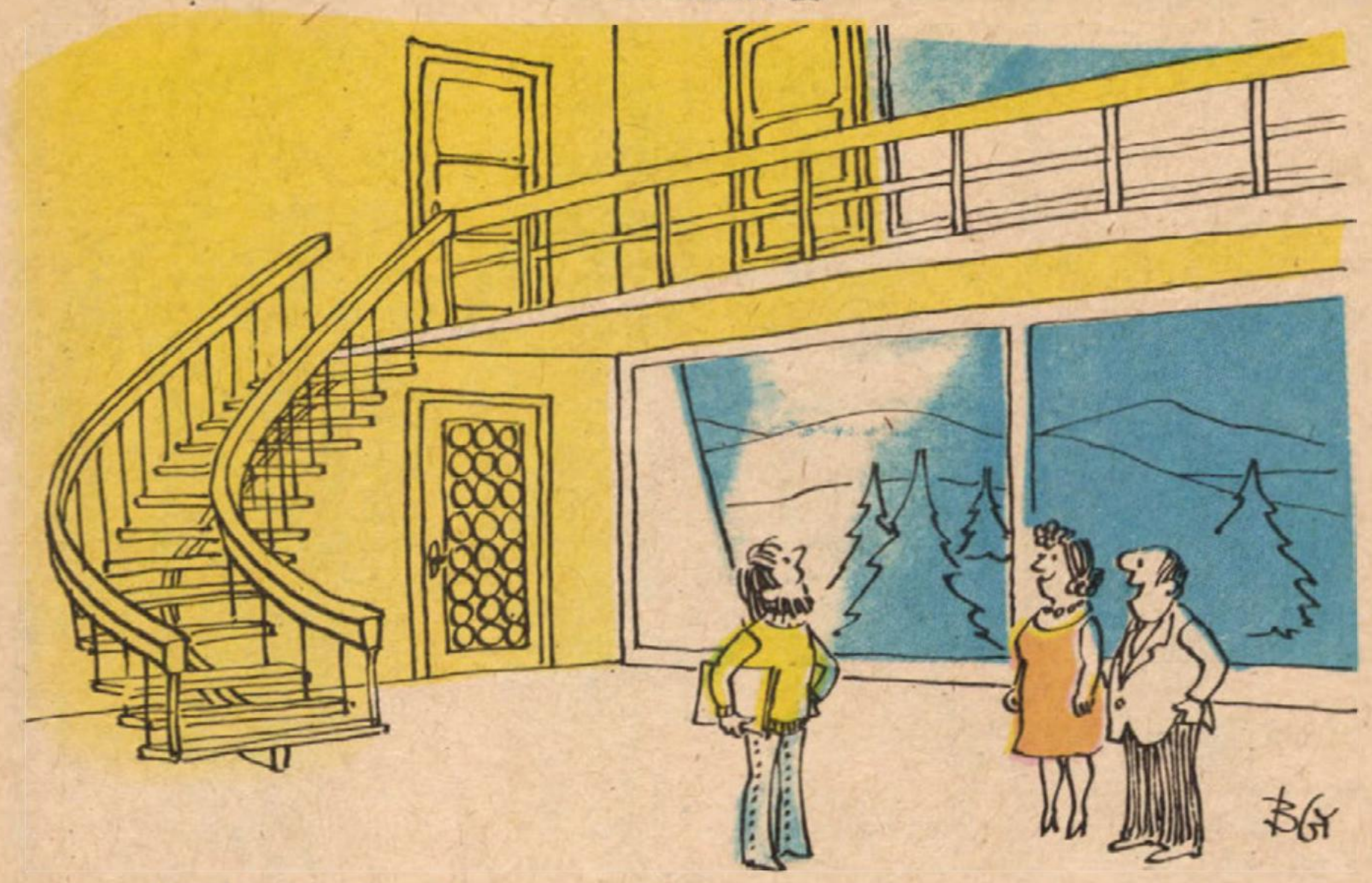

– Magára bízzuk, művész úr, nekünk kisiparosoknak igazán nincs időnk az ízlésünket fejlesztgetni.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Tudod, hogy Péter és Mari kibékültek?

— Csak szerettek volna, de sajnos nem tudtak.

— Ugyan miért?

— Elfelejtették, hogy min vesztek össze.

◆

A férj felpillant az újságból:

— Mondtál valamit, Sandra?

— Igen, Giuseppe, de az még tegnap volt.

MIMIKRI

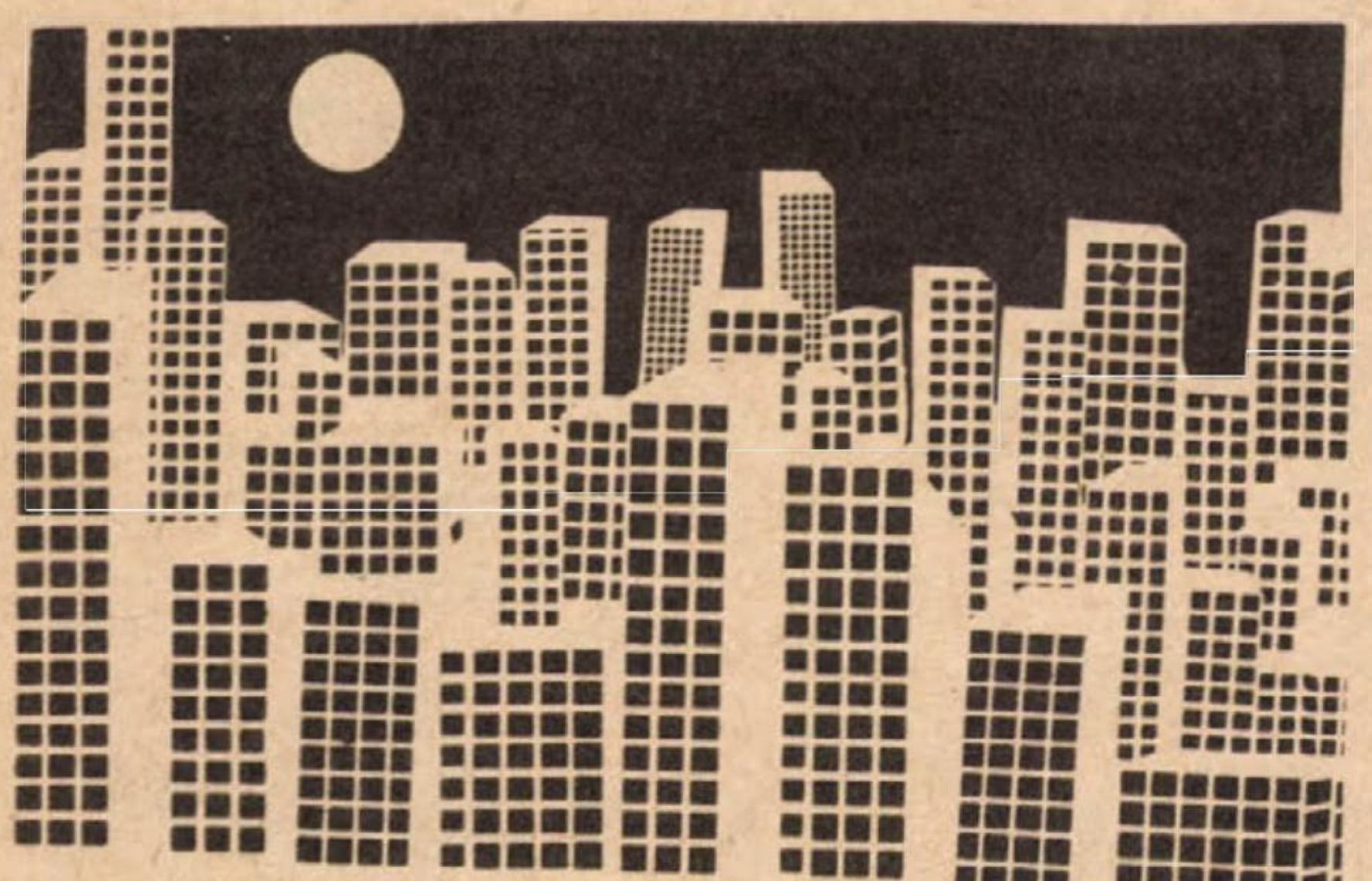

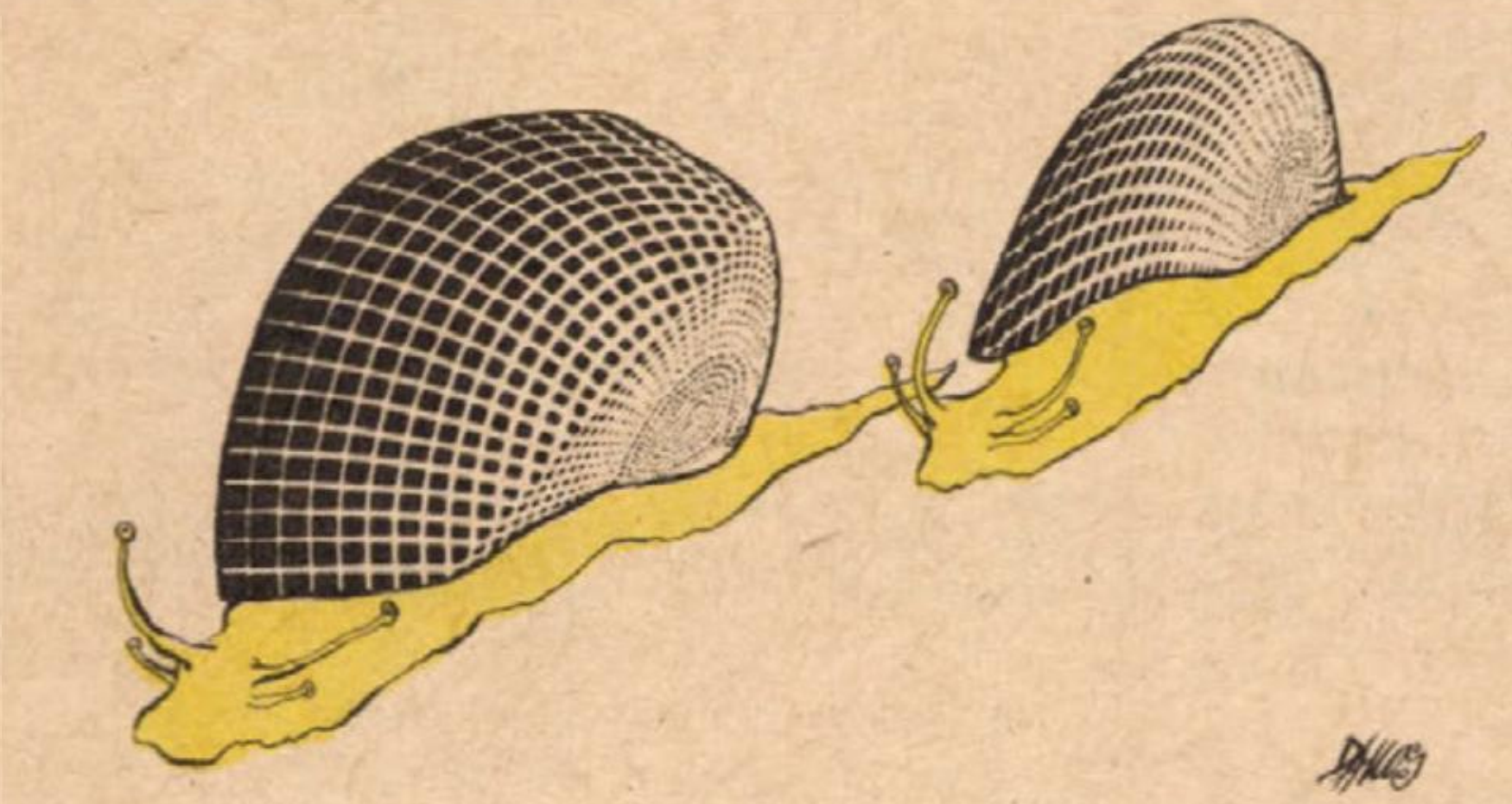

MEGLEPETÉS

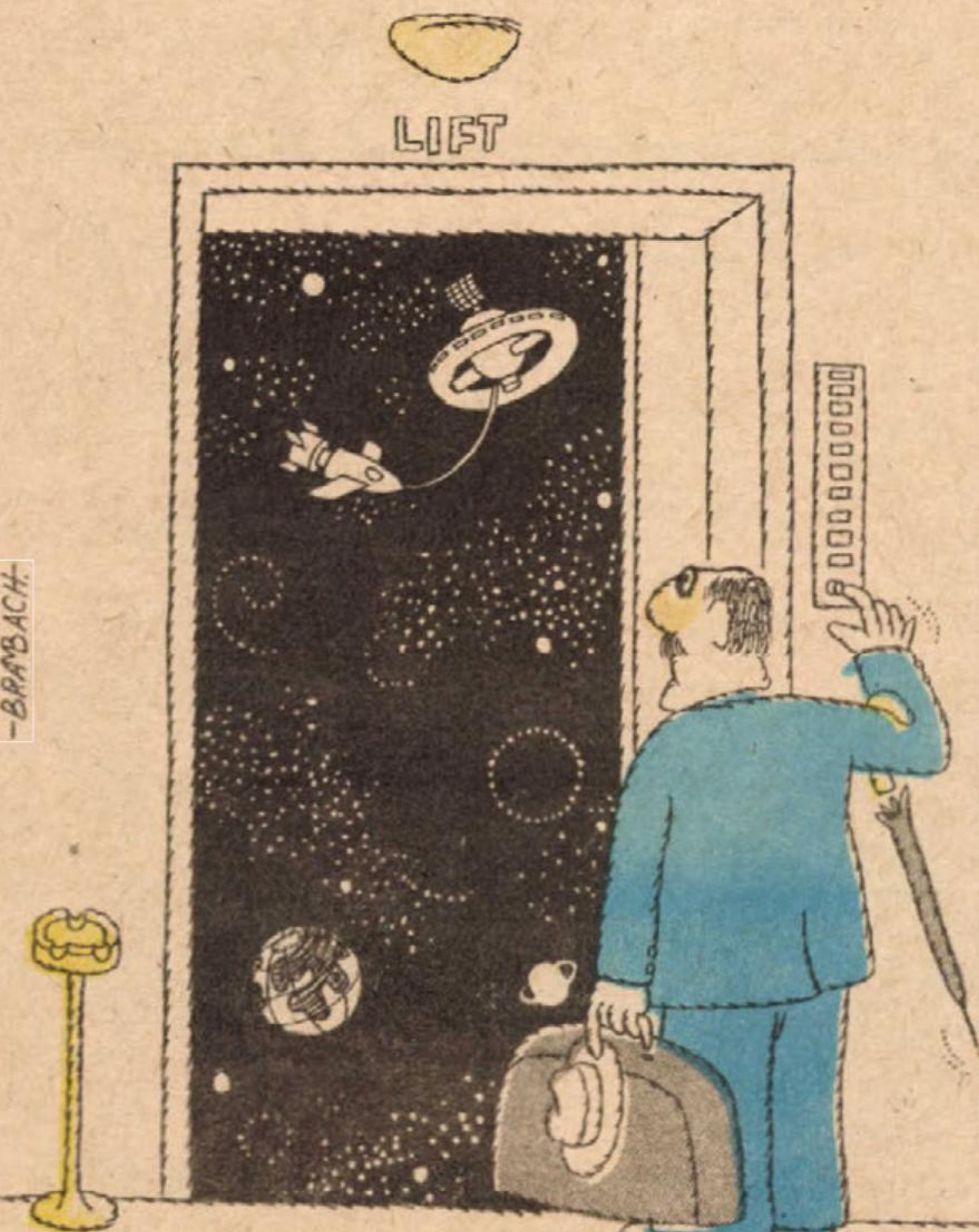

SZILÁNKOK

MÚZSA

A tehetségtelen költőt a múzsa homlokon rúgja.

NEMZEDÉKEK

Az újságcikkekből úgy látom, hogy velünk, középkorúakkal van a legkevesebb baj.

FOGLALKOZÁS

— Ön mivel foglalkozik?

— Sértődött vagyok. Reggel nyolctól délután négyig, félóra ebédidővel.

AGGLEGÉNY

Az agglegénynek önmagának kell gondoskodnia a mindennapi otthoni veszekedésről.

FIGYELMEZTETÉS

Pofonnal nem lehet gyereket nevelni. De szülőt sem!

ÓVATOS EMBER

— Ön gyalogos létére miért közlekedik az úttesten?

— Félek a járdán. Az előbb ott ütött el valakit egy autó.

ISMERETTERJESZTÉS

Az ismeretterjesztő est előadója sok ismeretet szerzett a hallgatóságától.

KÜLÖNÖS KÍVÁNSÁG

— Csinálj nekem szerdán egy jó vasárnapi ebédet.

REKLAMÁCIÓ

KÉRJÜK, NE REKLAMÁLJON! REKLAMÁCIÓS OSZTÁLYUNK 1985-IG EL VAN LÁTVA PANASZOKKAL!

KÖLCSÖN

— Szomszédasszony, kölcsön tud adni elsejéig valami jó pletykát?!

FELVÉTEL

— Sikerült felvetetni a lányomat az óvodába. Természetesen csak óvónőként.

DÍSZTÁVIRAT

Fogadja ünnepélyes jókívánságaimat abból az alkalomból, hogy ma nincs semmi ünnepelnivaló, viszont kék az ég, süt a nap és szép az élet.

ÁLOM

Öregkori álmainkat legjobb ifjúkorunkban megvalósítani.

MINDENÜTT BORRAVALÓ

— Naponta száz forint borravalót kapok és százötvenet osztok el.

Galambos Szilveszter

HEGEDÜS ISTVÁN:

az öröm néhány futó perce

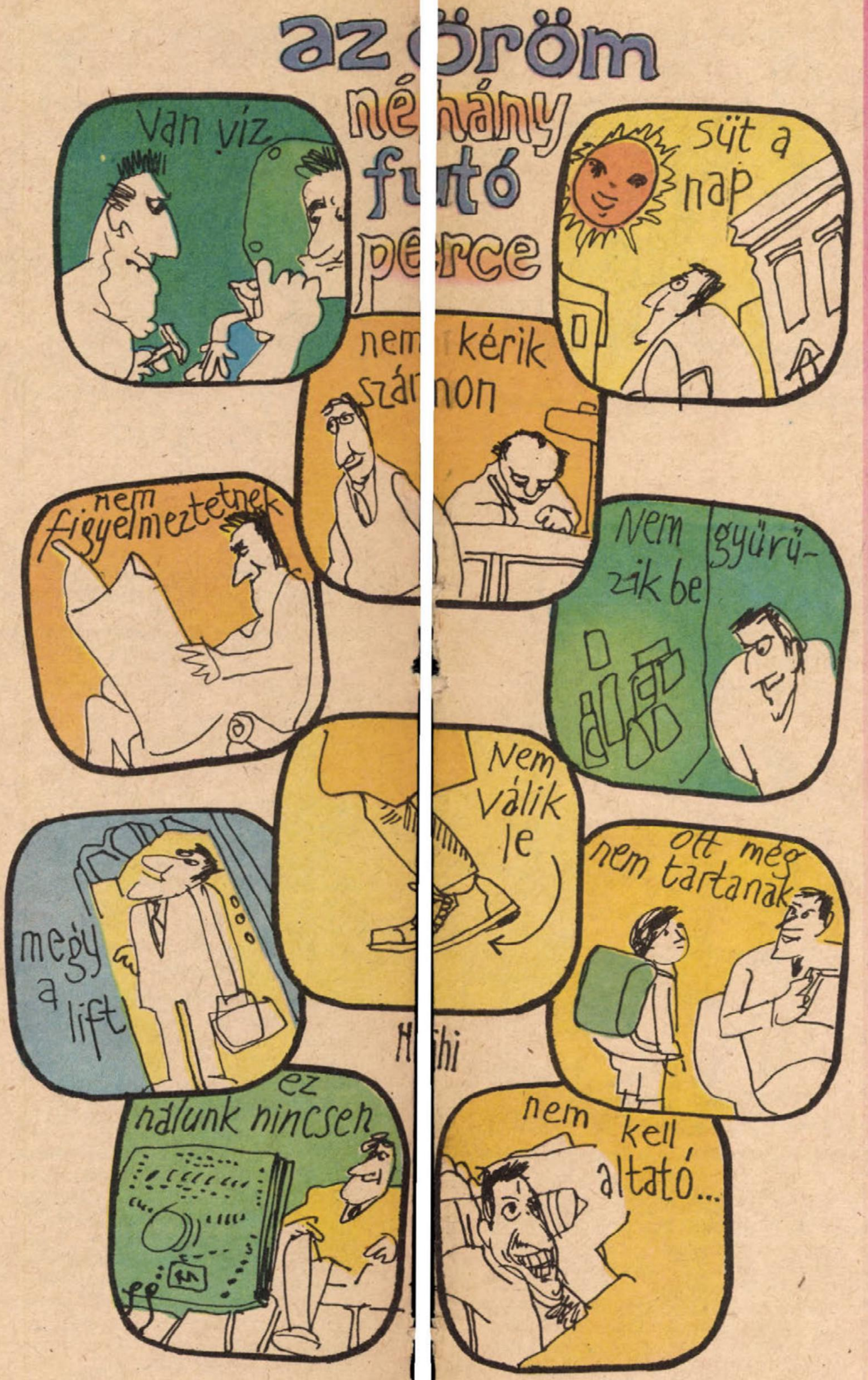

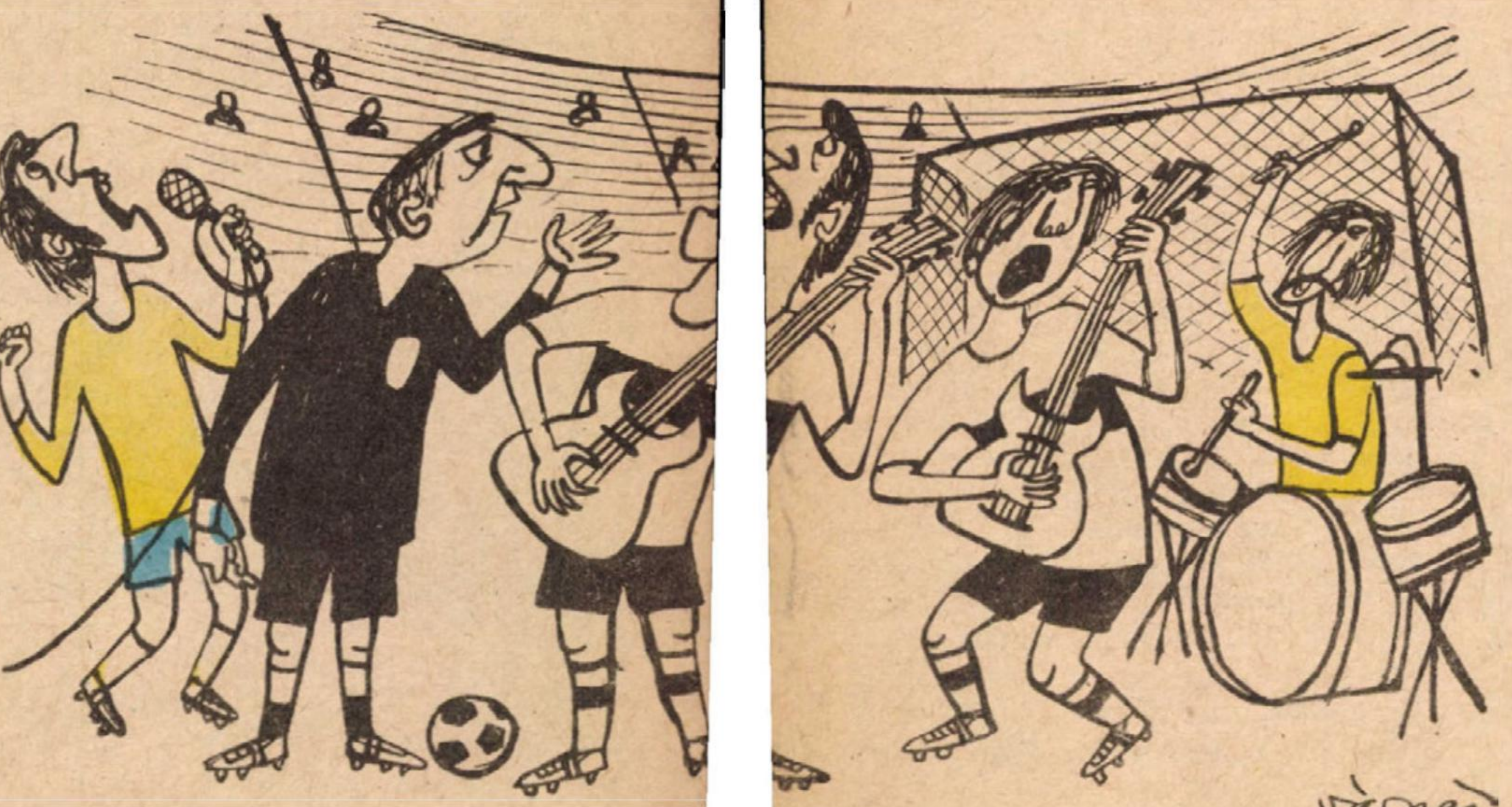

– Valamit azért kell nyújtani a közönségnek is, ha már fizet!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Meg kell mondanom önnek, hogy a lányom a leendő férjének csak a szépségét és az intelligenciáját tudja nyújtani.

— Nincs semmi vész. Sok fiatal házas indul úgy neki az életnek, hogy nincs semmije.

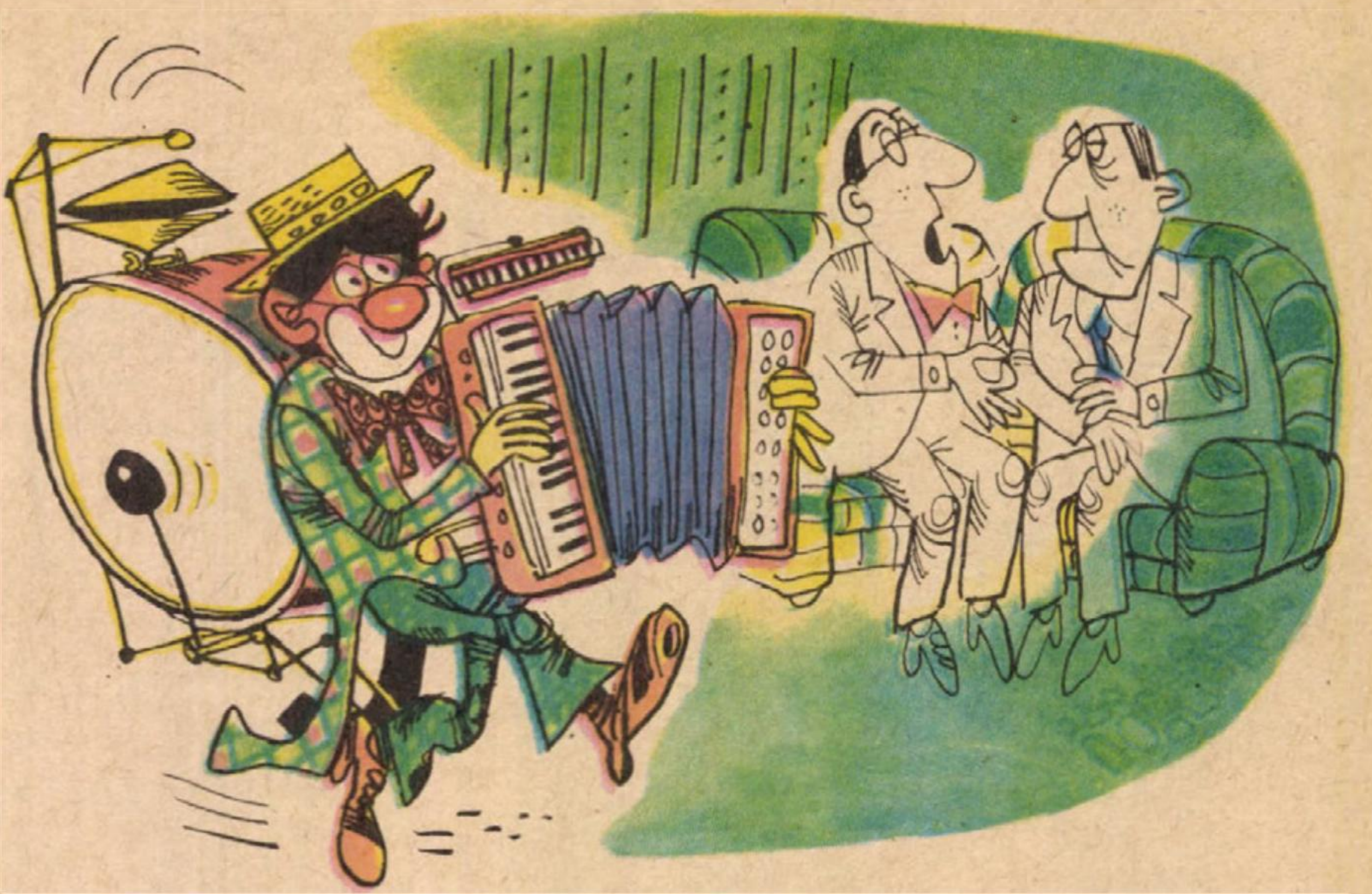

– Zongoraművésznek szántuk, de neki mások voltak a művészi elképzelései.

CSEREBERE

Miután elolvastam a hírt az újságban, meglátogattam a Piros Csapszeggyár párnázott ajtajú igazgatóját.

— Hallom igazgató elvtárs, hogy Önök is megváltak a munkaerő-feleslegüktől?

— Jól hallotta kiskomám. A mi üzemünkben 300 csapozó és 300 szegölő abszolúte felesleges volt, nem beszélve a 300 piroskázóról. Olyan munkaerő-felesleg gyülemlett fel az utóbbi időben, hogy a futószalagot le kellett állítani, és helyette a munkásokat futtattuk a szalag körül. A sok embernek még így sem jutott csapszeg, erre bevezettük az emeletes futó- sőt száguldó szalagot. Még ekkor is egy csapszegre két csapozó és két szegölő jutott, nem említve a két piroskázót. Más már nem volt hátra, megbeszéltük a helyzetet az emberekkel, adtunk időt nekik, míg megemésztették a dolgot, aztán következett a csoportos felmondás. Természetesen megkapták egyhavi fizetésüket fájdalomdíjul, de fájdalom, nagy fájdalmat nem éreztek, hogy meg kellett válniuk a Piros Csapszegtől. Persze nem dobtuk ki az embereket csak úgy az utcára, a tavaszi zimankóba, hanem gondoskodtunk elhelyezkedésükről, nem úgy, mint a régi ÁDOB-os időkben. A szomszédos Zöld Ütőszeggyár brigádnaplóstul átvette az egész társaságot, mind a 900 embert, ott ugyanis munkaerőhiány van. Ezzel az akcióval, remélhetőleg tíz százalékkal növelhetjük évi termelésünket.

*

Az interjú után rögvest felkerestem a Zöld Ütőszeggyár szintúgy párnázott ajtajú vezérigazgatóját.

— Hallottam vezérigazgató elvtárs, hogy Önök átvették a 900 elbocsátott csapszegest?

— Jól hallotta kiskomám. Persze őszintén megmondhatom, hogy nem jótékonykodásból tettük, az üzemünknek szüksége van munkaerőre. Nálunk olyan munkaerőhiány volt, hogy a futószalagot átalakítottuk kocogó szalaggá, mert nem volt elég ember. Most az átvett 900 dolgozót kétszer tízperces átképzéssel használható munkaerővé tudjuk tenni. A csapozókat átképezzük ütölőknek, a szögelőket szegelőknek, a piroskázókat pedig zöldellőknek. Reméljük, hogy ezzel a felállással tízszázalékos termelésnövekedést érhetünk el.

— A 900 ember felvételét, hogy bírta el a vállalat bérkerete?

— No azért nem ilyen cikis az ügy — felelte a vezér —, igaz ugyan, hogy 900 új embert felvettünk a hiányszakmákba, de a mi munkaterületünkön is volt néhány munkakör, ahol olyan nagy volt a zsúfoltság, mint a Herbária szaküzletekben a hajnövesztő árusításakor. Ezekről a munkahelyekről hozzávetőlegesen 900 závárzót, csappantyúzót és célgömbölőt bocsátottunk el. Természetesen nem szórtuk ki őket felelőtlenül az utcára, mint a keverőtárcsás mosógépeket lomtalanításkor. Gondoskodtunk a feleslegessé vált dolgozóink további sorsáról: mind a 900 embert átvette egy szomszédos élüzem.

— És melyik az a gyár?

— Melyik, melyik — vonta meg a vállát a nagyvezír —, hát a Piros Csapszeg.

Majláth László

FORINT

MUNKAERŐ-CSÁBÍTÁS

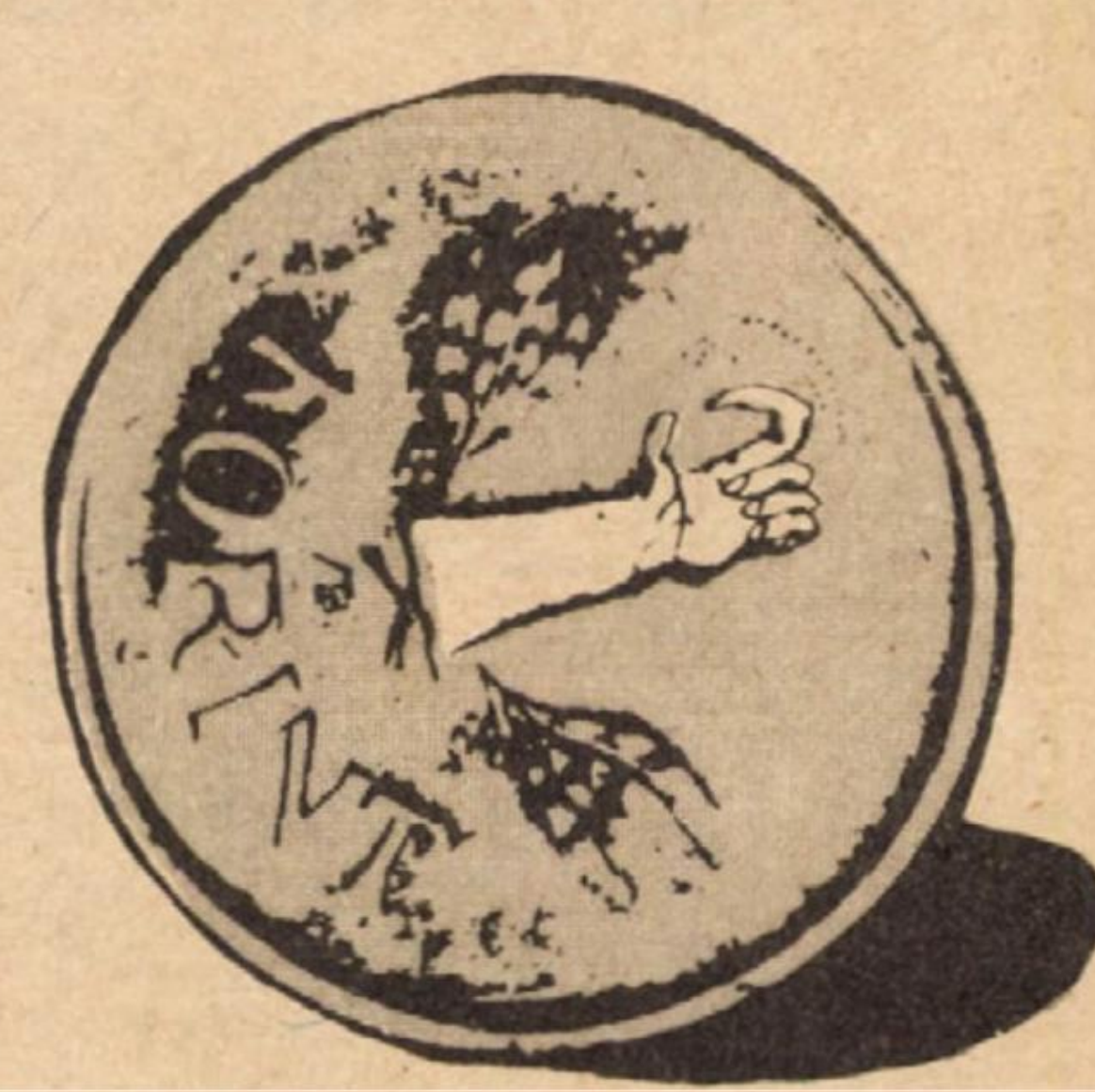

ÉLŐSKÖDŐ

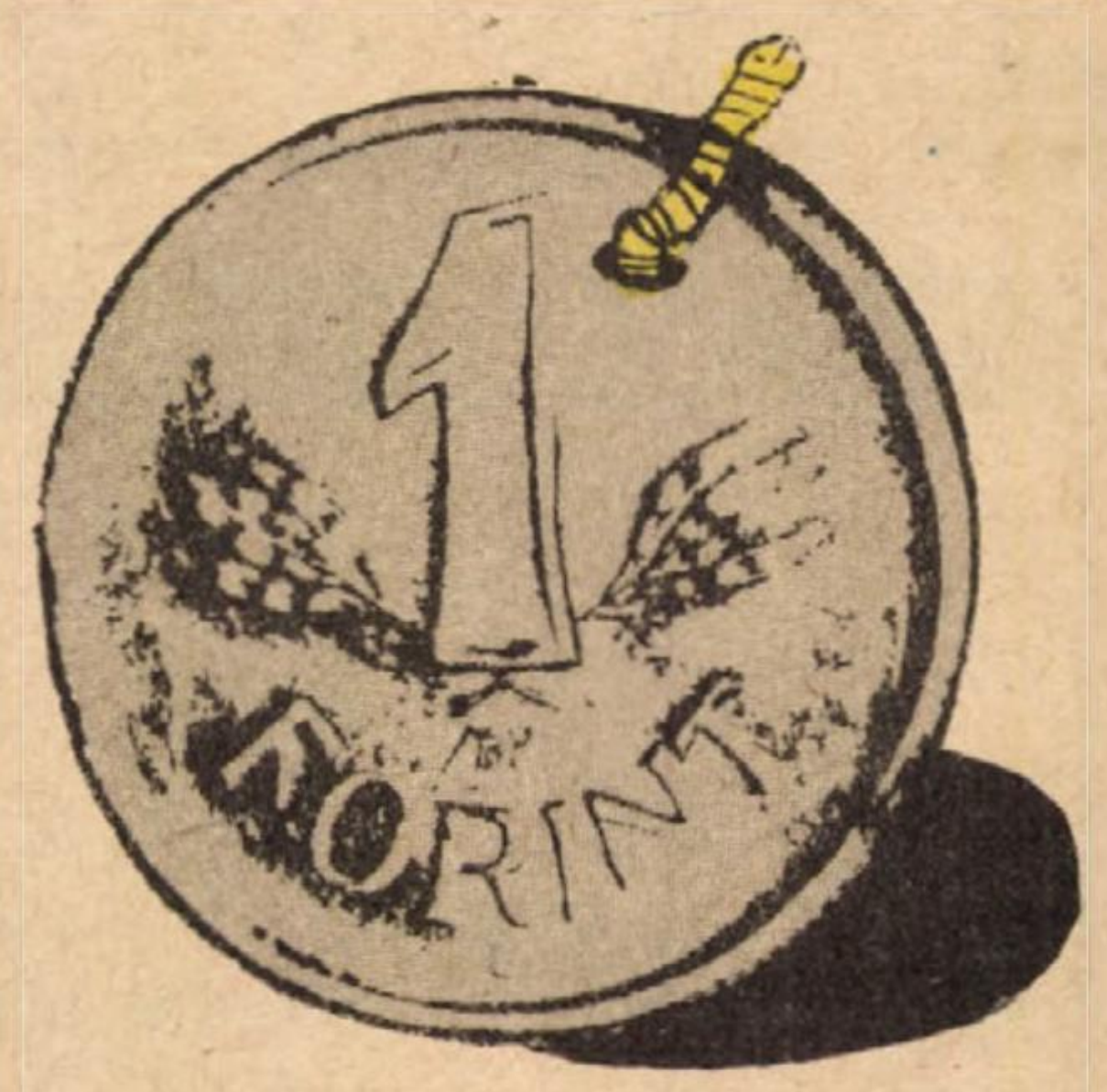

ÓRABÉR

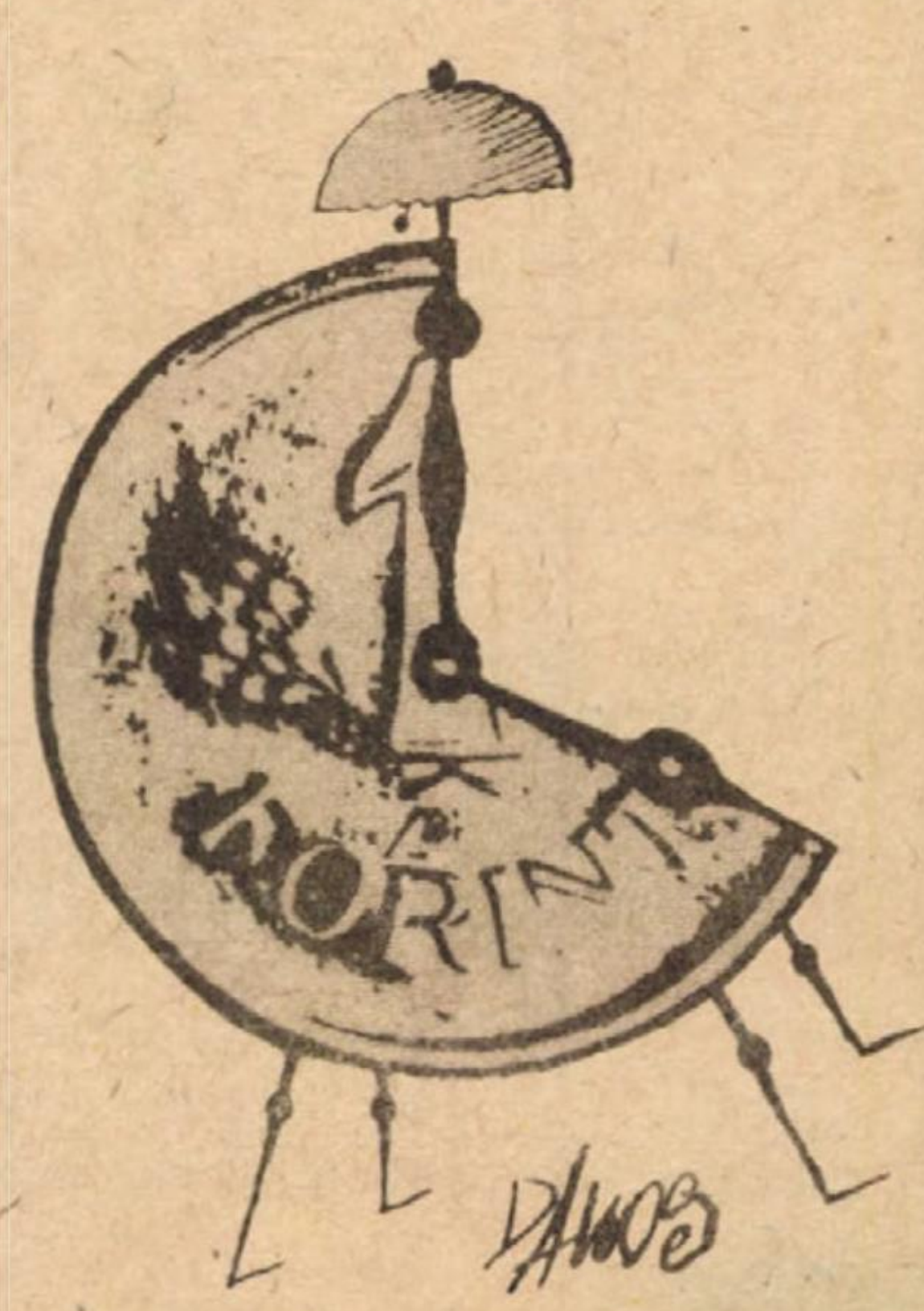

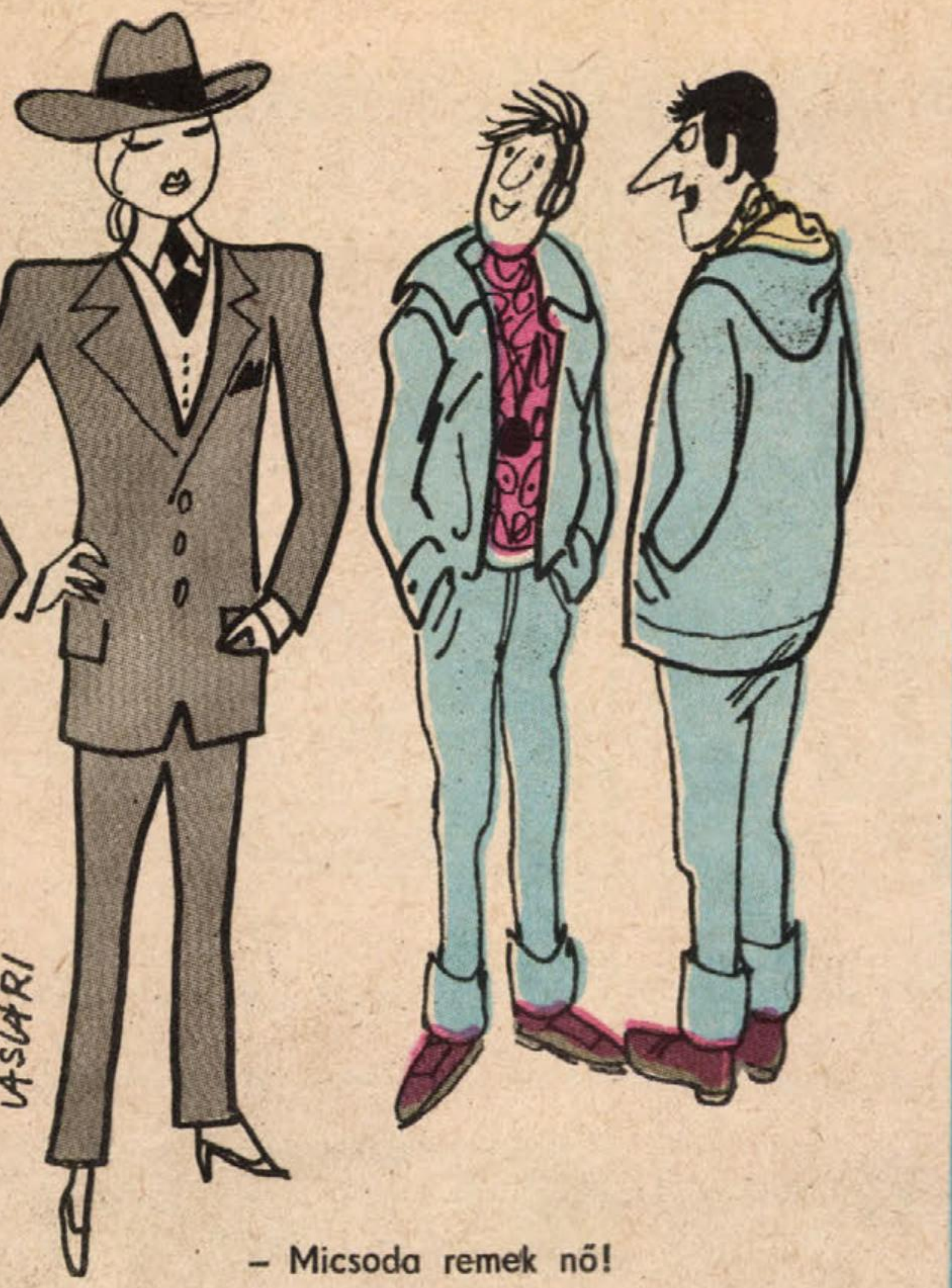

– Micsoda remek nő!

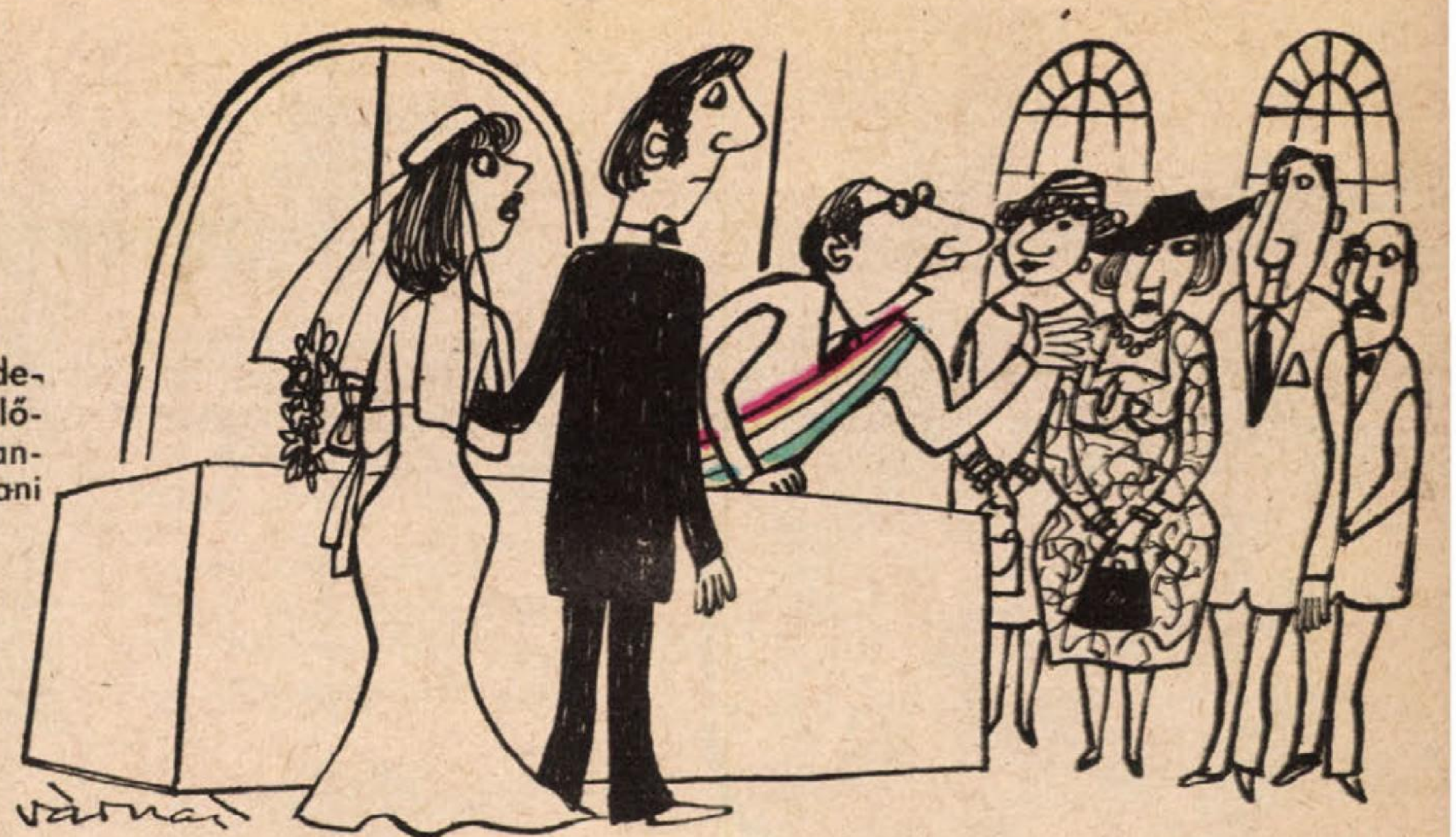

– És kérdezem a szülőket, hajlandók eltartani az ifjú párt? . . .

KRITIKA

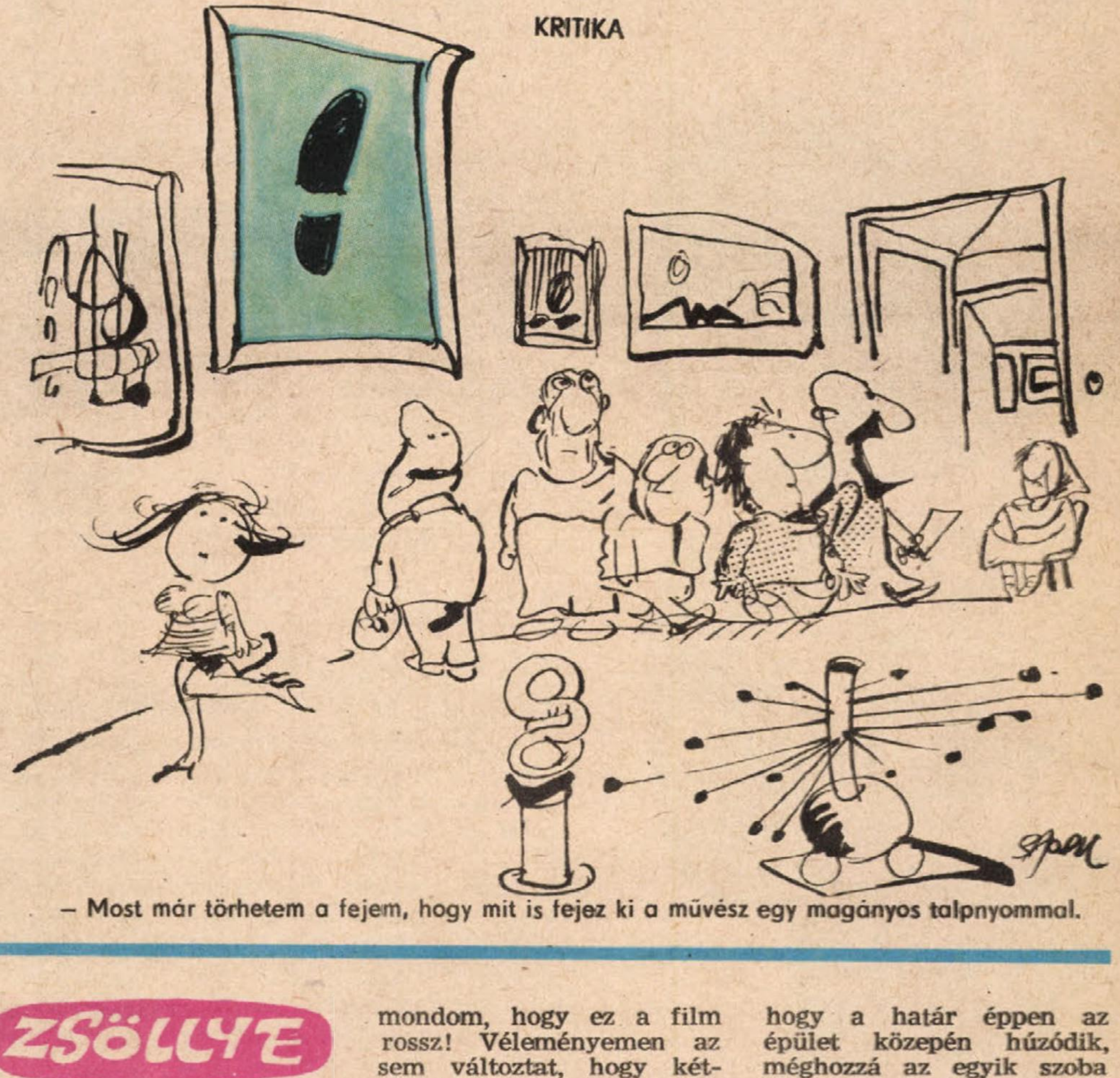

– Most már törhetem a fejem, hogy mit is fejez ki a művész egy magányos talpnyommal.

SEGÉDMOTOR

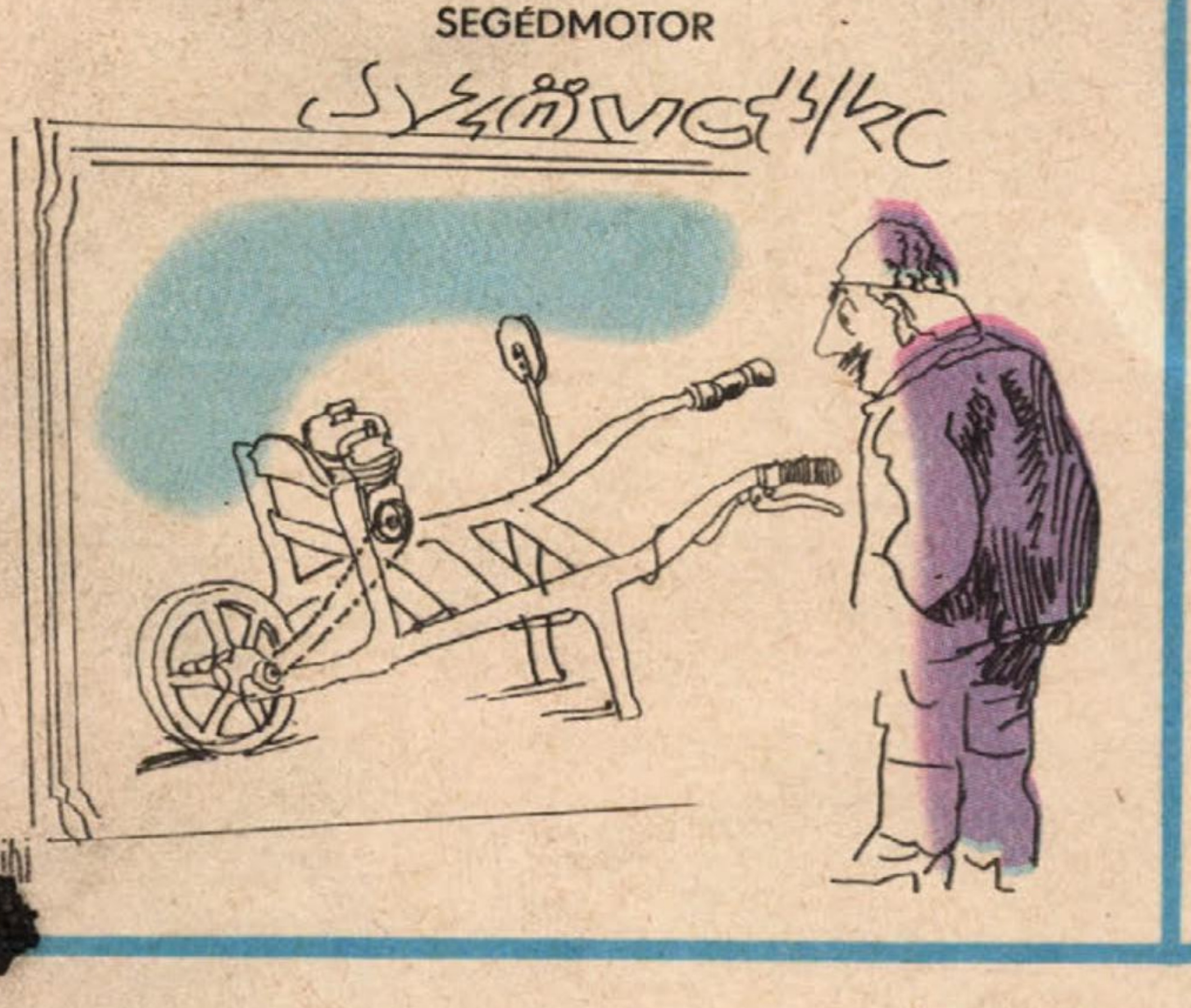

HIRDETÉS ★ HIRDETÉS ★ HIRDETÉS

A TERMÉSZET AJÁNDÉKA!
Traubisoda
TÖRV. VÉDVE

ZSÖLLYE

Két újsághír és egy történet. Az első hír: a Körszínház Kazimir Károly rendezésében bemutatja Károli Gáspár, Heltai Gáspár és Komoróczy Géza bibliafordításainak felhasználásával, a világirodalom egyik gyöngyszemét, az „Énekek énekét”-t. A második hír: új kiadásban jelent meg a Károli Gáspár féle biblia. És ezek után a történet: a Thália Színház egyik művészének valamelyik rajongója postán elküldte a biblia új kiadását. A művész felesége vette át a postástól és bontotta ki a csomagot. A művész kiáltott az előszobába:

— Mit hoztak, édesem?

Az asszonyka egy kicsit csodálkozva nézegette a küldeményt, majd e szavakkal nyújtotta át férjének:

— Kazimir elküldte az új körszínházi darab szövegét!

*

Részlet egy filmkritikából:

„Kertelés nélkül kimondom, hogy ez a film rossz! Véleményemen az sem változtat, hogy kétségtelenül nagy közönségsikere van. De a közönség ebben a tekintetben egyedül van!”

*

Psota Irén, kifelé jövet a televízióból, bosszúsan tapasztalta, hogy mialatt odabent dolgozott, a Szabadság tér fái alatt álló kocsiját néhány galamb bepiszkította! Dühösen törölgetni kezdte a nyomokat, közben egy galamb rászállt az autó tetejére és onnan nézegetett ártatlan képpel a világba. Psota ekkora szemtelenség láttán már majdnem odacsapott a törlőronggyal, de aztán megelégedett eme erélyes hangú fenyegetéssel: — Ha ez még egyszer előfordul *(és tragikus mozdulattal rámutatott elcsúfított kocsijára)* azonnal kilépek az Állatvédő Egyesületből!

*

A svájci—francia határon épült fel a La Cure nevű szálloda, mely annak köszönheti népszerűségét, hogy a határ éppen az épület közepén húzódik, méghozzá az egyik szoba két ágya között. Ezt a határvonalat 1863-ban vonták így meg, III. Napoleon uralkodása alatt. Ebben a szobában szállt meg nemrég a világhírű magyar származású filmszínész, Tony Curtis, feleségével. Amikor pihenni tértek „határmenti” ágyaikba, Curtis megjegyezte:

— Ki merné állítani, hogy mi ketten nem élünk jól, nem vagyunk boldogok, nem szeretjük egymást? Pedig egy ország választ el minket egymástól!

*

A munkaerő-vándorlás nagy gond színházainkban is. Egyik fővárosi színházunk gazdasági igazgatójánál jelentkezett egy fiatalember.

— Olvastam az újságban, hogy függönyhúzót keresnek.

Az igazgató közbevágott.

— Sajnos, a hely már be van töltve.

Aztán sietve hozzátette:

— Jöjjön holnap!

Rátonyi Róbert

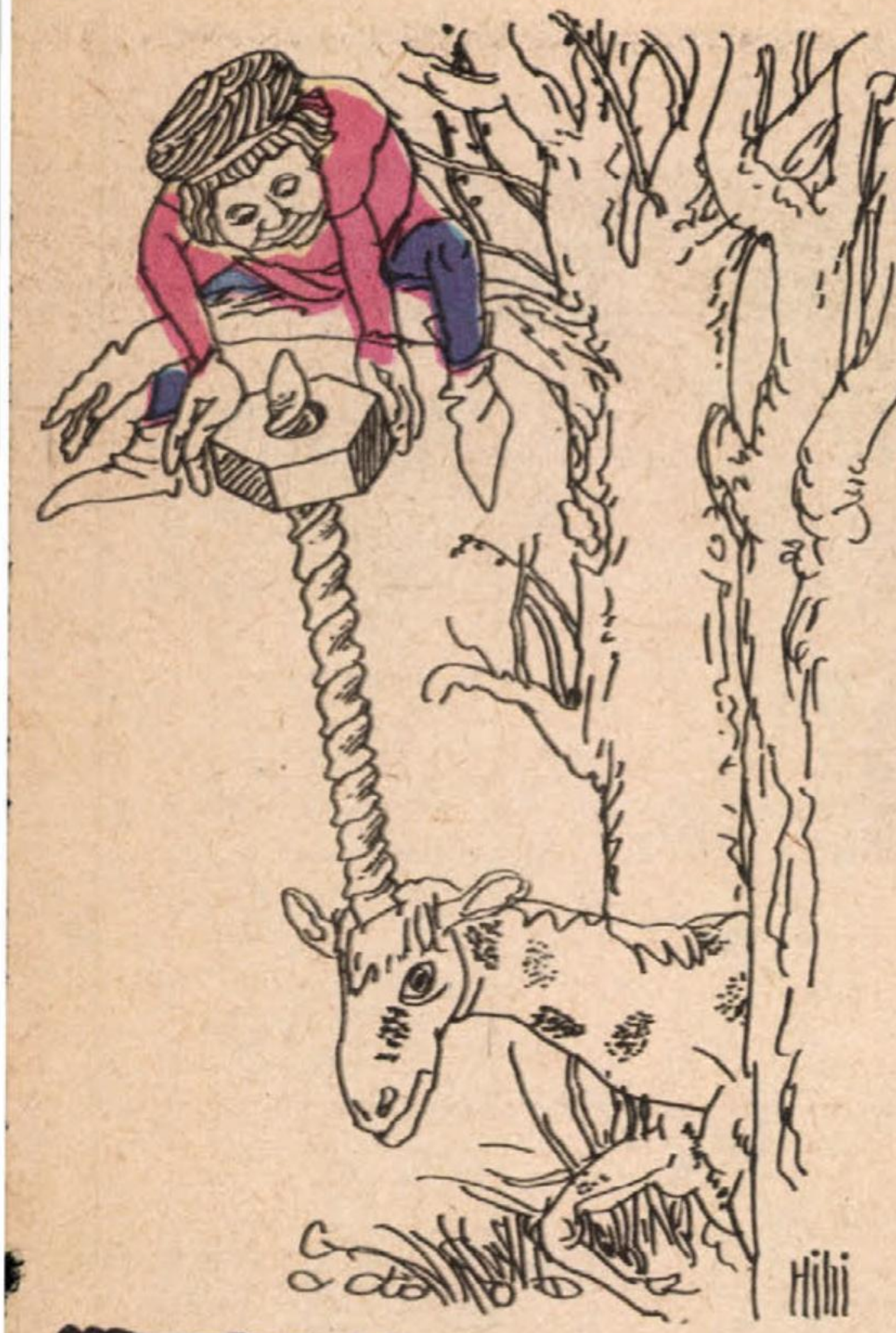

ZICCER

HEGEDŰS
BALÁZS-PIRI
FÜLÖP
LEHOCZKI
SAJDIK
DALLOS
BRENNER

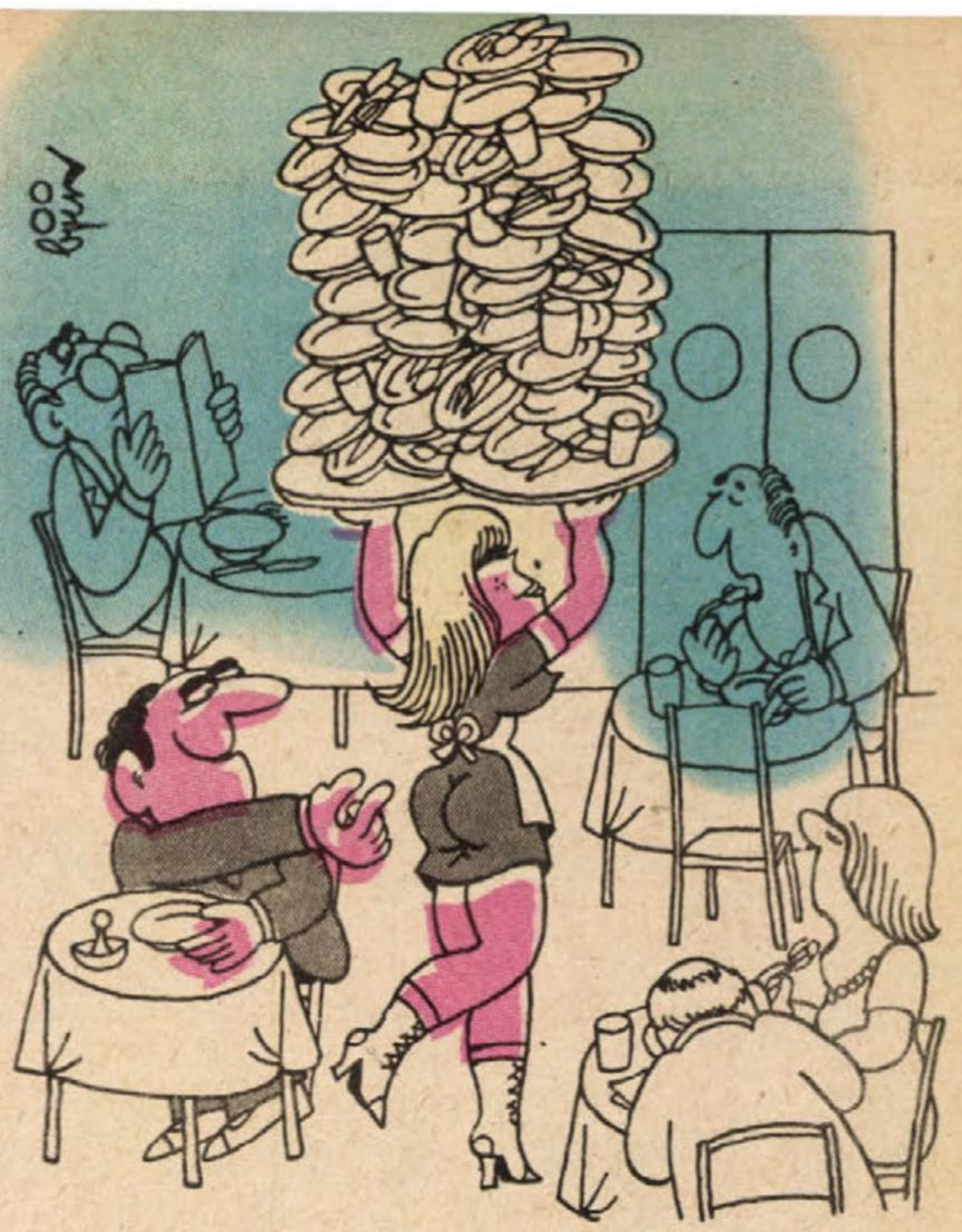

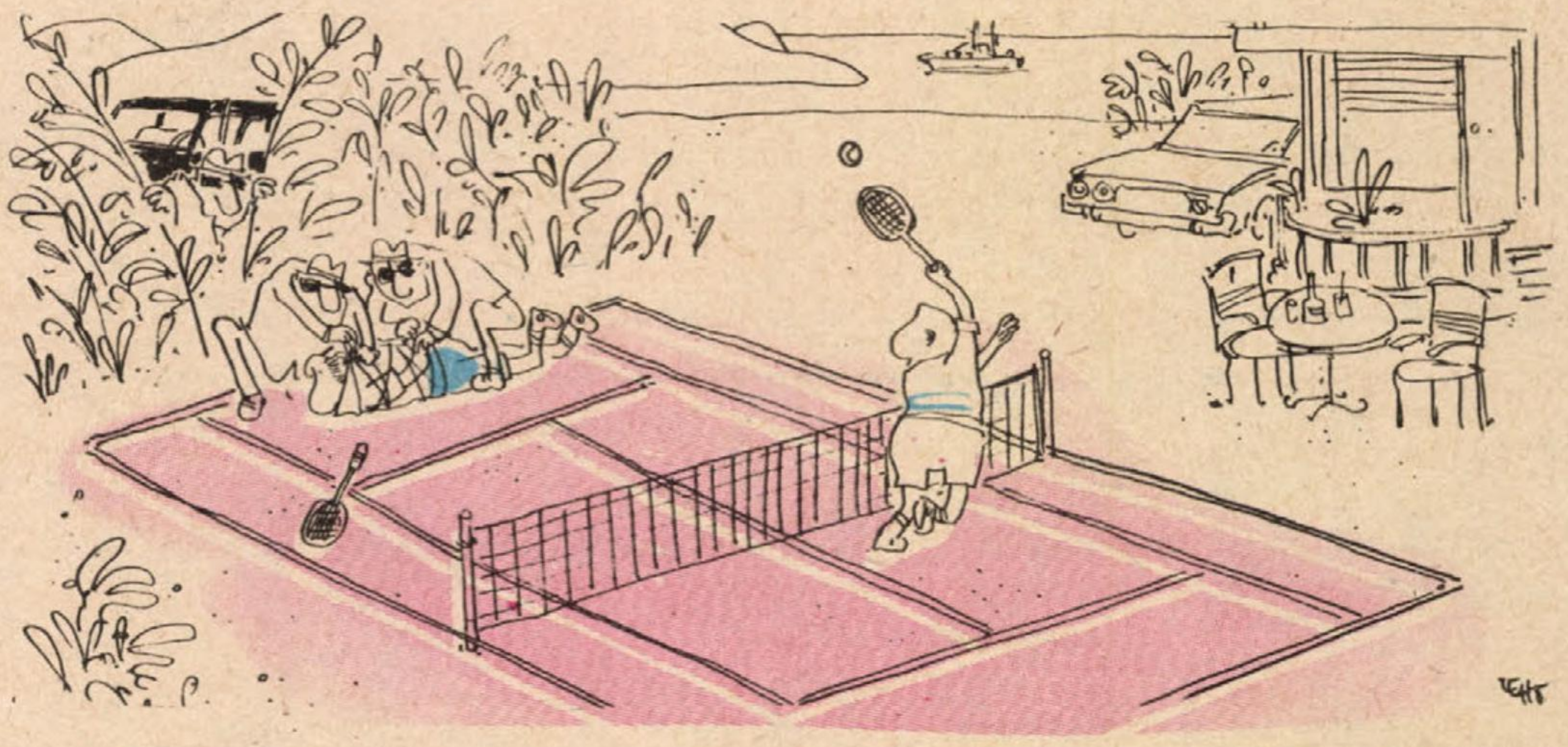

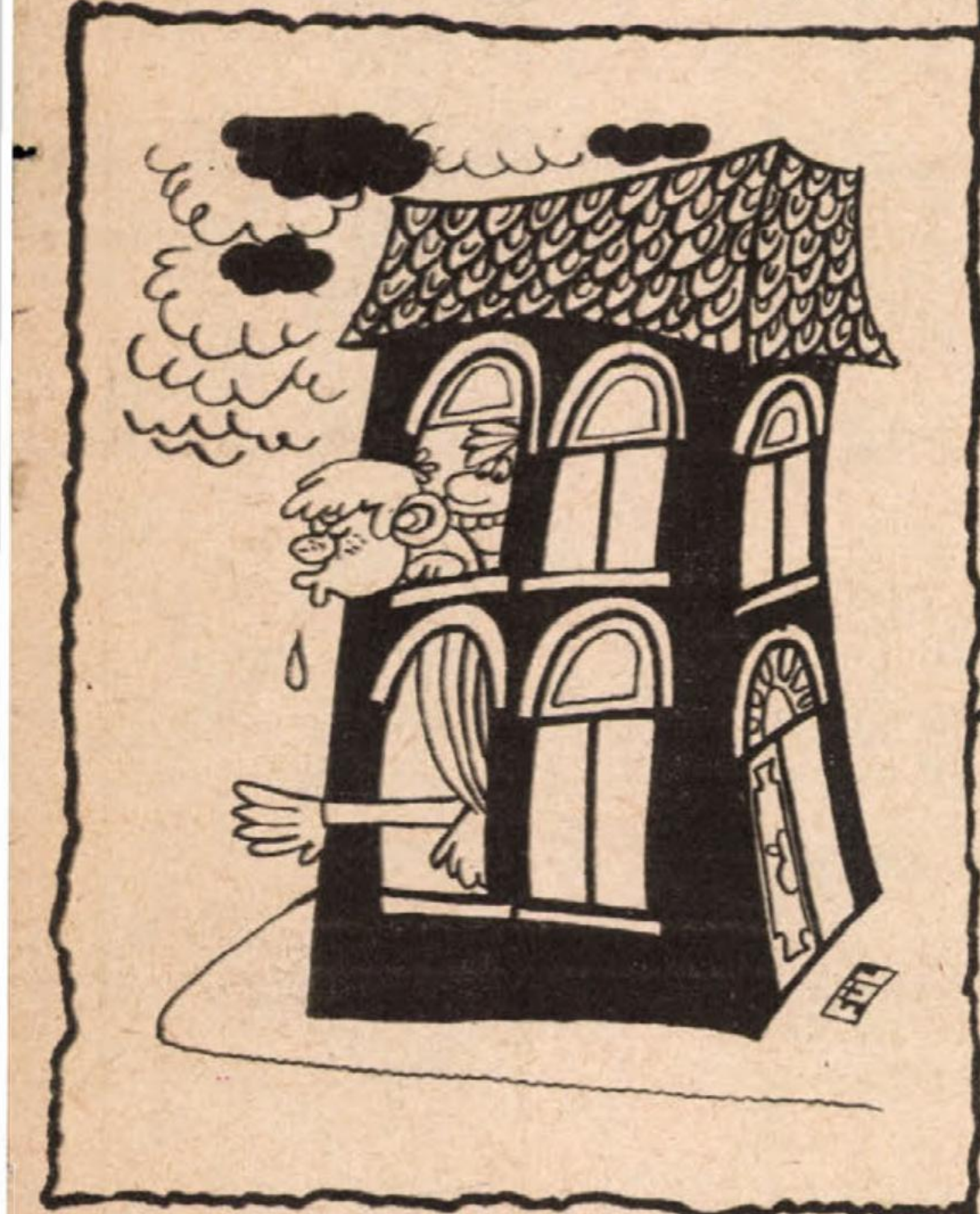

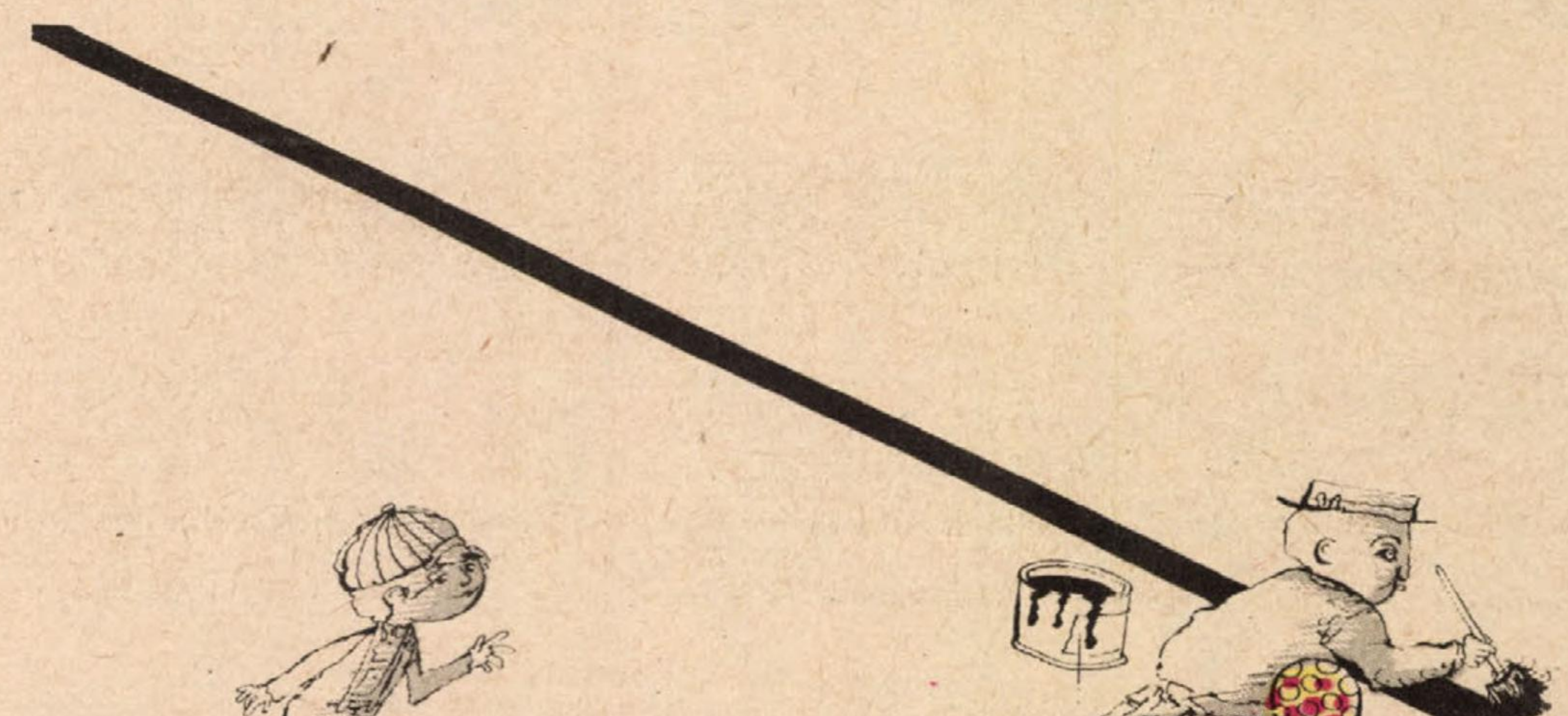

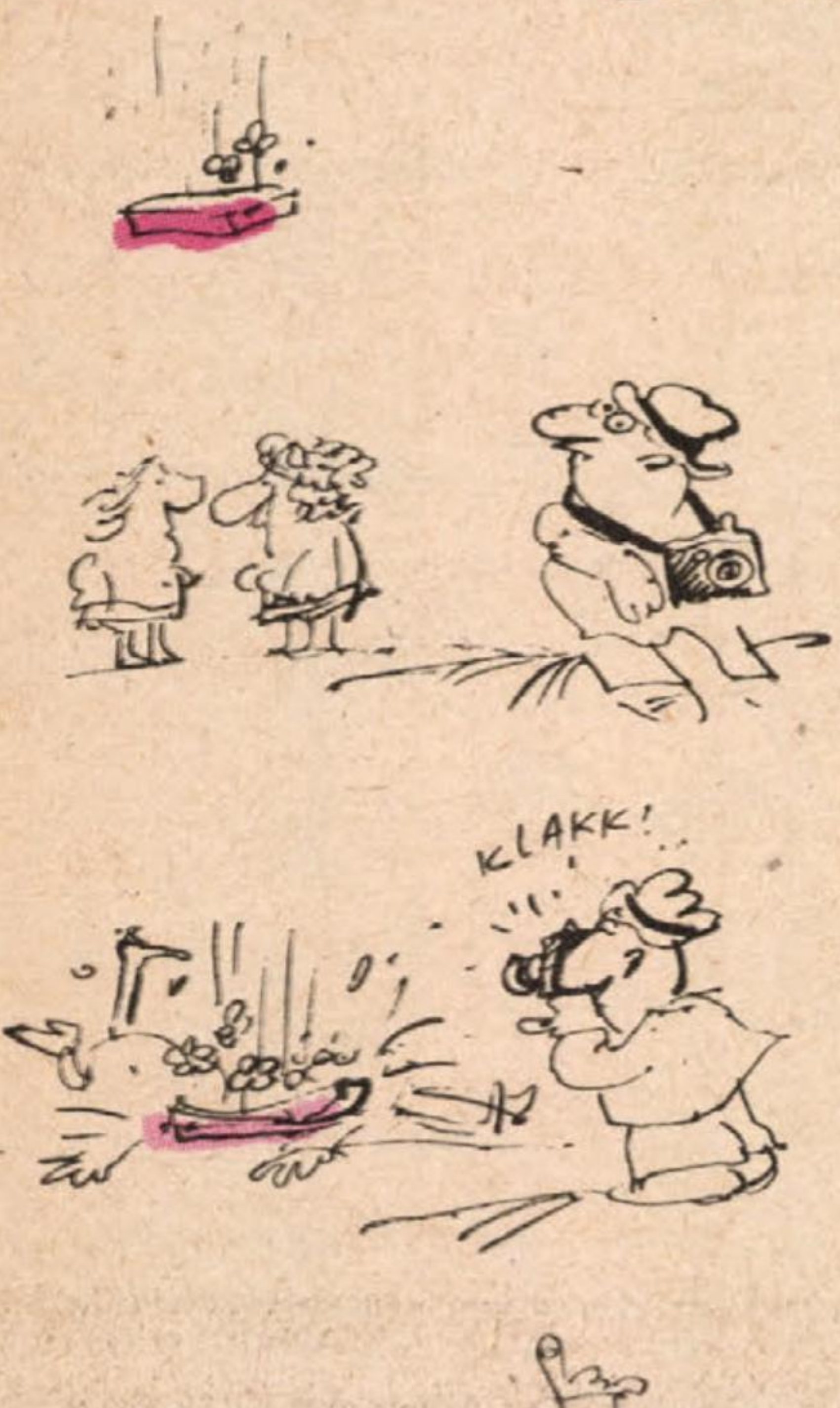

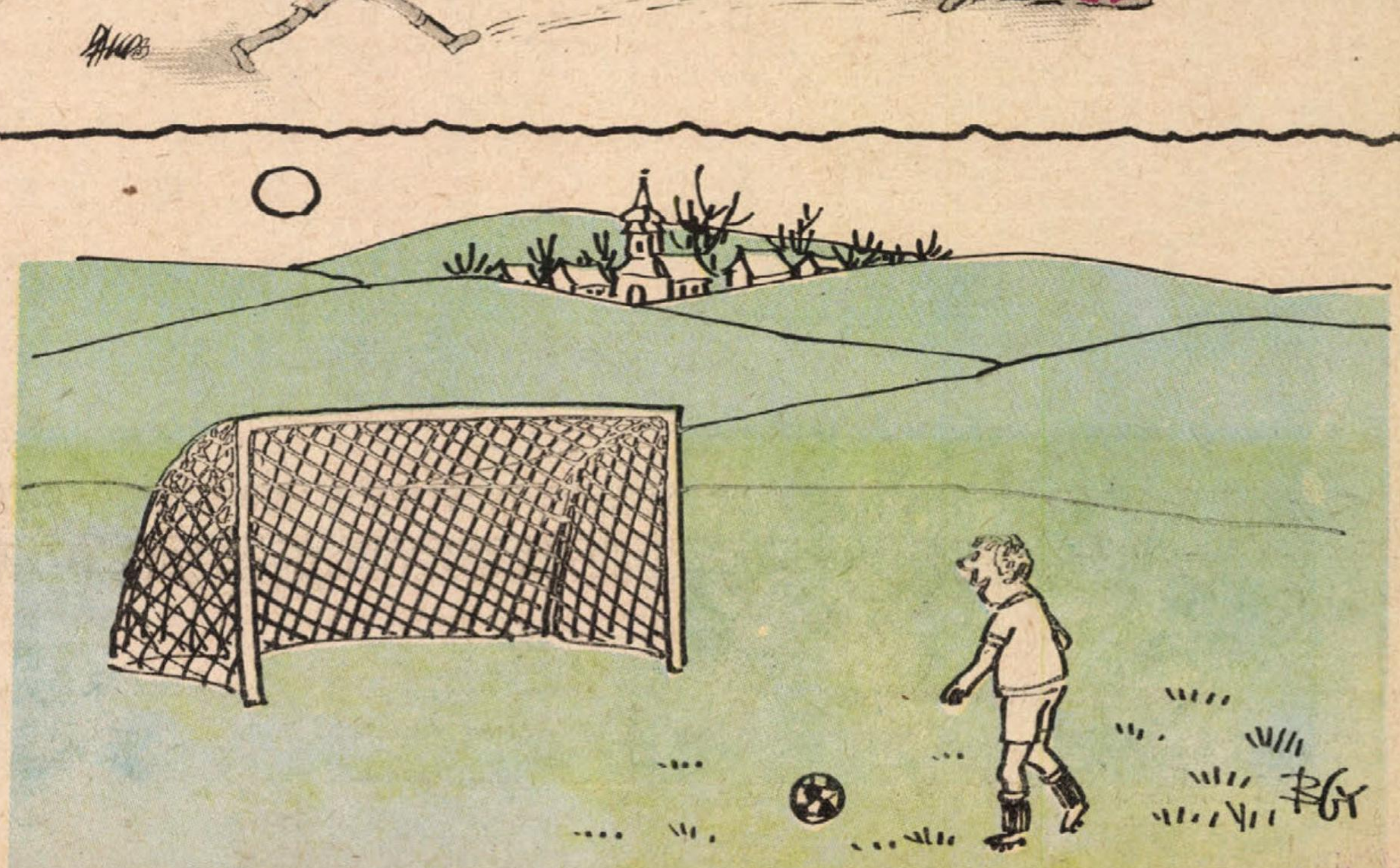

IMPORT HUMOR

GYÜRÜK

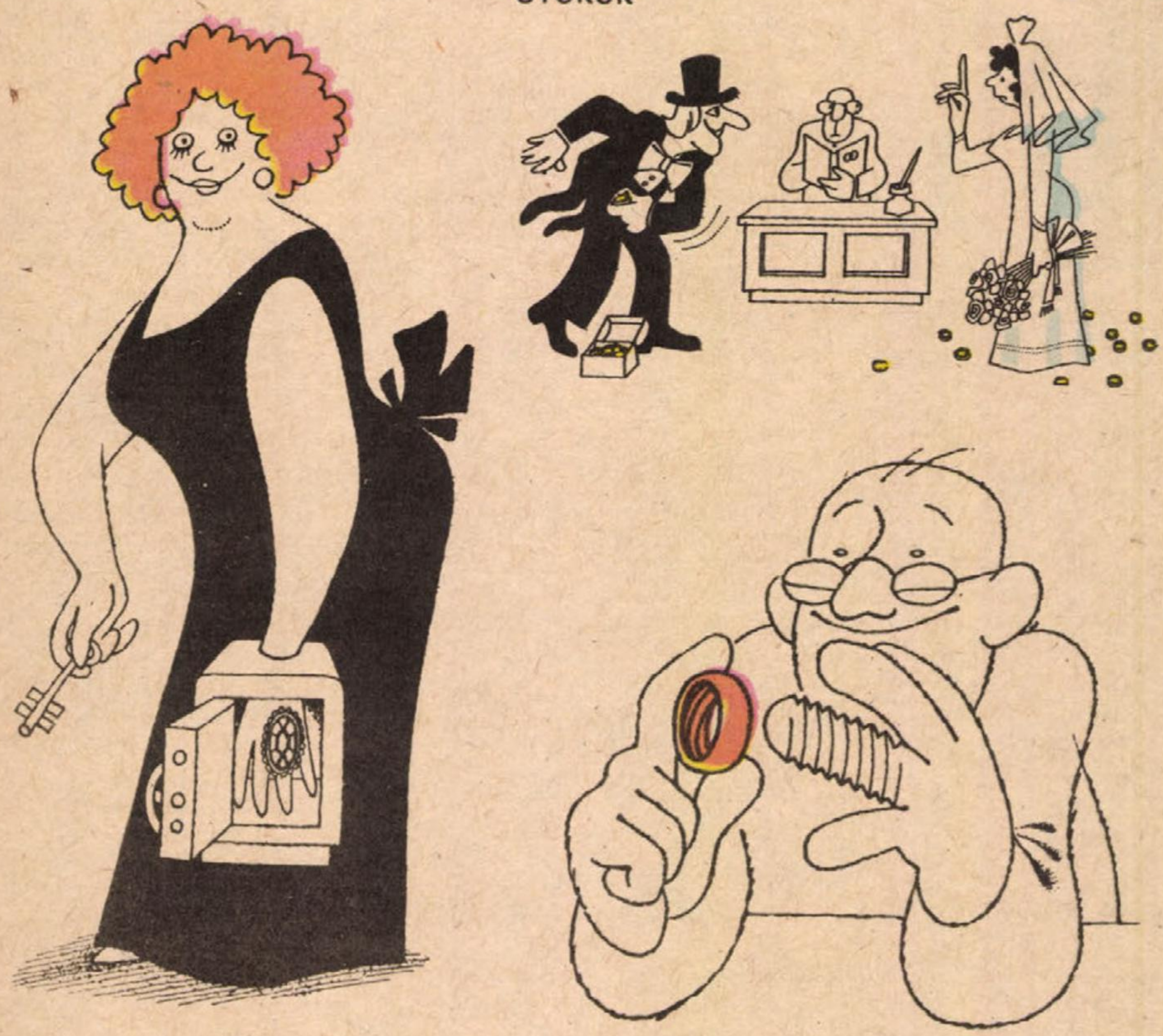

LAKÓTELEP

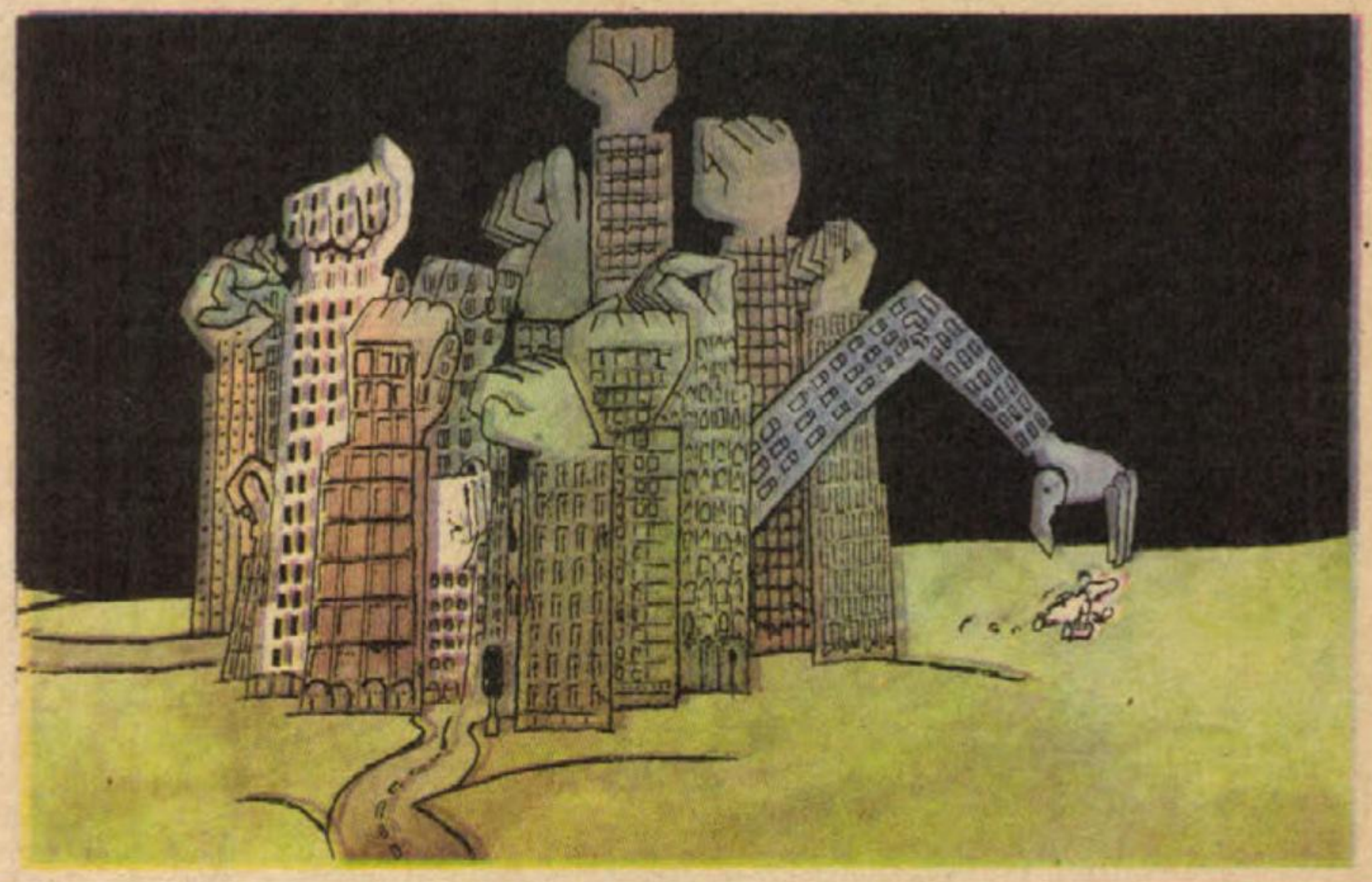

JÁTÉKSZER

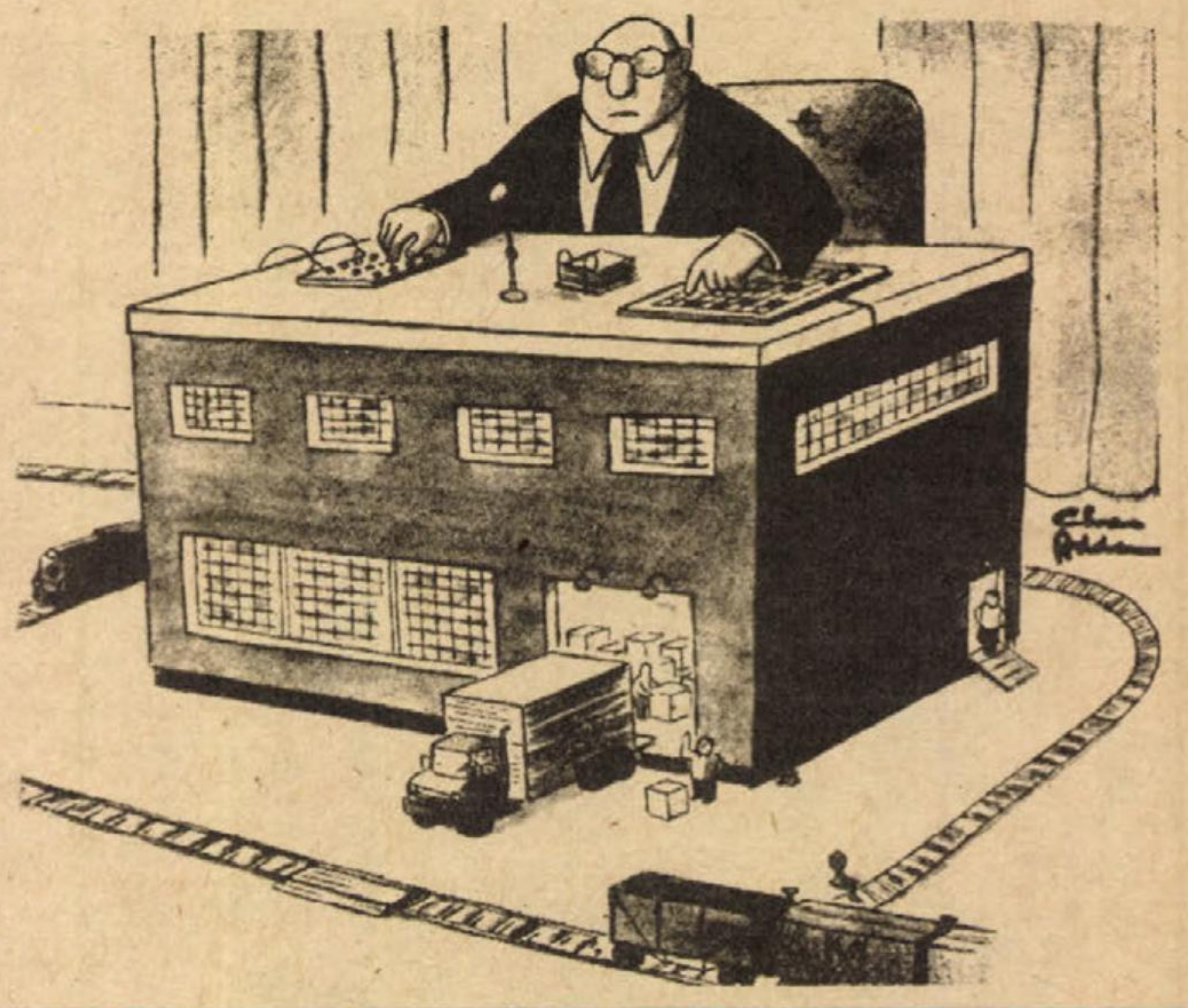

HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ●

KELLEMESEN OTTHONOS
A SÖTÉTÍTŐ ÉS CSIPKEFÜGGÖNY.

Készítését és felszerelését vállalja a:

KÁRPITOSIPARI SZÖVETKEZET

Budapest VIII., Déry Miksa u. 15.
Telefon: 331-063

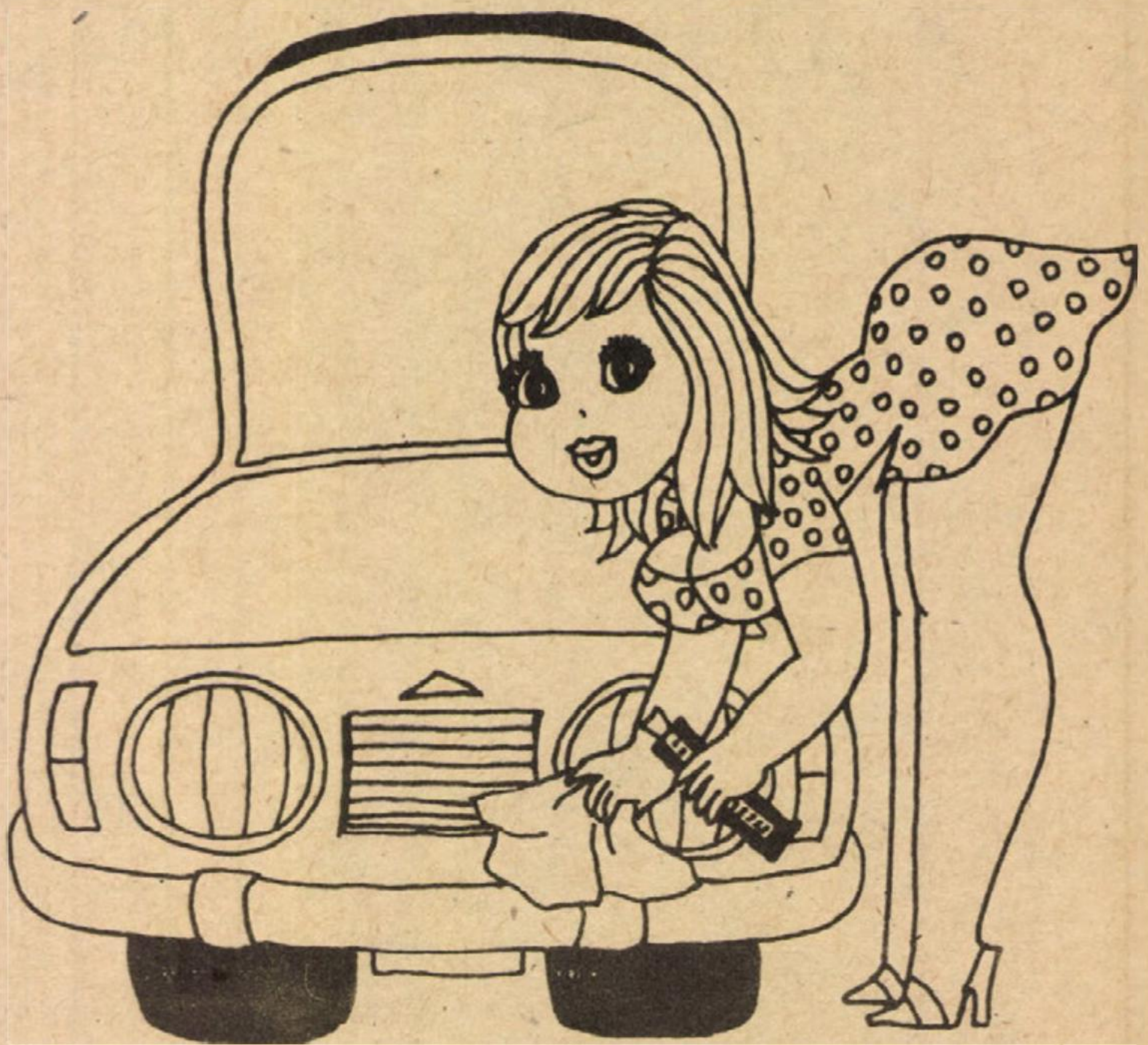

GÉPKOCSIJA NEM HAGYJA CSERBEN,
HA RENDSZERESEN ÁPOLJA

Autóápolási és -felszerelési cikkek
nagy választékával
várják Önt a MOBIL vállalat szaküzletei

JÁRMŰALKATRÉSZ ÁRUHÁZ
Budapest VI., Jókai u. 26.

MOBIL MINTATEREM
Budapest VI., Bajcsy-Zsilinszky út 59.

MOBIL
JÁRMŰ ÉS ALKATRÉSZ KERESKEDELMI VÁLLALAT

AZ OLVASÓ OLDALA

Panaszok nyomában:

HOL A BIMBÓ ÚT VÉGE?

Délutáni sétáim során gyakran járok a Bimbó út végén, azaz nem egész a végén, vagyis ott, ahol a hely ismeretével nem rendelkező halandók kétségbeesetten débdábolnak, mert azt hiszik, hogy téves címet kaptak, vagy a föld elnyelte a házat, amelyet keresnek.

Egyes naiv emberek ugyanis, akik a kétszázvalahány számú házba el akarnak jutni, elindulnak a Bimbó úton, és arra számítanak, hogy majd csak odaérnek. Aztán megtorpannak egy hegynél, és nincs tovább. A házak a páros oldalon a 194-es számnál, a páratlanon a 179/a-nál elfogynak.

A környék elég néptelen, de előbb-utóbb csak akad valaki, aki megmagyarázza, hogy az illető, ha gyalog van, és jó a lába, meg a szíve, és bírja tüdővel, és nincs nagy sár, vagy hó, nekivághat a kis hegyi ösvénynek, vagy a nem messzi Rügy utcán fölmászhat az Endrődi Sándor utcába, amelynek természetes folytatása a Bimbó út vége. Ez utóbbi kanyargós kis utca kocsival is járható, feltéve, ha lánctalpas terepjáró a járgány.

Örökzöld témám ez, öt-hat évenként megírom. A II. ker. Tanács mindig meg is magyarázza, hogy ezen nem lehet segíteni, meg minek is. Javasoltam már, hogy legalább tegyenek magyarázó táblát egy-két sarokkal előbbre. Nem érdemes arra a néhány évre.

Történt valamikor a régi időkben, magánnyomozásom szerint legalább 70—80 éve, hogy szépen megrajzolták a Bimbó utat hosszan, kanyargósan a Rózsadomb oldalában. Úgy tervezték, hogy majd egyszer azon a kis hegyen is át fog vezetni oda, ahol most az Endrődi Sándor utca folytatódik Bimbó út néven.

Természetesen ez az állapot nem tart örökké. Lefogadom, hogy nem telik bele újabb 70—80 év, minden kerülő nélkül végighajthatnak ükunokáink a Bimbó úton.

Sólyom László

Ludas Matyi azt üzeni

Dr. Oszvald József budapesti olvasónk kérdezi: *„Miért nincs hely olyan nyugati társasutazásokra, amelyeket még csak most hirdetnek meg? Álinformációnak szánják ezeket az utazási irodák vagy rossz viccnek?!”* Szerintünk ez a csábítás trükkje. Mert akivel közlik az utazási irodában, hogy a 11 ezer forintos görög utat már a hirdetés előtt elkapkodták, az nem akar üres kézzel hazamenni, s mérgében befizet tíz napot akár az isten háta mögé is. Vagyis manapság úgy járjuk a világot, mint szombat kora délután a közértet. Ha már nincs friss kenyér, akkor meg kell elégednünk a kőkemény bucival is, mivel az sem száradhat az eladóra.

Szerkesztőségünkbe gyakran érkeznek versek. **Siska Mihály** dorogi levelezőnk így kommentálta művét: *„Sok lenézés ért a menő lányok körében szemüvegem és számukra szokatlan tartózkodó modorom miatt. A lenézés és több szerelmi csalódás okozta, hogy írásra adjam fejem.”* A *Ne nézzetek hülyének!* című versében pedig többek között így fogalmaz: *„Vannak lányismerőseim, Röhögve méltatják könnyeim. Mert nem tetettem magam lükének, Ezért tartanak hülyének...”* Javasoljuk, hogy a még nagyobb csalódás elkerülése végett ne csak lükének ne tetesse magát, hanem verseket se írjon! Inkább legyen egy kicsit rámenősebb a menő lányok körében, még akkor is, ha azok nem a könnyeit méltatják elsősorban!

Mészáros Imréné budapesti olvasónk panaszolja: *„Amióta megváltozott telefonszámom, gyakran hívnak fel idegenek és azt kérdezik: „Ügyvédi munkaközösség?”. Hiába mondom nekik, hogy nem, mert vagy nem hiszik el, és még ötször felhív ugyanaz, vagy pedig belekáromkodnak a vonal túlsó végén a telefonkagylóba. Hogyan őrizzem meg ilyen alkalmakkor a nyugalmamat és a jó modoromat?!”* A téves telefonhívásokra is alkalmas a közmondás, hogy amilyen az adjon isten, olyan a fogadj isten. Ennek ellenére ne kívánjuk, hogy az összes magyar káromkodást betanulja, inkább forduljon tanácsért az ügyvédi munkaközösséghez, vállaljon náluk másodállásban telefonügyeletet, vagy pedig nyugalmát és jó modorát megőrizendő adjon fel hirdetést, hogy telefonszámomat elcserélem peres ügyekben jártas, igényes telefonbetyárral!

ZSEBRADAR

A kapualjunkban egy ismeretlen férfi böngészi a lakónévsort. A sötétben nem lát semmit. Fordulna a házfelügyelőhöz, de az éppen nincs otthon. A sasszemű táviratkihordó viszont el tudja olvasni a lakónévsort, de a címzettet nem találja benne. Találékonyan megszólította az első szembejövőt: X. Y-t nem ismeri véletlenül?

— Szerencséje van, ismerem. Én vagyok — húzta elő személyigazolványát.

Pesten mégsem a mi házunk kapuja a legsötétebb. Beteg kollégát mentem látogatni. A kapu alatt éjszakai sötétség. Nekimentem néhány kukának, amíg kitapogattam a villanykapcsoló gombját. Végre kigyúlt a fény, de oly gyér, hogy a lakónévsort nem tudtam kibetűzni. Rajtam is csak a szerencse — egy lakó — segített.

Lehetetlen volna a fővárosi házak kapuját, folyosóját, lépcsőházát tisztességesen megvilágítani? Persze egyszerűbb lenne, ha az IKV zsebradarral látna el bennünket, hogy a sötétben is tájékozódhassunk.

(f. i.)

KÖZLEKEDÜNK ÉS PANASZKODUNK

Nem vált be az aluljáró

A Margit-híd pesti hídfője gyalogosforgalmának rendezése nem váltotta be a tervezőasztalnál elképzelt, s hozzá fűzött reményeket. A Szt. István körút—Néphadsereg utca—Fürst Sándor utca kereszteződésében villamoshoz igyekvők többsége nem veszi igénybe a túl messzi: a Jászai Mari téren létesített és csak lépcsőjárással használható aluljárót. Hanem a járművek útját keresztezve kel át a körúton, hiába tiltakoznak ez ellen a gépjárművek vezetői. A Blaha Lujza téri villamosmegálló mintájára, a Szent István körút—Néphadsereg utca—Fürst Sándor utca kereszteződésében is villanyrendőrrel biztosított zebrát kellene alkalmazni, természetesen szinkronba hozva azt a Rajk László utcánál működő villanyrendőrrel. Amiképp a Kossuth Lajos utcai, az Úttörő Áruháznál levő zebra villanylámpája is az Astoria kereszteződéshez igazodva működik.

Dr. Del Medico Imre

Bp. Handzsár u. 6. — 1149

(Ugyanezt javasolta egy másik olvasónk is: *Káposztás Miklós*, Bp. Rottenbiller utca 62. — 1077)

Életveszélyes átkelőhely

A Bp. XV. Rákos út és Dembinszky utca sarok valóságos életveszélyes átkelőhely lett, amióta az M3-as útvonala a hídon keresztül bekapcsolódott a Rákos útba. Súlyosbítja a helyzetet, hogy itt még zebra sincs. Forgalmi lámpát kérünk, mielőbb!

Hámori Károly

Bp. Dembinszky u. 22. — 1155

Végállomás-változtatás

Javaslom, hogy a 64-es villamos helyén majd közlekedő új trolinak ne a Bosnyák téren legyen a végállomása, hanem a kis földalatti végállomásánál. Ugyanis innen a Füredi úti lakótelepről a város felé csak a Rákóczi útra jutunk el kényelmesen, de ha például a Majakovszkij utcába, vagy az Operába akarunk eljutni, az már körülményes. Az Uzsoki utcai kórház közlekedését is megjavítaná javaslatom.

Sík Géza

Bp. Füredi u. 15/b — 1144

Tücsök és Bogár

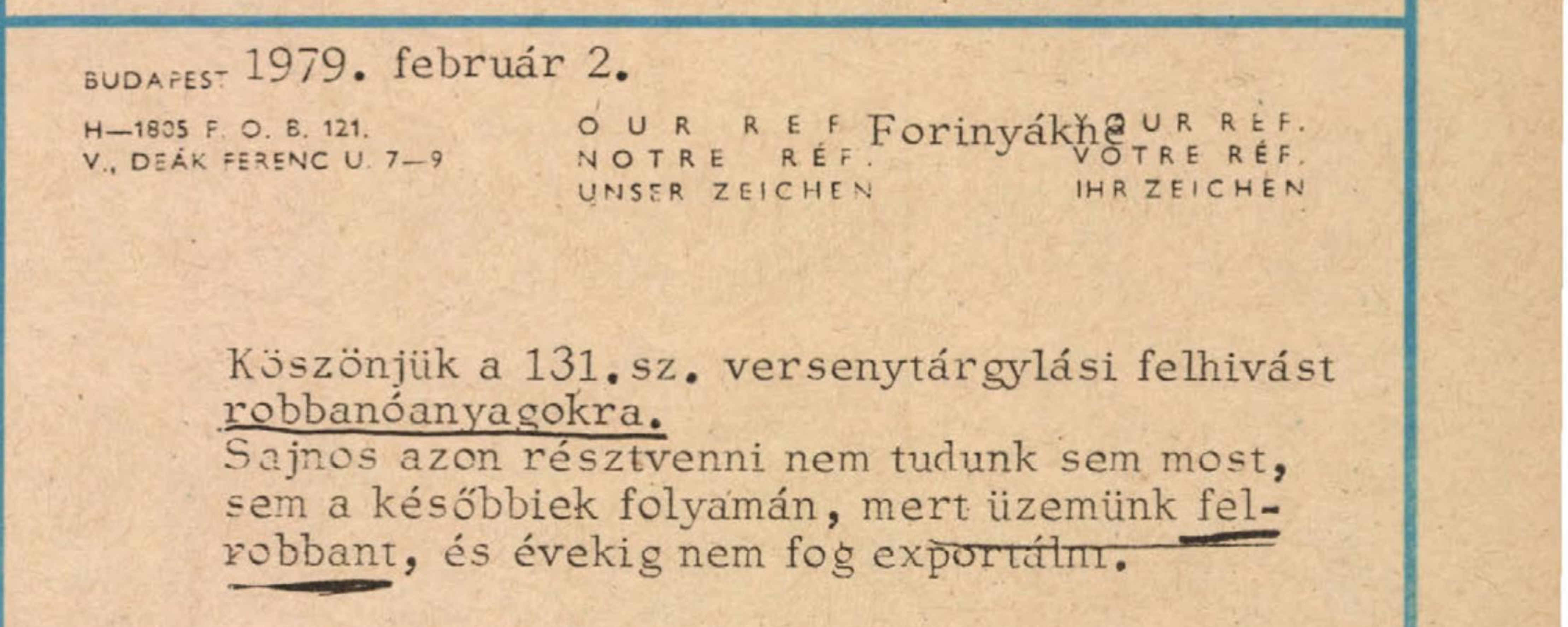

BUDAPEST 1979. február 2.

H—1805 F. O. B. 121.
V., DEÁK FERENC U. 7—9

OUR REF. NOTRE RÉF. UNSER ZEICHEN Forinyákné

YOUR REF. VOTRE RÉF. IHR ZEICHEN

Köszönjük a 131.sz. versenytárgylási felhivást robbanóanyagokra.
Sajnos azon résztvenni nem tudunk sem most, sem a későbbiek folyamán, mert üzemünk felrobbant, és évekig nem fog exportálni.

Bumm!

(Ez egy hivatalos levél fénymásolata. Damaszkuszból küldte Budai Endre)

„Nem labdarúgónak készülök! Ember szeretnék lenni...“

Szerintünk mégiscsak össze kéne hozni a kettőt valahogyan...

(A Népsportban fedezte fel Mező László, miskolci olvasónk)

lyezett közlemények útján értesítik a szülőket. Az általános iskolában 10 ezer elsős kezdi meg az ősszel tanulmányait, tízezerrel több, mint az idén.

Vagyis: az idén tízezerrel kevesebb, mint a tavalyit követő, viszont éppen tízezerrel több, mint a jövőt megelőző esztendőben.

(A Magyar Nemzetben találta Surányi Józsefné, dunaharaszti olvasónk)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

EXKLUZÍV!!! EXKLUZÍV!!!

AKTFOTÓK A LUDAS MATYIBAN!

✱ SZTÁROK MEZTELENÜL

KÚTVÖLGYI ERZSÉBET
– Még el sem játszottam a Szent Johannát, máris égetnivaló rossz kislány voltam …

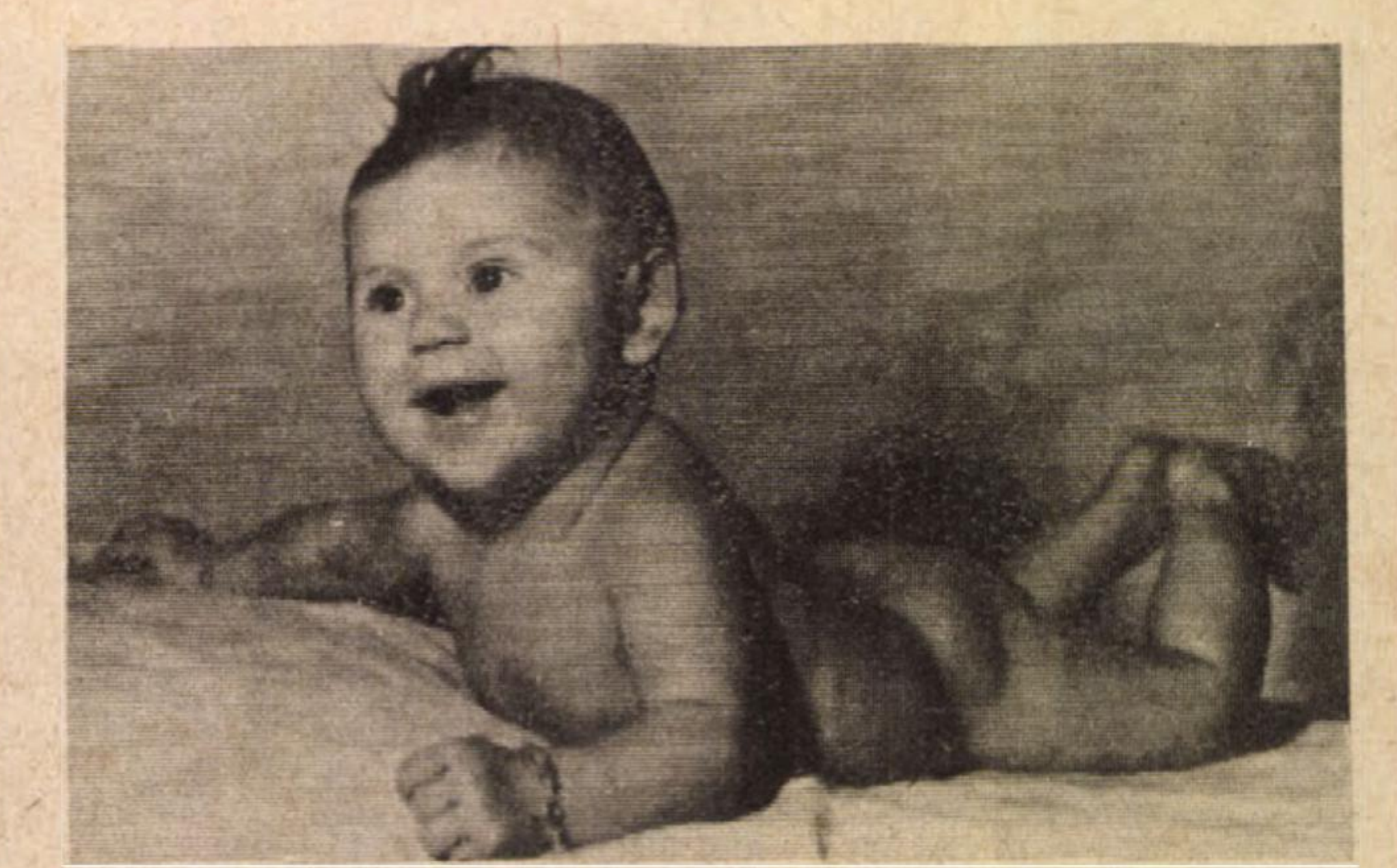

CSONGRÁDI KATA
– Anyukám színházi rendező, mégsem veszik el a kedvemet attól, hogy színésznő legyek!

HARANGOZÓ TERI
– Amint megtanulok járni, szeretném bejárni a földet, minden zeg-zugát …

TORDAI TERI
– Jancsó bácsi azt mondta a Várszínházban, hogy túlságosan fel vagyok öltözve, vessem le azt a felesleges nyakláncot!

KARDA BEÁTA
– Sikereim egyik titka, hogy a kosztümjeimet magam tervezem …

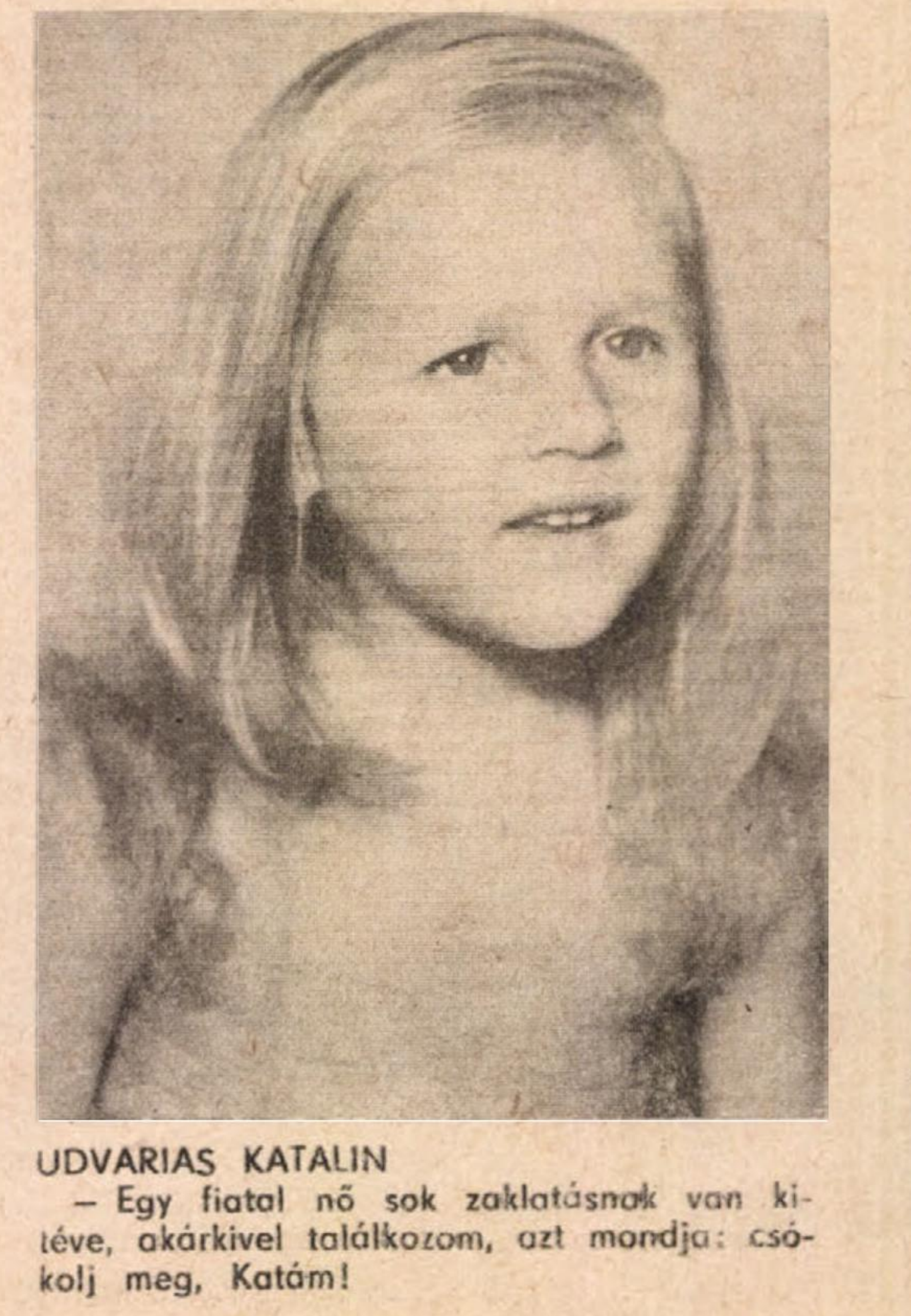

UDVARIAS KATALIN
– Egy fiatal nő sok zaklatásnak van kitéve, akárkivel találkozom, azt mondja: csókolj meg, Katám!

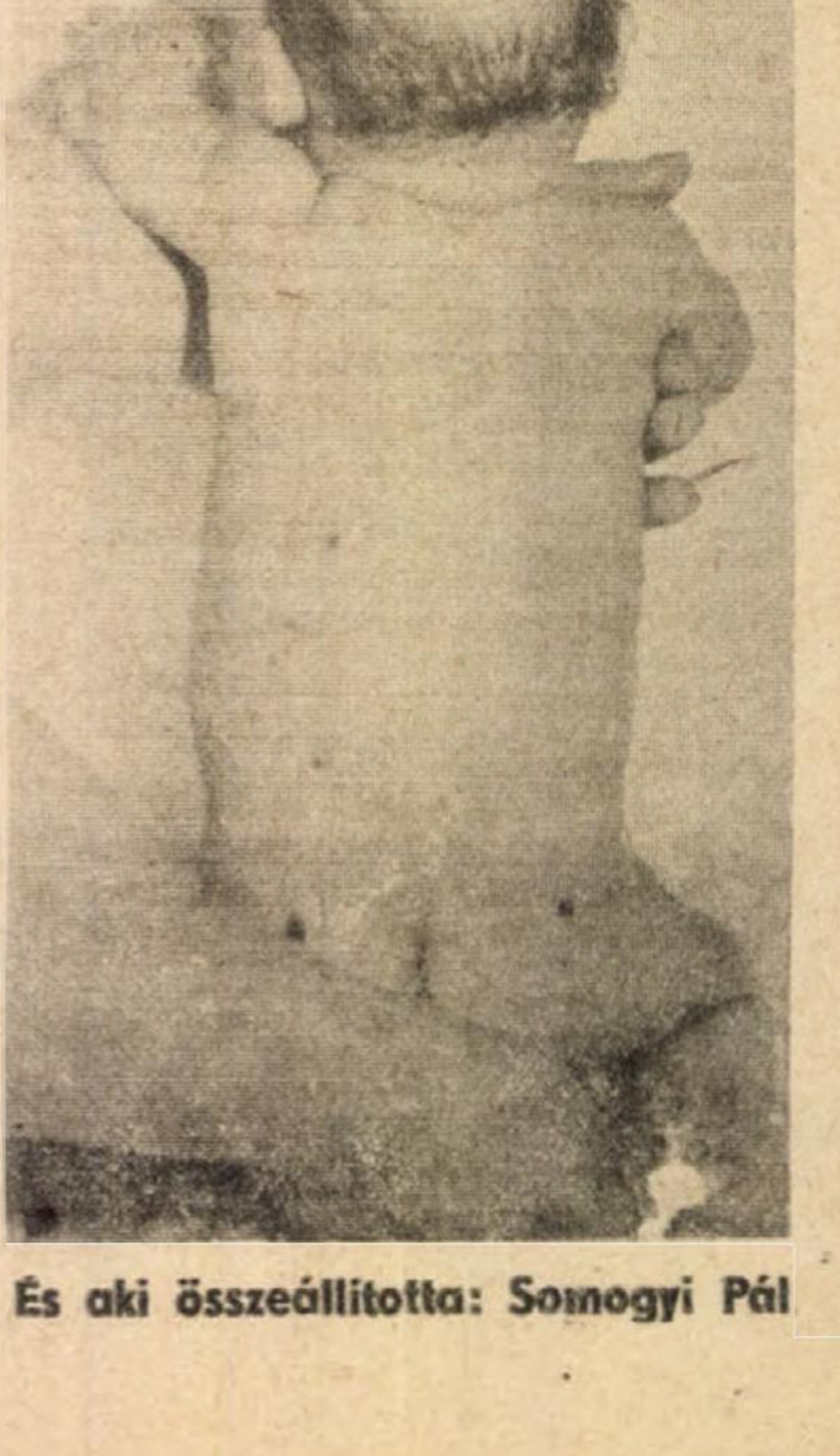

És aki összeállította: Somogyi Pál

ITT A REJTVÉNY NAPILAP ✱

A napokban az újságpavilonban a népszerű hetilapon kívül még kilenc alkalmi rejtvényújságot pillantottam meg.

Ha ilyen nagy igény van a rébuszokra — gondoltam —, itt az ideje egy rejtvény-napilap alapításának. Már csak azért is, mert ha az olvasó egy kis fejtörőt is kapna mellé, többen olvasnák a külpolitikai és termelési híreket. Mindjárt el is készítettem az első szám vázlatát. Íme:

„Az egész világ felháborodással kíséri az ázsiai eseményeket és elítélik (négy betű) agresszióját."

A tavasz beálltával fokozódik a munka a Tőke írója (négy betű) téri építkezésnél.

Özv. Hugó Z. Zebulonné vigyázatlanul lépett egy (géperejű jármű, négy betű) elé és szörnyethalt. Az eljárás megindult.

Bemutatták Az éjszaka fekete sötétje című amerikai—angol—olasz filmet, amely az eszmei tartalmát tekintve csak a szenzációra betegesen éhes (öt betű, széken ülnek) előtt arathat sajnálatos tetszést.

A postai küldemények irányítószámait nem mindenki írja a (öt betű) megfelelő helyére, a posta ennek ellenére a leveleket, lapokat zavartalanul kézbesíti, bizonyítva, hogy nem minden imperialista találmány nélkülözhetetlen.

A Zűr utcában egy asszony (tíz betű és éles) agyonszúrta a férjét, mert nem ette meg a levest. A vizsgálat megindult és az egyébként jó levest főző asszonyt átadták az (tizenkét betű), amely a tettest előzetes (öt betű) helyezte.

Tekintve, hogy a lap a rejtvénykészítés miatt a munkatársaknak is jó szórakozást nyújt, az újság (három betű, tagadó szó) fizet honoráriumot.

Palásti László

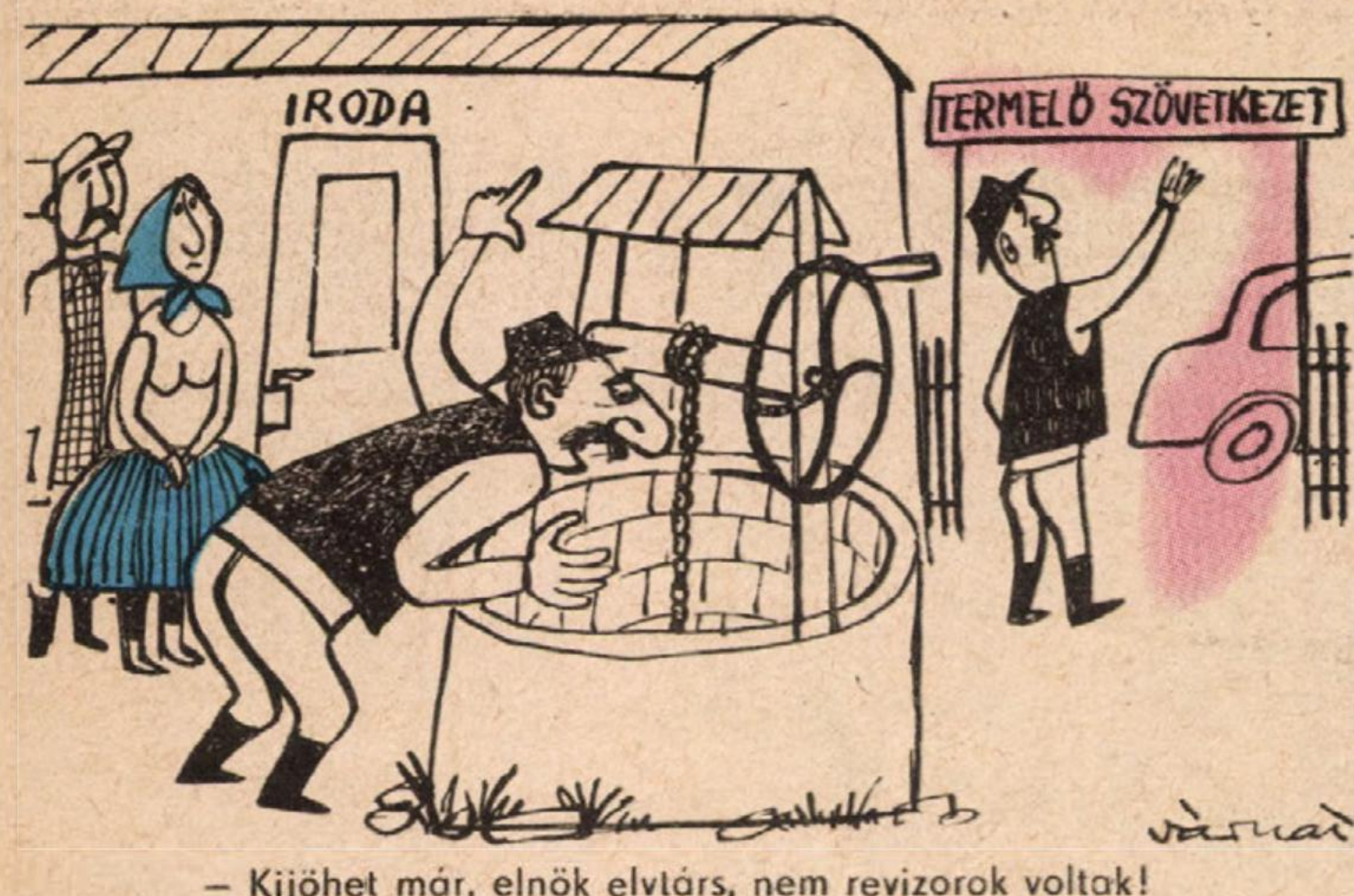

– Kijöhet már, elnök elvtárs, nem revizorok voltak!

TELJESEN MINDEGY

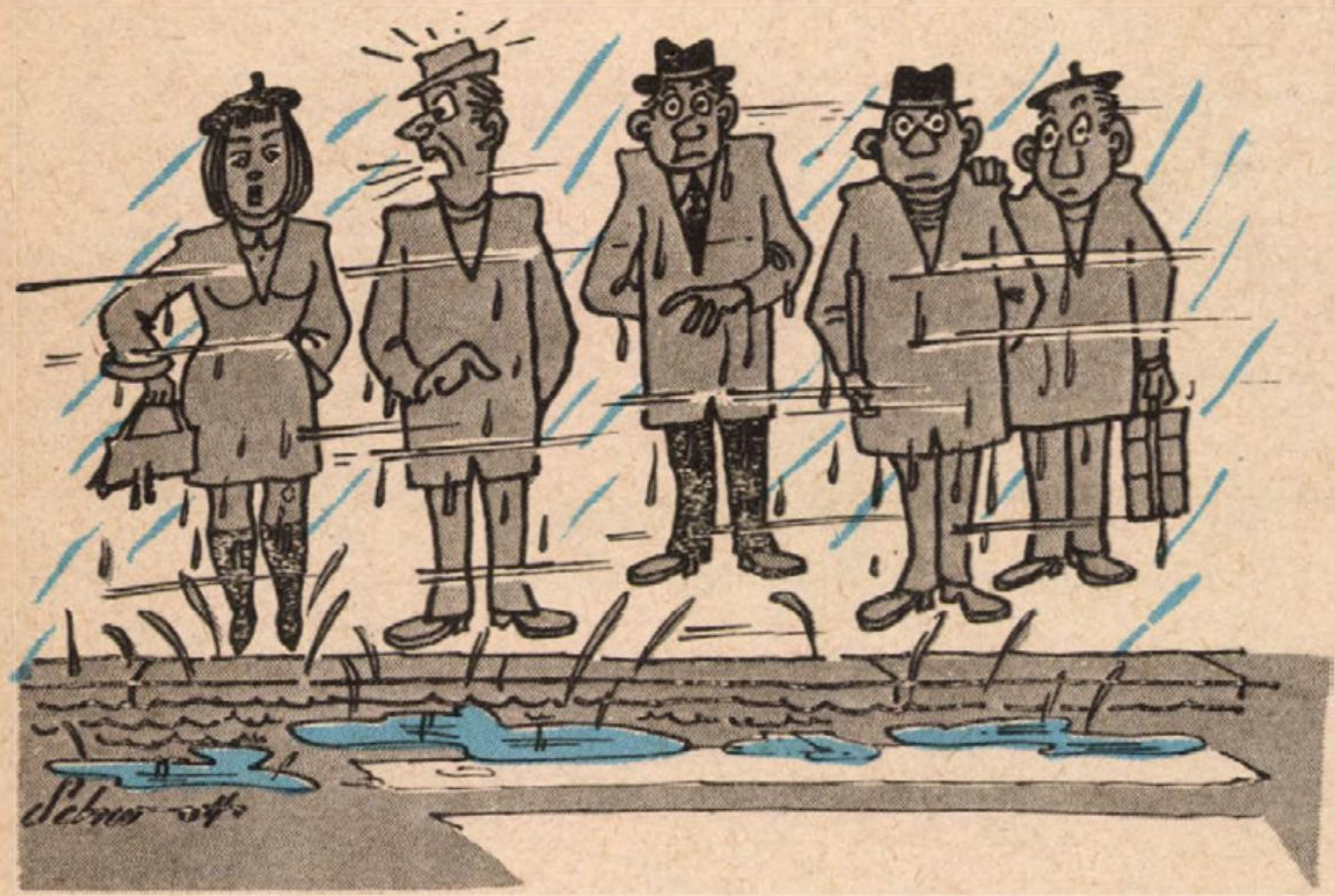

– Ez most taxi volt, vagy busz?

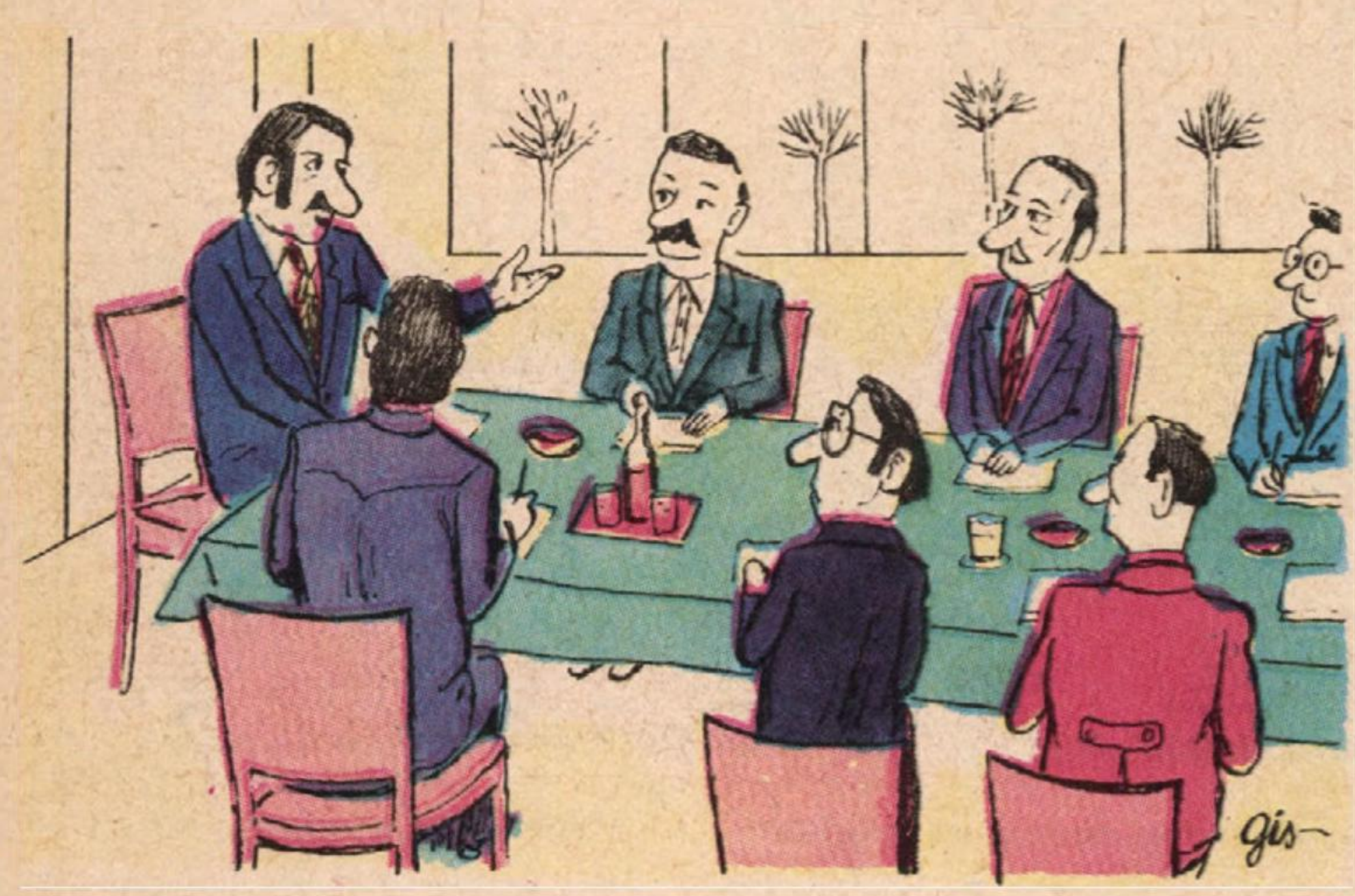

– Azért hívtuk össze a közgyűlést, hogy megbeszéljük a tegnap esti tévéműsort . . .

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Férfi: Elnézést, de nem voltunk mi tavaly jegyesek?

Nő: Az könnyen lehet, ha tavaly júliusban Nizzában nyaralt.

*

Férfi: Egyetlen szó a világ legboldogabb emberévé tenne. Mondd, feleségül jössz hozzám?

Nő: Nem!

Férfi: Ez az, ezt vártam!

Ludas Matyi
SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959
Telefon: 343-100, 142-220
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a hírlapkézbesítő postahivataloknál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI Budapest V., József nádor tér 1. 1900) közvetlenül, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215-96162 pénzforgalmi jelzőszámra.
Előfizetési díj egy hónapra 12 Ft, negyedévre 36 Ft
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
79.2306/2-13 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. 1055
Felelős vezető: Bolgár Imre
Index: 25 504
ISSN 0134-0611

Aforizma

található — Feleki László tollából — rejtvényünk vízszintes 1. és függőleges 28. soraiban. Megfejtésül csak ezt a két sort kell beküldeni legkésőbb április 2-ig kizárólag levelezőlapon erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

12. Nagy zeneszerzőnk
13. Tornaszer is
14. Üdülőhely Fejér megyében
15. . . . ematika
16. Jól jön a nagy melegben
17. Fűszernövény
18. Fordított vaspálya
19. Nincs rajta domborulat
20. Kuruc ezredes, Rákóczi egyik leghívebb embere
22. Hím kacsa
25. Próbaidős szerzetes
27. Szemügyre vette
28. Ruhagyár betűjele
29. Nap szaka
30. Fohász
32. Finom liszt jelzője (volt)
34. Az öröm indulatszava
36. Tűzvész áldozata lesz
38. Kettős mássalhangzó
39. Spanyol János
40. Kitekintést enged a külvilágba
42. Legendás kelta bárd
45. Kettős betű
46. Milliamper rövidítése
47. Ez volt Spartacus is
49. Az ének egyik fele
50. Helyhatározó
52. Q
53. Intéző Bizottság
54. A pontyfélék családjába tartozó halnem
56. Fiatal sportág
61. Csomót kibont
62. Jó kedve van
63. Díszes nagy csarnok
65. O. I.
66. Bűvész kenyere

FÜGGŐLEGES

1. Rétes egyik fajtája
2. Billentyűs hangszer
3. Kosztolányi Dezső hőse
4. Kettős betű
5. A tök felsőn látható vadász jelzője
6. A zajtalan gyufa magyar feltalálója
7. „Mutasd meg!” — a fiatal lányok nyelvén
8. Kenyere javát megette
9. Anyegin szerelme
10. Hajdani török rang
11. Együgyű, mamlasz
11a. Papírra vet
21. Fontos vasötvözet
23. Zenei hang
24. . . vágy
26. A szilícium jele
31. Jelentős osztrák regényíró volt
33. Pihentetett termőföld
34. Nem réginek
35. Lengyel királyi család (magyar királyokat is adott)
37. Kutyabarát fizeti
38. A vízbe dobott kő
41. A papagájok családjába tartozó madár
43. Korszerű ifjak köszönése
44. Az ezüst jele
48. A nagy haszon
51. Nem gyakorlati
55. . . ipso
57. Lyuk — népiesen
58. L. M. B.
59. Német „te”
60. Női hang
64. Az argon jele

1 A	2 P	3 E	4 S	5 S	Z	6 I	7 M	8 I	S	9 T	10 A	11 M	11a I	N
12 L	I	S	Z	T	■	13 R	U	D	■	14 A	G	Á	R	D
15 M	A	T	■	16 Ü	D	I	T	Ő	I	T	A	L	■	I
17 Á	N	I	Z	S	■	18 N	I	S	■	J	■	É	■	G
19 S	I	K	■	20 Z	21 A	Y	■	■	22 G	Á	23 C	S	24 E	R
■	25 N	O	V	I	C	I	U	26 S	■	27 N	É	Z	T	E
28 V	O	R	■	■	29 É	J	■	30 I	31 M	A	■	Á	■	M
A	■	32 N	33 U	L	L	Á	S	■	U	■	34 U	J	35 J	É
36 L	37 E	É	G	■	■	N	■	38 C	S	■	39 J	U	A	N
40 A	B	L	A	41 K	■	42 O	43 S	S	I	44 A	N	■	45 G	Y
46 M	A	■	47 R	A	48 B	S	Z	O	L	G	A	■	49 É	K
50 I	D	51 E	■	52 K	U	■	53 I	B	■	■	54 K	55 E	L	E
56 T	O	L	57 L	A	S	58 L	A	B	59 D	60 A	■	61 O	L	D
R	■	62 V	I	D	Á	M	■	63 A	U	L	64 A	■	65 Ó	I
A	G	I	K	U	S	B	A	N	■	66 T	R	Ü	K	K

KÉT SOR KERESTETIK

című keresztrejtvényünk megfejtése:

„. . sőt, távozásod betölti az űrt, amelyet jelenléted okozott.”

200—200 forintot nyert:

Gürtler Aladár, Budapest, Greguss u. 8. 1123.

Juhász Béláné, Komló, Pécsi út 51. 7300.

Molnár István, Mezőkövesd, Ilona út 9. 3400.

A nyereményeket postán küldjük el.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

BARÁT JÓZSEF:

KERTBARÁTOK TAVASZI TANÁCSADÓJA

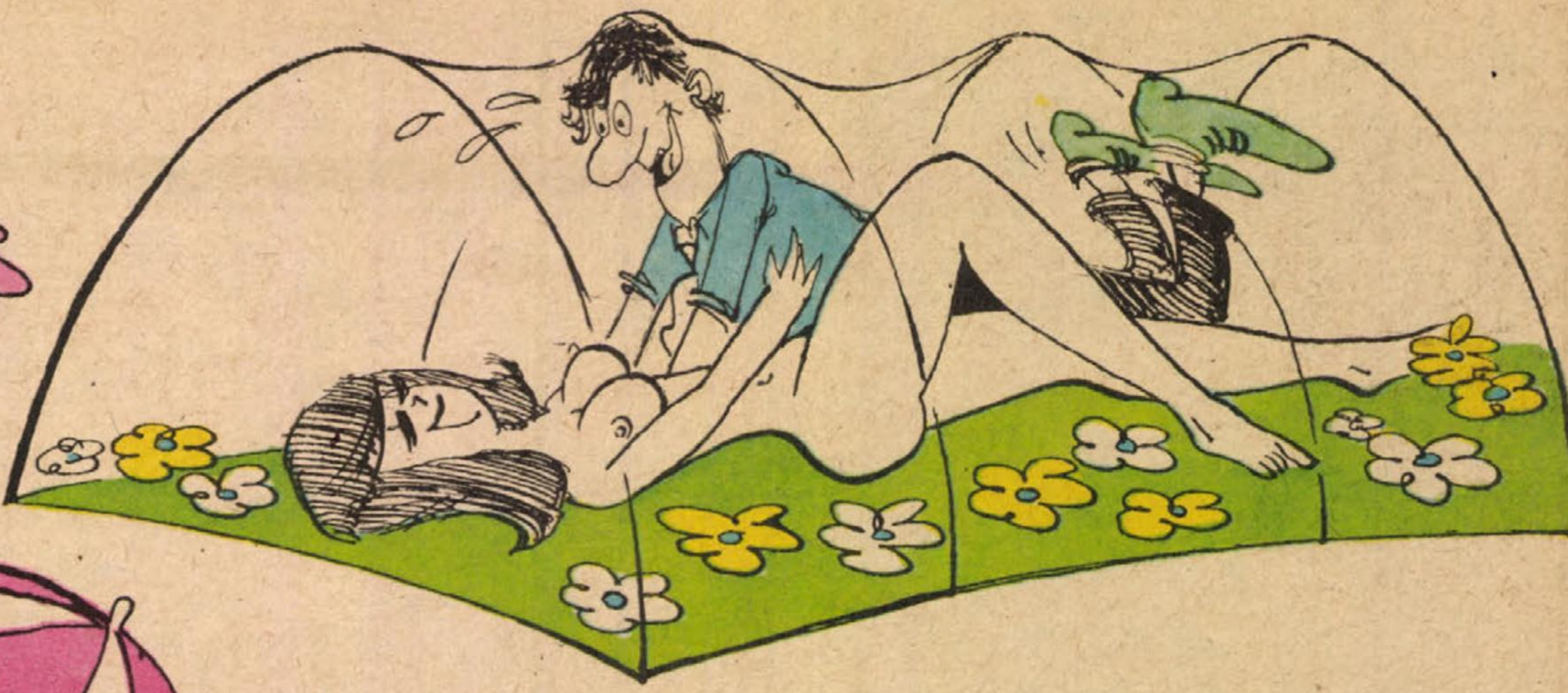

Fóliasátor alatt gyorsabban érhetünk el eredményeket.

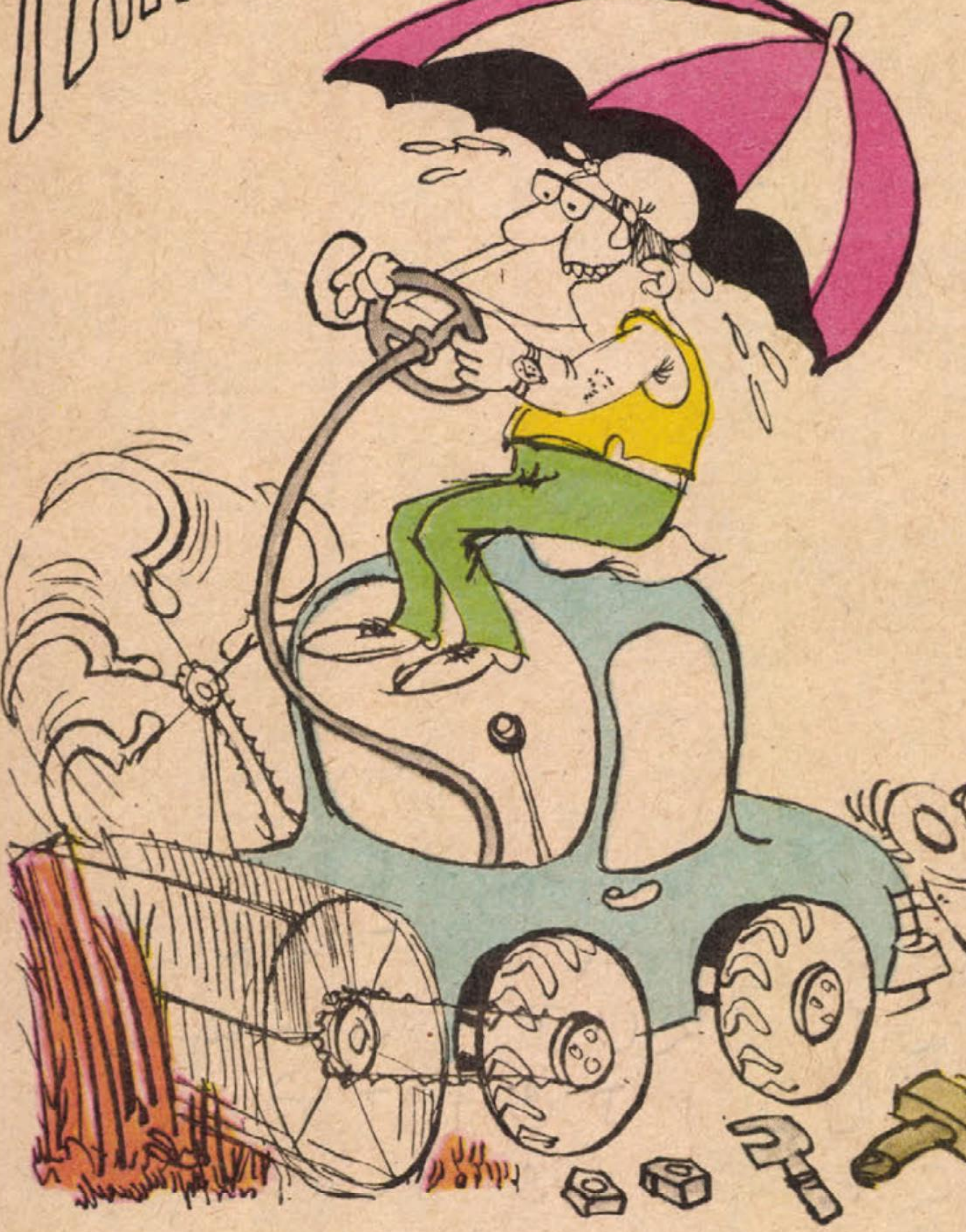

Használt autónkból egy kis barkácsolással univerzális kerti traktort készíthetünk.

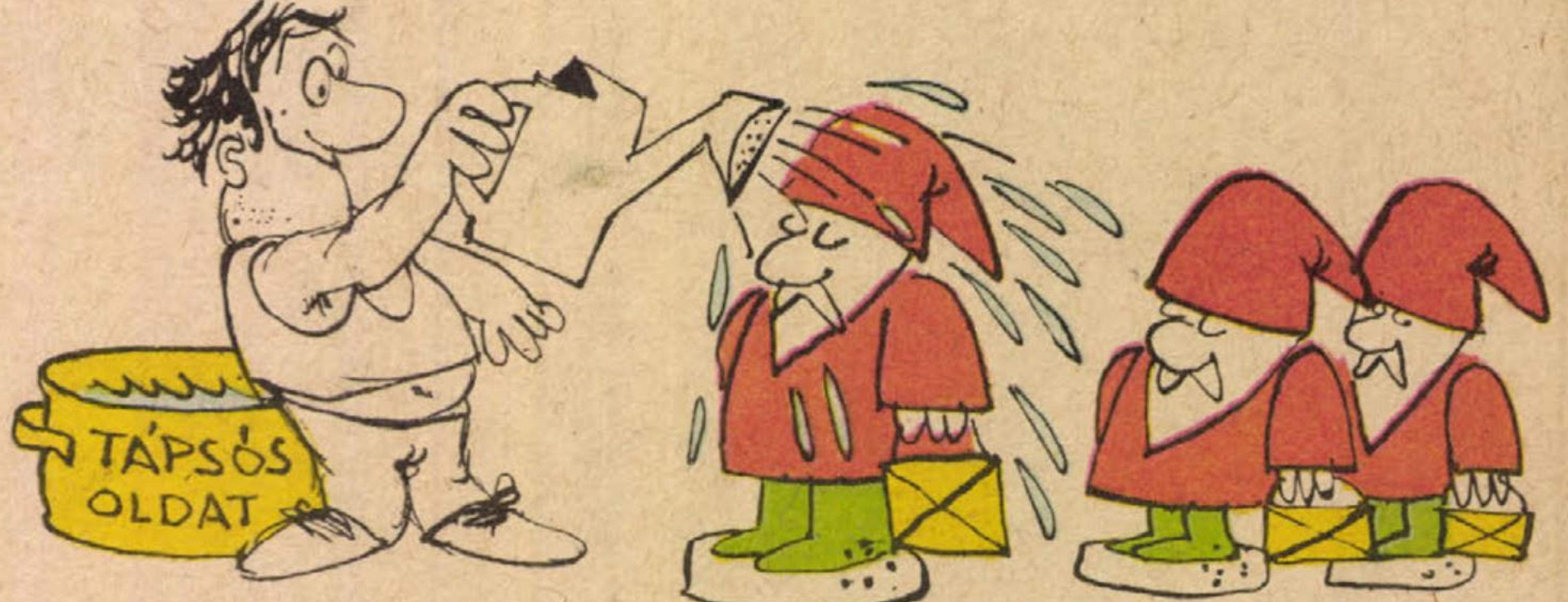

Használjunk növekedés-serkentő tápoldatot.

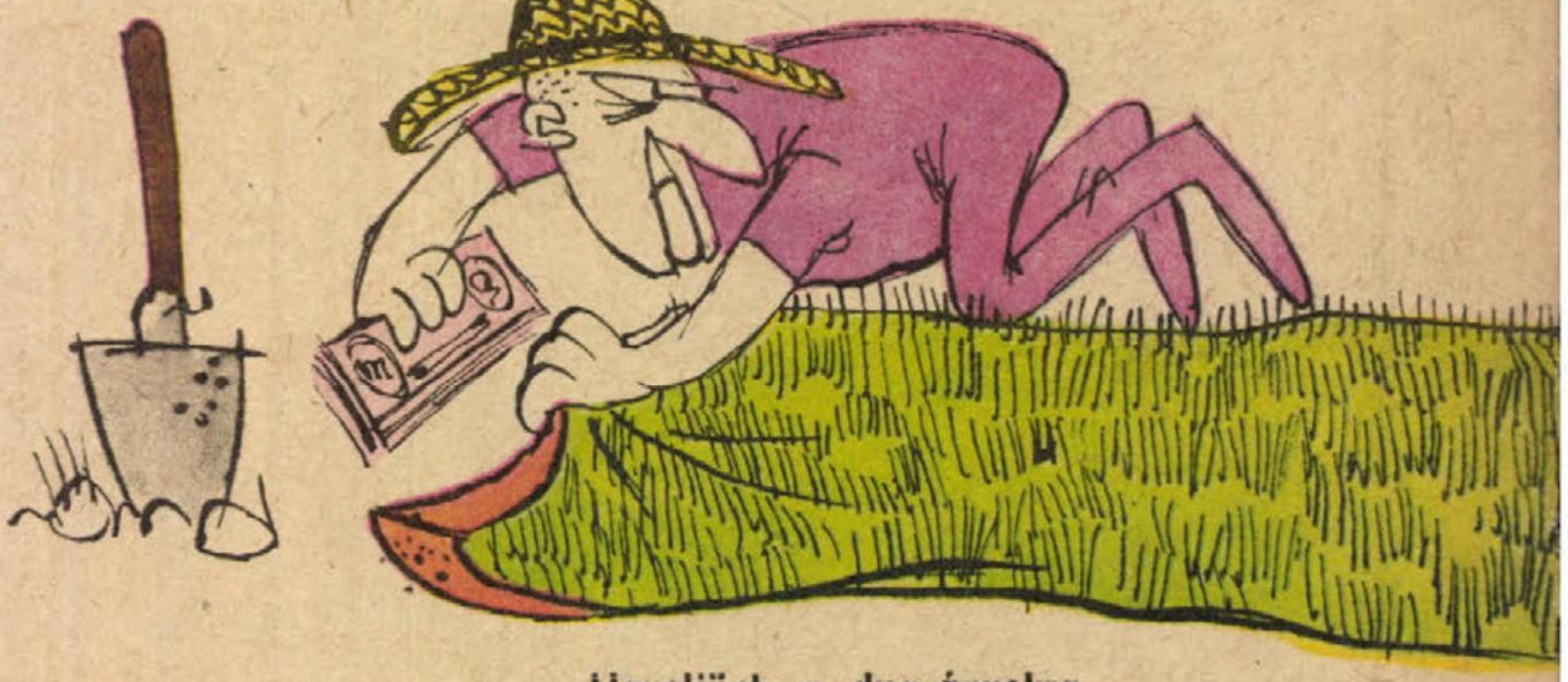

Ügyeljünk a dugványokra.

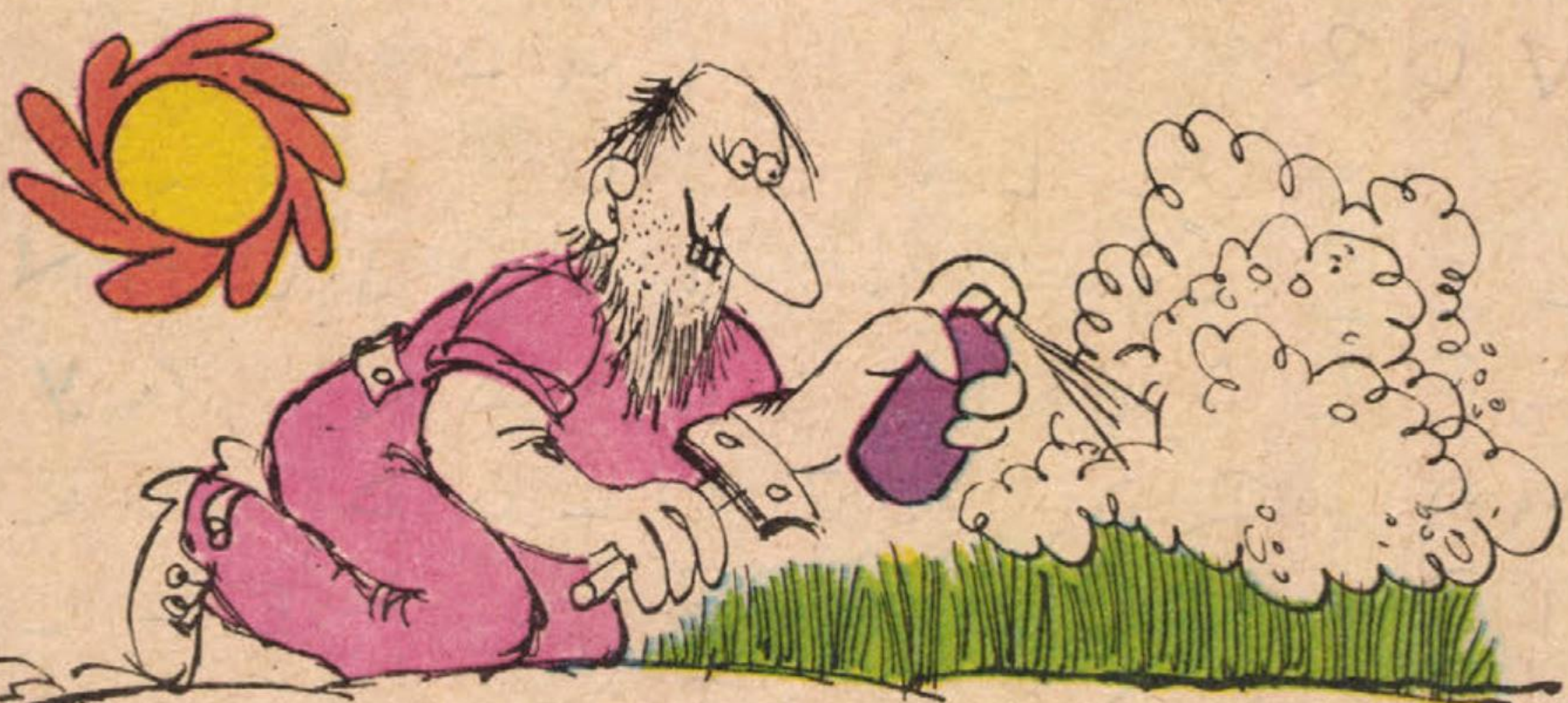

Fűnyíráshoz alkalmazzon borotvahabot.

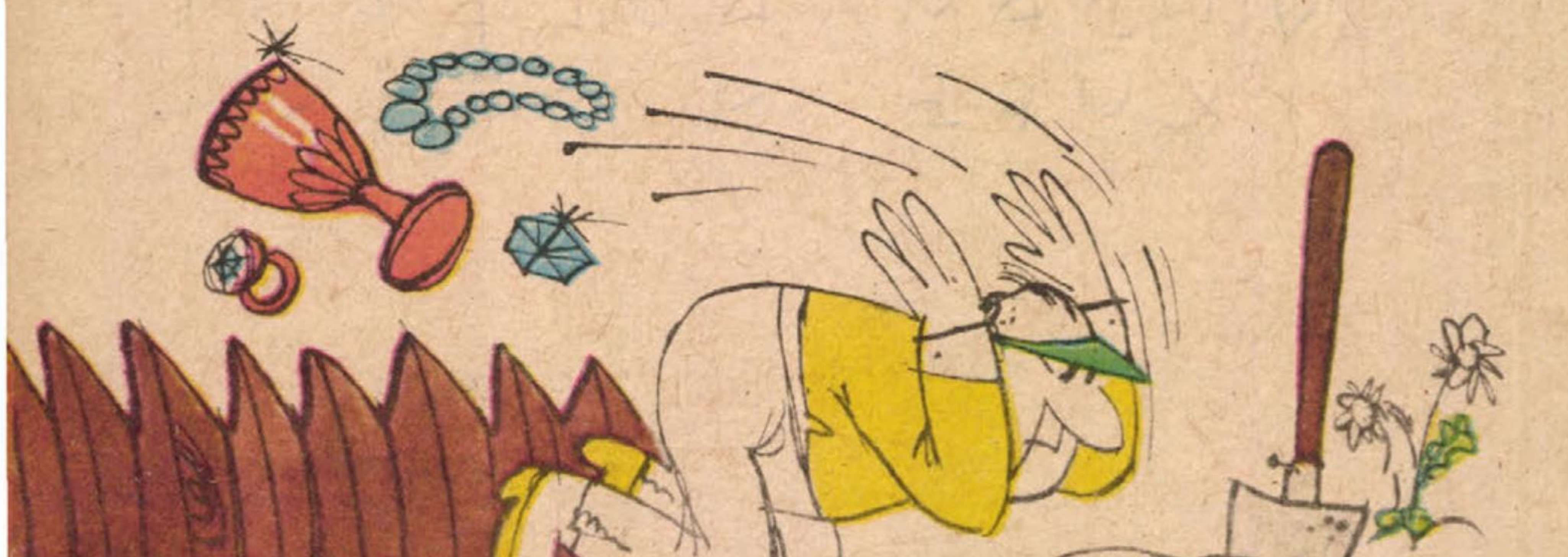

Kertünk talaját tisztítsuk meg az idegen anyagoktól.

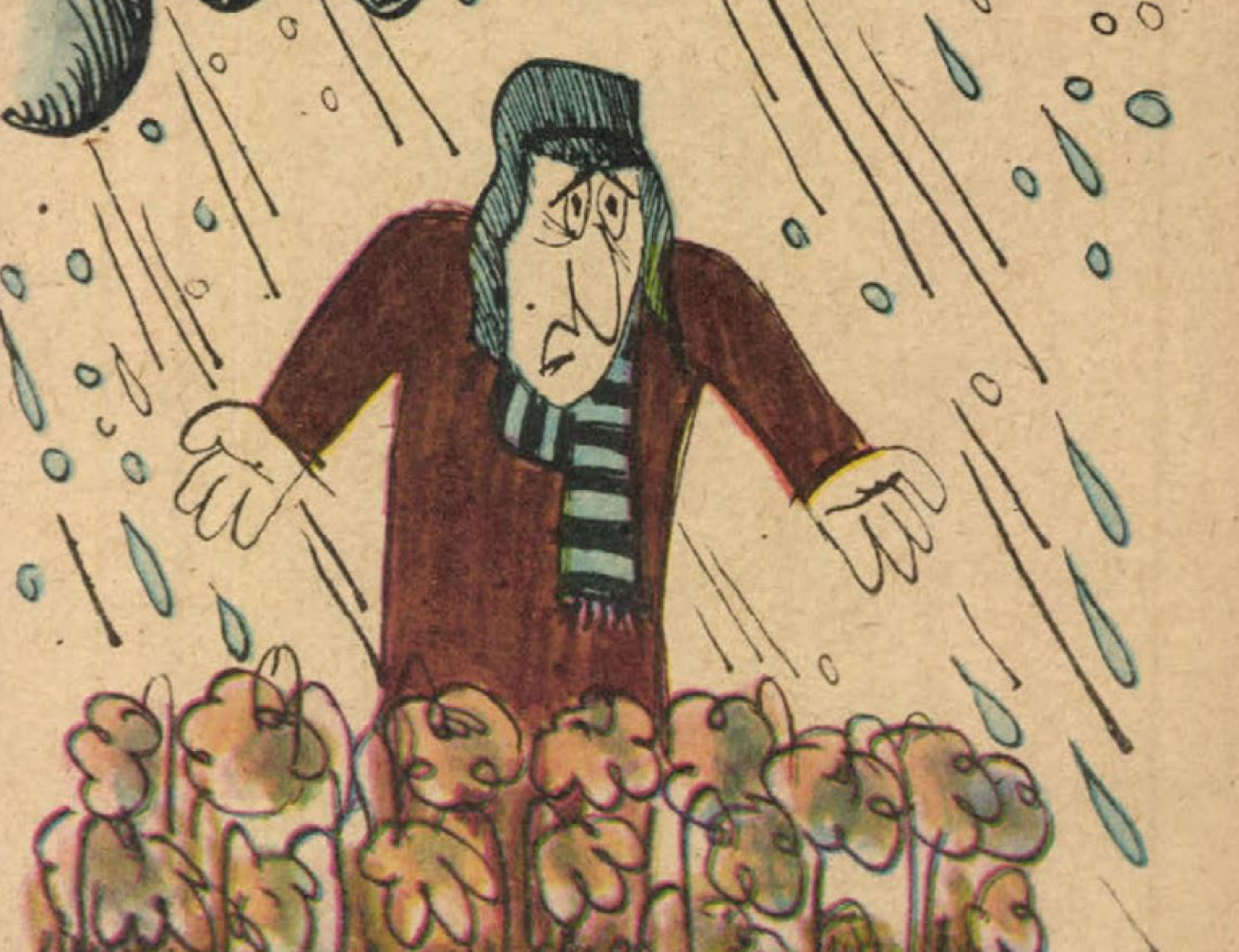

Gyapot termesztését az idén sem ajánljuk.